

แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

“สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

กันยายน 2556

แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

“สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

กันยายน 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

“สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

กันยายน 2556

สินีนารถ ราชชมภู. (๒๕๕๖). แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียน
ชาวต่างชาติ “สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”. สารนิพนธ์ ศศ.ม.(การสอน
ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : รองศาสตราจารย์จินตนา พุทธิเมตตะ.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม
สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ “สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย” ที่มีประสิทธิภาพ และเพื่อให้
ผู้เรียนชาวต่างชาติได้เรียนรู้วิถีชีวิต และวัฒนธรรมของคนไทยจากสถานที่ท่องเที่ยว โดยผู้วิจัยได้ศึกษา
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษา วัฒนธรรม และการสร้างแบบเรียน จากนั้นผู้วิจัยได้
สร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ “สถานที่ท่องเที่ยว
วิถีชีวิต และประเพณีไทย” โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 บท คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำแบบเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 6 ท่านประเมิน
คุณภาพของแบบเรียน ซึ่งสรุปผลการประเมินได้ดังนี้ 1. ด้านรูปเล่ม 8 ด้าน ประกอบด้วย ปก(สีและการ
ออกแบบ) ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า ขนาดตัวอักษรและสี ศิลปะการจัดหน้า ความชัดเจนของภาพ
ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา จำนวนภาพต่อเนื้อหา และความเหมาะสมของภาพต่อเนื้อหา คะแนน
รวมที่ได้คือ 3.29 แสดงให้เห็นว่ารูปเล่มของแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี 2. ด้านเนื้อหาประกอบด้วย
สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ คำชี้แจง เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน กิจกรรมภายในแบบเรียน
ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา ขนาดของภาพกับเนื้อหา จำนวนภาพ
กับเนื้อหา และแบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผู้วิจัยได้แบ่งการประเมินเนื้อหาออกเป็น 4 บท คือ
ภาคเหนือ ได้คะแนนเฉลี่ย 3.3 ภาคกลาง ได้คะแนนเฉลี่ย 3.28 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้คะแนน
เฉลี่ย 3.25 และภาคใต้ ได้คะแนนเฉลี่ย 3.23 แสดงให้เห็นว่าด้านเนื้อหาของแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี
สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนผู้เรียนชาวต่างชาติได้

TOURIST ATTRACTIONS “LIFESTYLE, AND THAI CUSTOM AND TRADITIONS” A THAI
CULTURAL TOURISM TEXTBOOK FOR FOREIGN LEARNERS

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Arts Degree in Teaching Thai as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University

September 2013

Sineenart Ratchomphoo. (2013). "*Tourist Attractions, Lifestyle, and Thai Custom and Traditions:*" a Thai Cultural Tourism textbook for foreign learners. Master's Project. M.A. (Teaching Thai as a Foreign Language). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Project. Advisor: Assoc. Prof. Jintana Puttamata.

The objective of this research is to create an effective Thai language for Cultural Tourism textbook for foreign learners. From this textbook, the learners will also learn about Thai culture and ways of life. The researcher has studied documents and researches related to language and culture teaching and text designing. Then a textbook, "Tourist Attractions, Lifestyle, and Thai Custom and Traditions" is created. There are four chapters in this book: the Northern Part, the Central Part, the Northeastern Part, and the Southern Part. The textbook is then assessed by six experts. The results of the assessment are as follows. On the book designing assessment, which consists of eight factors: cover (color and design), book size, numbers of pages, font size and color, page designing, photo clarity, photos and content coherence, numbers of photos per content, and photos and content suitability, the total score is 3.29. This shows that the text designing is good. On the content assessment, which consists of main idea, objectives, explanation, activities, content accuracy, photo and content coherence, numbers of photos per content, and activity and objective coherence, the results for each chapter are as follows: 3.3 for the Northern Part Chapter, 3.28 for the Central Part Chapter, 3.25 for the Northeastern Part Chapter, and 3.23 for the Southern Part Chapter. These show that the content of this textbook is good and the textbook is appropriate to be used in class.

สารนิพนธ์

เรื่อง

แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

“สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”

ของ

สินีนารถ ราชชมภู

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร. สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือน กันยายน พ.ศ. 2556

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....
(รองศาสตราจารย์จินตนา พุทฺธเมตตะ)

.....ประธาน

(รองศาสตราจารย์จินตนา พุทฺธเมตตะ)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร. วิชชุกร ทองหล่อ)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รุ่งฤดี แพลงเศร)

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี เพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์
จินตนา พุทฺธเมตตะ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ให้คำปรึกษา แนะนำ พร้อมทั้งแก้ไข
ข้อบกพร่องต่างๆ ทุกขั้นตอนอย่างละเอียด ขอบพระคุณอาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร ที่กรุณาให้คำปรึกษา
ด้านเนื้อหา และแก้ไขสัณฐานลักษณ์ให้ถูกต้องสมบูรณ์ ขอบพระคุณอาจารย์ภาสพงศ์ ผิวพอใช้ ที่กรุณา
ให้คำปรึกษา แนะนำ ประเมินแบบเรียน รวมทั้งให้กำลังใจ ขอบพระคุณอาจารย์สิริวรรณ ฉันทนะสานนท์
อาจารย์พวงทอง แก้วนาเส็ง อาจารย์เยียง วีรบุตร ที่กรุณาสละเวลาประเมินแบบเรียน และให้คำแนะนำ
ที่ก่อให้เกิดคุณประโยชน์ต่องานวิจัย ขอบพระคุณอาจารย์สุชาดา บุญอิต ที่ช่วยตรวจสอบภาษาอังกฤษ
ประเมิน แนะนำ ตีพิมพ์ข้อบกพร่องต่างๆ รวมทั้งคุณอาจารย์สาขาวการสอนภาษาไทยในฐานะ
ภาษาต่างประเทศ ภาควิชาภาษาไทยและภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครี
นทรวิโรฒ ที่ให้ความรู้และคำแนะนำที่ดีแก่ผู้วิจัย

ขอขอบคุณที่ สาขาวิชาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศทุกคนที่ให้กำลังใจ และ
เป็นที่ปรึกษาในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ผลักดันให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในครั้งนี้

สินีนารถ ราชชมภู

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ความสำคัญของการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน.....	5
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน.....	15
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม.....	17
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม.....	20
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	24
กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบเรียน.....	24
สร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ เรื่อง สถานที่ท่องเที่ยว วิธีชีวิตและประเพณีไทย.....	24
ประเมินผลแบบเรียนโดยมีผู้เชี่ยวชาญ 6 ท่าน.....	26
สรุปข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ.....	57

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ “สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”.....	61
บทที่ 1 ภาคเหนือ.....	73
บทที่ 2 ภาคกลาง.....	91
บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	120
บทที่ 4 ภาคใต้.....	142
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	168
สรุปผลการวิจัย.....	168
การอภิปรายผล.....	176
ข้อเสนอแนะ.....	181
บรรณานุกรม.....	182
ภาคผนวก.....	187
ภาคผนวก ก.....	189
ภาคผนวก ข.....	220
ภาคผนวก ค.....	224
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	246

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 แบบประเมินอาจารย์ภาสพงศ์ ผิวพอใช้.....	27
2 แบบประเมินอาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร.....	31
3 แบบประเมินอาจารย์สิริวรรณ ฉันทะสานนท์.....	35
4 แบบประเมินอาจารย์พวงทอง แก้วนาเส็ง.....	39
5 แบบประเมินศาสตราจารย์เยียง วีรบุตร.....	43
6 แบบประเมินอาจารย์สุชาดา บุญอิต.....	47
7 สรุปผลการประเมินแบบเรียน ด้านรูปเล่ม.....	52
8 ด้านเนื้อหา (บทที่ 1 ภาคเหนือ).....	53
9 ด้านเนื้อหา (บทที่ 1 ภาคกลาง).....	54
10 ด้านเนื้อหา (บทที่ 1 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ).....	55
11 ด้านเนื้อหา (บทที่ 1 ภาคใต้).....	56
12 สัทอักษร.....	65
13 เฉลยแบบฝึกหัดภาคเหนือ.....	89
14 ที่มารูปภาพ.....	90
15 คำราชาศัพท์.....	111
16 เฉลยแบบฝึกหัดภาคกลาง.....	117
17 ที่มารูปภาพ.....	118
18 เฉลยแบบฝึกหัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	140
19 ที่มารูปภาพ.....	141
20 เฉลยแบบฝึกหัดภาคใต้.....	163
21 ที่มารูปภาพ.....	164

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 คำศัพท์ภาคเหนือ.....	74
2 คำศัพท์ภาคกลาง.....	92
3 คำศัพท์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.....	121
4 คำศัพท์ภาคใต้.....	143
5 สรุบบแบบสอบถามนักท่องเที่ยว.....	220

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เนื่องจากมนุษย์อาศัยวัฒนธรรมเป็นเครื่องกำหนด ในการแบ่งชนชาติ วัฒนธรรมจึงเป็นแบบฉบับของการแสดงออกทั้งด้านความรู้สึกนึกคิด และการกระทำของมนุษย์ วัฒนธรรมยังเป็นระเบียบแบบแผนหรือพฤติกรรมที่มนุษย์ปฏิบัติต่อกันจนเป็นประเพณี หรือเป็นหน้าที่ที่ทุกคนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามกันมา ทั้งวัฒนธรรมด้านจิตใจและวัฒนธรรมทางด้านวัตถุ วัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญแสดงให้เห็นถึงอัตลักษณ์ของชาตินั้นๆ ให้เด่นชัดยิ่งขึ้น

ประเทศไทยเป็นประเทศที่อุดมด้วยแหล่งท่องเที่ยว ทั้งแหล่งท่องเที่ยวประเภทธรรมชาติที่เกิดจากการสร้างสรรค์ของธรรมชาติ จนกลายเป็นประติมากรรมจากธรรมชาติที่มีความงดงามเป็นที่น่าอัศจรรย์ใจของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชม อีกทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวประเภทประวัติศาสตร์ โบราณสถาน และโบราณวัตถุ ที่บรรพบุรุษไทยได้รังสรรค์ขึ้นสืบทอดเป็นมรดกทางวัฒนธรรมอันล้ำค่าตามท้องถิ่นต่างๆ ทั่วประเทศไทย จนเป็นหลักฐานสำคัญทางประวัติศาสตร์ และยังคงดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมอารยธรรมและความเจริญก้าวหน้าของท้องถิ่นนั้น รวมทั้งยังมีแหล่งท่องเที่ยวประเภทศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และกิจกรรมของแต่ละชุมชนท้องถิ่นที่แตกต่างกัน (บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา : 17)

พรทิพย์ กิจเจริญไพศาล (2553) กล่าวว่าแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดปทุมธานีมีทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูง โดดเด่นด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชาวมอญ ด้านประวัติศาสตร์ ด้านโบราณวัตถุ และการศึกษางานวิจัยของบุญพิเชษฐ จันทรเมือง(2553) กล่าวยืนยันเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในพระอารามหลวงชั้นเอกในเกาะรัตนโกสินทร์ มีศักยภาพโดดเด่น ซึ่งทางภาครัฐและเอกชนให้การสนับสนุนในด้านต่างๆ จนกลายเป็นสิ่งดึงดูดใจให้นักท่องเที่ยวเข้าเยี่ยมชมสัมผัสวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของท้องถิ่นนั้นๆ โดยผู้คนในท้องถิ่นนั้นยังสามารถดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางวัฒนธรรมและวิถีชีวิตพื้นบ้านที่คุ้นเคยได้

จากสถิติของกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กล่าวว่านักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในเมืองไทยเพิ่มขึ้นทุกปี นอกจากนี้จะขึ้นชื่อเรื่องแหล่งท่องเที่ยวแล้ว อาหารไทยก็ได้รับรางวัลสุดยอดอาหารระดับโลกของสำนักข่าวชื่อดังซีเอ็นเอ็นโก (ไทยรัฐออนไลน์, 2555: ออนไลน์) จัดให้แกงมัสมั่นซึ่งเป็นอาหารไทย ชนะเลิศเมนูอันดับ 1 ของโลก ด้วยเหตุผลทางด้านวัฒนธรรม วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยอันมีเสน่ห์น่าหลงใหลดึงดูดนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ จนมี

ชาวต่างชาติหลายคนตัดสินใจย้ายถิ่นฐานมาอาศัยในเมืองไทยเป็นการถาวร จะเห็นได้จากการสำรวจผู้โยกย้ายถิ่นฐานประจำปี 2011 (Expatriate Explorer) ของธนาคารเอชเอสบีซี อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล (ผู้จัดการออนไลน์, 2555 : ออนไลน์) จัดขึ้นเป็นปีที่ 4 และถือเป็นการสำรวจกรณีการอพยพเข้าไปอาศัยต่างแดนของผู้คนทั่วโลกที่ใหญ่ที่สุด รายงานนี้ระบุว่าประเทศไทยเป็นเป้าหมายอันดับหนึ่งของการโยกย้ายถิ่นฐานของชาวต่างชาติ เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศที่มีค่าครองชีพต่ำ การปลอดภัย มาตรฐานการครองชีพที่ดีเพียงพอ และศิลปวัฒนธรรมที่น่าสนใจ เมื่อชาวต่างชาติเข้ามาประเทศไทยมากขึ้น ความสนใจที่จะศึกษาภาษาไทยจึงกลายเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตของชาวต่างชาติที่เข้ามาท่องเที่ยวและกลุ่มที่ตัดสินใจจะมีชีวิตอยู่เมืองไทยอย่างถาวร ดังนั้นการสื่อสารในชีวิตประจำวันจึงมีความสำคัญ การศึกษาภาษาไทยจึงจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับชาวต่างชาติที่ต้องการอาศัยอยู่ในเมืองไทย หรือแม้แต่นักท่องเที่ยวที่ต้องการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในเมืองไทยเพื่อพักผ่อน และศึกษาหาความรู้

“ภาษาและวัฒนธรรมเป็นสิ่งคู่กัน การเรียนรู้ภาษาจำเป็นต้องเรียนรู้วัฒนธรรมควบคู่ไปเสมอ” (พัทธยา จิตต์เมตตา, 2550: 5) ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาไทยจึงจำเป็นต้องสอนวัฒนธรรมไทยควบคู่กันไปด้วยแยกไม่ออก เนื่องจากวัฒนธรรมจะถูกแทรกอยู่ในเนื้อหาการเรียนภาษาไทย การเรียนรู้ภาษาควบคู่กับวัฒนธรรมไทยจะทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติทราบข้อมูลเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย สามารถสร้างความเข้าใจและยอมรับความแตกต่างของกันและกันในการปฏิสัมพันธ์ในทางสังคมทั้งในระดับประเทศและระหว่างประเทศ รวมทั้งสร้างความเข้าใจพื้นฐานทางความคิดของคนไทยให้ชาวต่างชาติทราบ การที่ผู้เรียนไม่ประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาที่สองอาจจะเป็นผลมาจากความไม่เข้าใจวัฒนธรรมในตัวเอง (ภัทรพร หิรัญภัทร์, 2548: 82-85) เมื่อชาวต่างชาติเข้าใจวัฒนธรรมและพื้นฐานทางความคิดของคนไทยแล้ว การเรียนการสอนเรื่องภาษาและวัฒนธรรมไทยจะเป็นเรื่องง่าย เนื่องจากชาวต่างชาติเข้าใจวัฒนธรรมของคนไทยและเข้าใจสภาพวิถีชีวิตของคนไทยได้อย่างถูกต้อง

ด้วยความสำคัญของวัฒนธรรมดังกล่าวข้างต้นจึงมีนักวิจัยหลายคนได้ศึกษาและทำงานวิจัยเรื่องนี้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ค้นหาข้อมูลการสร้างแบบเรียนสำหรับชาวต่างชาติที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมพบว่า สารนิพนธ์ของนิสิตระดับมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2551 - 2555 ดังนี้

1. ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวเวียดนาม เรื่อง “วันสำคัญของไทย” เงิน เก็ม ตู
2. ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่องนำเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ประสิทธิ์ชัย สำภาทอง
3. การสร้างแบบเรียนความรู้ทางวัฒนธรรมไทย เรื่อง ศิลปะไทย สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม เล เจิ่น หมาก ชาย

4. แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย เรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ นิตยา วิ-จา
ระนันท์

5. แบบเรียนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่องวิถีชีวิตไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ณัฐวดี
สถาพรต

จะเห็นได้ว่าชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวเวียดนาม เรื่อง “วันสำคัญของ
ไทย” มีเนื้อหาเกี่ยวกับวันสำคัญของไทย โดยชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีจำนวน 5 ชุด คือ วันสงกรานต์ วัน
พืชมงคล วันเข้าพรรษา วันลอยกระทง และวันพ่อแห่งชาติ ส่วนชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย
เรื่องนำเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ ประกอบด้วย 6 บท คือ เกาะรัตนโกสินทร์
พระบรมมหาราชวัง พระอารามหลวง ศาสนสถาน อนุสรณ์สถานและสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์
แหล่งการค้าและการพาณิชย์ ส่วนการสร้างแบบเรียนความรู้ทางวัฒนธรรมไทย เรื่อง ศิลปะไทย สำหรับ
นักศึกษาชาวเวียดนาม มีเนื้อหาการสร้างแบบเรียนเกี่ยวกับศิลปะไทย แบ่งออกเป็น 5 บท คือ มวยไทย
เครื่องดนตรีไทย การแสดงหุ่นละครเล็ก การร้อยมาลัยดอกไม้สด และการแกะสลักผักและผลไม้
แบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย เรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศประกอบด้วยบทเรียน
เรื่องการทำบุญ 6 บท ได้แก่ ทำบุญตักบาตร ทำบุญถวายสังฆทาน ทำบุญเลี้ยงพระ ทำบุญปล่อยนก
ปล่อยปลา ทำบุญกฐิน และทำบุญทอดผ้าป่า รวมทั้งแบบเรียนภาษาไทยเรื่องวิถีชีวิตไทยสำหรับผู้เรียน
ชาวต่างประเทศ ประกอบด้วยบทเรียนจำนวน 5 บท ได้แก่ ครอบครัวไทย เกษตรกรรมกับวิถีชีวิตไทย วัด
กับวิถีชีวิตไทย ความเชื่อของคนไทย ความบันเทิงวิถีชีวิตไทยในอดีต แต่ยังไม่มียแบบเรียนภาษาไทยเพื่อ
การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจสร้างแบบเรียนภาษาไทยการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียน
ชาวต่างชาติ เรื่อง สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้ศึกษาสภาพ
วิถีชีวิต และวัฒนธรรมของคนไทยจากสถานที่ท่องเที่ยว

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบเรียนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ
2. เพื่อให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้เรียนรู้วิถีชีวิต และวัฒนธรรมของคนไทยจากสถานที่ท่องเที่ยว

ความสำคัญของการวิจัย

ได้แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เรื่องสถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิตและประเพณีไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีประสิทธิภาพโดยผ่านการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ และเป็นแนวทางสำหรับครู อาจารย์ที่สอนวัฒนธรรมไทย ประเพณี และวิถีชีวิต โดยใช้สถานที่ท่องเที่ยวตามภาคต่างๆ เป็นบทเรียนหรือเป็นแนวทางการศึกษาวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตของนักท่องเที่ยวที่สนใจศึกษาด้วยตนเอง

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยจะศึกษาสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจากเอกสาร และตำราต่างๆ แล้วนำมาวิเคราะห์และประมวลเนื้อหา เพื่อสร้างแบบเรียนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ จำนวน 4 บท โดยสถานที่ท่องเที่ยวจะรวบรวมจากแบบสอบถามนักท่องเที่ยวจำนวน 10 ท่าน เพื่อใช้ในการเลือกสถานที่ท่องเที่ยวเพื่อสร้างแบบเรียน ซึ่งแต่ละบทมีเนื้อหาแบบเรียน ประกอบด้วย

1. คำศัพท์
2. วิถีชีวิต
3. ภาษาถิ่น
4. สถานที่ท่องเที่ยวและประเพณี
5. แบบฝึกหัด
6. เฉลยแบบฝึกหัด

เหตุผลที่ผู้วิจัยกำหนดเนื้อหาแบบเรียนออกเป็น 4 บท เพื่อครอบคลุมวัฒนธรรมในภาคต่างๆ และแสดงให้เห็นวิถีชีวิตที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนตามลักษณะภูมิประเทศ วิถีชีวิต ประเพณีประจำพื้นที่ ถิ่น อีกทั้งยังให้ความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในภาคนั้นๆ และเสริมความรู้ภาษาถิ่นประจำภาค

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. แบบเรียนเรื่องการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ คือ แบบเรียนที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและรวบรวมจากแบบสอบถาม มีทั้งหมด 4 บท คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้
2. การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม คือ การท่องเที่ยวในสถานที่ที่แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรม วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในพื้นที่
3. วิถีชีวิต คือ ความเป็นอยู่ในชีวิตประจำวันของผู้คนในสังคมภาคเหนือ จ.เชียงใหม่ ภาคกลาง จ.กรุงเทพมหานคร ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จ.นครพนม และ จ.เลย และภาคใต้ จ.กระบี่

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้จัดประเด็นนำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน
3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

ความหมายของแบบเรียน

อัมพร แก้วสุวรรณ (2527: 4) ให้ความหมายของคำว่า “หนังสือแบบเรียน” หรือ “แบบเรียน” ในปัจจุบัน หมายถึง หนังสือบังคับเรียนตามหลักสูตรแต่ละระดับ แต่ละชั้นเรียน ดังนั้น ในชั้นหนึ่งๆ จึงมีหนังสือที่กำหนดไว้ให้สำหรับเป็นแบบเรียนอยู่จำนวนหนึ่ง เช่น แบบเรียนสังคมศึกษา แบบเรียนวิทยาศาสตร์ ฯลฯ แต่คำว่า “แบบเรียนภาษาไทย” ซึ่งจะใช้ต่อไปนี้จะหมายความเฉพาะแบบเรียนที่ใช้ในการเรียนวิชาภาษาไทยของชั้นต่างๆ เท่านั้น มิได้หมายรวมไปถึงแบบเรียนวิชาอื่นๆ ที่เขียนเป็นภาษาไทย

วารี ธิระจิตร (2534: 122) แบบเรียน คือ หนังสือที่ได้รวบรวมรายละเอียดของเนื้อเรื่องถูกต้องตามหลักวิชาและข้อเท็จจริง ตามที่ระบุไว้ในหลักสูตรทั้งในด้านความรู้ เจตคติและทักษะเพราะการจัดทำแบบเรียนได้คำนึงถึงหลักการสอนความสามารถของเด็กแต่ละวัย

ธวัช ปุณณโกทก (2550 : 3) กล่าวว่าแบบเรียนคือหนังสือที่มีเนื้อหาความรู้ หลักการและวิธีการสอนที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้สำหรับการสอนระดับชั้นใดชั้นหนึ่ง ฉะนั้นหนังสือแบบเรียนจึงหมายถึงหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนในโรงเรียนทุกสาขาวิชาการ

สรุปได้ว่าหนังสือแบบเรียน คือ หนังสือที่มีเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับวิชาและข้อเท็จจริง ตรงตามหลักสูตรและจุดประสงค์รายวิชาที่กำหนดไว้ ทั้งในด้านความรู้ เจตคติและทักษะ มีเนื้อหา หลักการและวิธีการสอนเหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียน เหมาะสมสำหรับครูไว้ประกอบการสอน และเหมาะสมกับนักเรียนไว้ประกอบการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม

ลักษณะและหน้าที่ของแบบเรียน

อัมพร แก้วสุวรรณ (2527: 4-5) เสนอความสำคัญของแบบเรียนไว้ดังนี้

1. แบบเรียนจะเป็นหนังสือที่รัฐหรือหน่วยงานผู้รับผิดชอบระบบการศึกษา กำหนดให้ใช้ในโรงเรียน
2. แบบเรียนจะเป็นหนังสือที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับขอบเขตและจุดประสงค์ของหลักสูตร
3. แบบเรียนจะเป็นหนังสือที่มีเนื้อหาเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและไม่ผิดพลาดทั้งนี้รวมถึงการมี

แบบฝึกหัด ภาพประกอบและอื่นๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียน เพื่อให้แบบเรียนมีลักษณะดังกล่าวข้างต้นนี้ ได้ แบบเรียนจึงมักต้องเขียนโดยผู้เชี่ยวชาญหรือคณะผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชานั้นๆ และในทางปฏิบัติรัฐหรือหน่วยงานผู้รับผิดชอบระบบการศึกษาจะเป็นผู้ตรวจสอบรับรองอีกครั้ง

หน้าที่ของแบบเรียน

ในระบบการศึกษา แบบเรียนมีหน้าที่สำคัญๆ คือ

1. แบบเรียนเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูล กฎเกณฑ์ ฯลฯ ในสาขาวิชานั้นๆ เนื้อหาวิชาในแบบเรียน จะต้องถูกต้องแม่นยำ และเป็นที่ยอมรับทั่วกัน
2. แบบเรียนจะต้องอธิบายและแสดงความสัมพันธ์ของข้อมูล กฎเกณฑ์ และเนื้อหาที่รวบรวมไว้ อย่างชัดเจน ถ้ามีการวิจารณ์ก็ต้องวิจารณ์อย่างเที่ยงธรรม
3. แบบเรียนจะต้องจัดระเบียบเนื้อหาให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ ดังนั้นแบบเรียนจึงมักจะ ต้องมีคำถาม คำอธิบาย คำอธิบายกิจกรรม การฝึกทักษะ แบบฝึกหัด ฯลฯ ที่จะช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ไปด้วยเพื่อแนะนำแนวทางในการใช้แบบเรียน

คุณสมบัติของแบบเรียนที่ดี

วารี ธิระจิตร (2531:21-22) เสนอแบบเรียนที่ดีมีรายละเอียดดังนี้

1. เนื้อหาแบบเรียนตรงตามหลักสูตร ถูกต้องเที่ยงตรง ถูกต้องในเรื่องข้อเท็จจริง ตัวการันต์ถูกต้อง การแบ่งวรรคตอนย่อหน้า และการใช้ภาพประกอบถูกต้องกับเนื้อเรื่อง หนังสือแบบเรียนที่ดี ควรให้เนื้อเรื่อง ข้อเท็จจริงที่เป็นกลาง ไม่เอนเอียงไปข้างใดข้างหนึ่ง หรือชักจูงเด็กให้มีความคิดไขว่คว้าผิดจากความเป็นจริง ไป
2. เนื้อหาในแบบเรียนควรเรียบเรียงให้นักเรียนได้อ่าน เพื่อความเข้าใจแต่เพียงอย่างเดียว
3. ภาษาที่ใช้ในแบบเรียน ควรเป็นภาษาที่อ่านเข้าใจง่าย เหมาะกับวัยและชั้นเรียน เช่นในเด็กเล็ก ควรใช้ภาษาที่ง่าย เหมาะกับวัยและชั้นเรียน เช่นในเด็กเล็กควรใช้ภาษาที่ง่าย ประโยคสั้นๆ คำที่ใช้ผูกเป็น ประโยค ควรเป็นคำที่เด็กรู้จักและเคยใช้มากที่สุด ใช้คำจำนวนจำกัด คำที่ง่ายเมื่อให้อ่านเข้าใจง่าย
4. ภาพประกอบควรถูกต้องชัดเจน ตรงกับเนื้อเรื่อง สวยงาม ภาพสีจะให้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง มากกว่าภาพขาวดำ เพราะช่วยให้เข้าใจง่าย ตรงกับความเป็นจริง ภาพที่เด็กชอบมากที่สุดก็คือ ภาพ

ประดิษฐ์ แรเงา ลักษณะภาพอื่นๆ ก็มีภาพประดิษฐ์ลายเส้น ภาพเหมือนของจริงหลายสี ภาพถ่ายหลายสี และภาพขาวดำ ขนาดของภาพไม่ควรเล็กหรือใหญ่เกินไป การจัดพิมพ์ภาพควรเหมาะสมถูกต้อง เช่นภาพกับข้อความควรวอยู่ในหน้าเดียวกัน ควรมีคำอธิบายภาพในแต่ละภาพด้วย

5. การจัดรูปเล่มของหนังสือ ควรให้เหมาะสมกับวัยของผู้ใช้ ถ้าเด็กเล็กไม่ควรให้หนังสือหนาเกินไป บทเรียนควรจัดเป็นบท แต่ละบทต้องให้ความรู้เป็นตอนๆ ไป ตามลำดับ ที่ควรเป็น ความยาวพอเหมาะ รูปเล่มของหนังสือควรให้เหมาะกับช่วงของมือที่เด็กจะหยิบจับได้สะดวก

6. การจัดหน้าของหนังสือ ควรมีที่ว่างตรงขอบทั้งสี่ด้านให้เหมาะสมกับสายตาของเด็ก ย่อหน้าควรย่อให้พอเหมาะ หนังสือที่ดีจะต้องมีปกนอกที่สวยงาม แต่ดูเรียบร้อยปกในบอกข้อความสำคัญเกี่ยวกับหนังสือไว้ครบถ้วน สารบัญอ่านง่าย คำน้าวางรูปได้ดี

7. มีสารบัญคำ หรือที่เรียกว่า ดัชนีท้ายเล่มสำหรับค้นเรื่องที่ต้องการได้

8. หนังสือแข็งแรงทนทาน เย็บดี กระดาษดี เด็กเล็กควรใช้หนังสือที่การเย็บคงทน

9. หนังสือควรมีราคาถูกพอสมควร เพื่อผู้ปกครองซื้อได้ไม่เดือดร้อน

10. จะต้องได้รับการแก้ไข ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้ทันสมัยอยู่เสมอ เช่นความก้าวหน้าทางวิชาการต่างๆ

การสร้างแบบเรียน

วาริ ธีระจิตร (2531: 25-27) ได้สรุปหลักในการสร้างแบบเรียนมีสิ่งที่จะต้องคำนึงถึง 3 ประการใหญ่ๆ ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา ควรมีเนื้อหาสอดคล้องและตรงตามหลักสูตร ไม่เน้นข้อเท็จจริงมากเกินไป จนทำให้เนื้อหาเต็มไปด้วยข้อเท็จจริง ควรมีการยกตัวอย่างประกอบเนื้อหาที่เสนอ ควรอ่านเข้าใจง่าย ชัดเจน ไม่วกวน สั้นสน สอดแทรกทักษะที่สำคัญ วิธีการ เสนอเนื้อหาควรดึงดูดความสนใจของผู้เรียน โดยวิธีดึงดูดประสบการณ์เดิมของผู้เรียนมาเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่

2. ด้านวิธีการ ด้านวิธีการควรมีแนวทางการจัดทำที่รอบคอบ เสนอแนะกิจกรรมหลายๆ แบบ เพื่อเสริมสร้างค่านิยมและทัศนคติที่ดี

- คำถามและกิจกรรมท้ายบท มุ่งให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจได้ฝึกความคิดและการนำความรู้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

- การจัดลำดับเนื้อหาและวิธีการนำเสนอเนื้อหา มีรูปแบบที่น่าสนใจ เช่น การเขียนเป็นบทละคร บรรยาย หรือการเขียนเป็นบทสนทนาตามความเหมาะสมกับเนื้อหา โดยเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึก

- การตั้งชื่อเรื่องแต่ละบทตอน ควรชัดเจน สั้น กระชับ น่าสนใจ และได้ความหมายตรงกับเรื่อง

3. ด้านรูปแบบ รูปแบบของหนังสือจะช่วยให้หนังสือมีคุณค่า น่าสนใจ ชวนอ่าน ต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังนี้

- ขนาดของหนังสือ ควรสะดวกต่อการเปิดอ่าน เหมาะกับช่วงมือของผู้ใช้แบบเรียน
- ความหนาของแบบเรียน ย่อมขึ้นอยู่กับความยาวของเนื้อหาในแบบเรียน ควรเหมาะกับระดับชั้น และสัมพันธ์ระหว่างระดับชั้น
- ปกของหนังสือ ช่วยตกแต่งหนังสือให้สวยงาม ชวนอ่าน
- ขนาดของตัวพิมพ์ ต้องเหมาะสมกับสายตาของเด็กแต่ละวัย เช่น เด็กชั้นเล็กใช้อักษรโต ส่วนชั้นโตขึ้นใช้อักษรเล็กลงหรือขนาดเช่นเดียวกับผู้ใหญ่อ่าน
- ตัวสะกดการ์นต์ การใช้พยัญชนะ วรรณยุกต์ ต้องถูกต้องตามหลักไวยากรณ์
- ภาพประกอบ ควรตรงกับจุดประสงค์ของเรื่อง มีความชัดเจนและตรงกับความเป็นจริง มีขนาดเหมาะสม แสดงอาการเคลื่อนไหวของตัวละครในเรื่อง
- ขนาดของภาพประกอบควรจัดให้เหมาะสมกับวัยเด็กเล็ก ใช้ภาพเต็มหน้าหรือครึ่งหน้า มีคำบรรยายประกอบภาพ เป็นต้น

หลักเกณฑ์การวิเคราะห์แบบเรียน

วาริ ธีระจิตร (2531: 93-96) เสนอการวิเคราะห์แบบเรียนมีวิธีในการดำเนินงานเป็นขั้นตามลำดับ ดังนี้ คือ

1. การตั้งวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์แบบเรียน
ผู้วิเคราะห์จะต้องตั้งวัตถุประสงค์ในการวิเคราะห์ว่า ต้องการวิเคราะห์แบบเรียนในเรื่องอะไร แง่ใด และจะได้ประโยชน์อะไรบ้างจากผลการวิเคราะห์นั้น วัตถุประสงค์จะต้องชัดเจน เพื่อให้เป็นแนวทางในการตั้งเกณฑ์การวิเคราะห์ต่อไป
2. การศึกษาเกี่ยวกับเรื่องวิเคราะห์แบบเรียน
ผู้วิเคราะห์จำเป็นต้องศึกษาเกี่ยวกับการวิเคราะห์แบบเรียนอย่างละเอียดจากหนังสือต่างๆ ตลอดจนผลงานการวิจัย เพื่อเป็นพื้นฐานและแนวทางในการวิเคราะห์ เช่น ขนาดของตัวอักษรที่ใช้พิมพ์ มีหน่วยวัดตัวพิมพ์ตามหลักสากลเรียกว่าขนาด 1 point มีค่าเท่ากับ $7\frac{1}{2}$ นิ้ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ขนาดตัวพิมพ์ของหนังสือแบบเรียน โดยทั่วไปไม่ควรต่ำกว่า 12 point เป็นต้น
3. การสำรวจหนังสือแบบเรียนที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิเคราะห์จะต้องสำรวจดูว่า ในวิชาที่จะวิเคราะห์นั้น มีหนังสือที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียน ได้อยู่กี่เล่ม ใครเป็นผู้แต่งพิมพ์ครั้งสุดท้าย เมื่อ พ.ศ. อะไร ยังมีใช้ในโรงเรียนหรือไม่ ในการวิเคราะห์หนังสือ อาจแบ่งได้ดังนี้ คือ

3.1 การวิเคราะห์หนังสือเล่มเดียว ในบางวิชา มีหนังสือที่ใช้เป็นแบบเรียนได้เพียงเล่มเดียว ผู้วิเคราะห์จะต้องวิเคราะห์อย่างละเอียด

3.2 การวิเคราะห์หนังสือในแนวนอน หมายถึง การวิเคราะห์หนังสือในชั้นเดียว ซึ่งมีหนังสือที่ได้รับอนุญาตให้ใช้เป็นแบบเรียนได้อยู่หลายเล่ม

3.3 การวิเคราะห์หนังสือในแนวตั้ง หมายถึง การวิเคราะห์หนังสือในชั้นเดียวกัน หรือกลุ่มเดียวกัน แต่งหนังสือเป็นชุดสำหรับใช้ในหลายชั้นเรียน

3.4 การวิเคราะห์หนังสือทั้งในแนวตั้งและแนวนอน เป็นการวิเคราะห์หนังสือในหลายชั้นเรียน และผู้แต่งหลายคน เช่น

4. การตั้งเกณฑ์ในการวิเคราะห์

การทำเกณฑ์ในการวิเคราะห์และวางขอบข่ายของการวิเคราะห์ นับเป็นเรื่องสำคัญมาก หลักการสำคัญของเกณฑ์ในการวิเคราะห์อยู่ที่ความละเอียดและชัดเจนของเกณฑ์ ซึ่งจะช่วยให้การวิเคราะห์ดำเนินไปได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

5. การเลือกวิธีวิเคราะห์แบบเรียน

วิธีวิเคราะห์อาจแบ่งออกได้เป็น 3 วิธี คือ

5.1 วิเคราะห์ด้วยตนเอง ผู้วิเคราะห์ทำการวิเคราะห์หนังสือแบบเรียนนั้นๆ ด้วยตนเอง โดยวิเคราะห์เรื่องที่ต้องการจากหนังสือที่กำหนดไว้ อาจวิเคราะห์ทุกหน้าหรือสุ่มตัวอย่างวิเคราะห์เพียงบางหน้า ซึ่งใช้สำหรับในกรณีที่มีหนังสือที่จะวิเคราะห์จำนวนมาก ทั้งนี้ผู้วิเคราะห์จะต้องทดสอบการสุ่มตัวอย่าง และวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนด้วย เพื่อที่จะได้ทราบว่าการสุ่มตัวอย่างเพียงบางหน้านั้น สามารถเป็นตัวแทนของประชากรได้ วิธีวิเคราะห์ด้วยตนเองนี้ มักจะใช้วิเคราะห์ในแง่หาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับหนังสือ เช่น วิเคราะห์รูปเล่ม ภาพประกอบ คำผิดสะกดการันต์ การปรากฏของคำที่วิเคราะห์ เป็นต้น

5.2 วิเคราะห์ด้วยการตั้งกรรมการ วิธีนี้คล้ายกับการวิเคราะห์ด้วยตนเอง แต่เนื้อหาที่ต้องการวิเคราะห์นั้น ผู้วิเคราะห์ต้องการความเห็น หรือการตัดสินใจจากคนหลายคน เพื่อให้เรื่องที่จะวิเคราะห์นั้นมีความเชื่อถือได้สูง จำนวนกรรมการมักมีตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป วิธีนี้จะต้องให้กรรมการทุกคนเข้าใจเกณฑ์และข้อตกลงเบื้องต้นที่จะนำมาใช้วิเคราะห์ให้ตรงกันก่อน มิฉะนั้นแล้วอาจทำให้ผลการวิจัยนั้นคลาดเคลื่อนได้

5.3 วิเคราะห์ด้วยการส่งแบบสอบถาม ผู้วิเคราะห์อาจได้ข้อมูลในการวิเคราะห์จากการส่งแบบสอบถามให้แก่ผู้ใช้แบบเรียน หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ข้อมูลจะเชื่อถือได้ในกรณีที่มีจำนวนประชากรมากเพียงพอ ในการส่งแบบสอบถามนั้นอาจส่งให้แก่

- ครูผู้สอน
- นักเรียน
- ศึกษานิเทศน์
- ผู้ทรงคุณวุฒิหรือนักวิชาการในสาขาวิชานั้นๆ

การวิจัยเกี่ยวกับเรื่องวิเคราะห์แบบเรียน บางทีผู้วิจัยก็ใช้วิธีวิเคราะห์หลายแบบ เพื่อให้ผลการวิจัยสมบูรณ์แบบมากขึ้นนั่นเอง

6. การสร้างเครื่องมือในการวิเคราะห์

เมื่อผู้วิเคราะห์มีวัตถุประสงค์ตั้งเกณฑ์ และเลือกวิธีวิเคราะห์แล้ว ก็ต้องสร้างเครื่องมือให้เหมาะสมเพื่อใช้ในการรวบรวมข้อมูล วิธีวิเคราะห์แต่ละวิชาอาจใช้เครื่องมือที่แตกต่างกันออกไป อันเนื่องมาจากลักษณะเฉพาะของวิชาไม่เหมือนกัน เช่น วิชาภาษาอังกฤษ จะให้ความสำคัญของคำที่เป็นศัพท์ประเภทต่างๆ ในขณะที่วิชาสังคมศึกษามักเน้นในเรื่องของเนื้อหาที่เสนอในแบบเรียน เป็นต้น

6.1 ชนิดของเครื่องมือที่ใช้วิเคราะห์ในการสร้างแบบเรียน ได้แก่

6.1.1 มาตรฐานวัดประเมินค่า (RATTING SCALE) เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวัดคุณภาพของสิ่งที่ต้องการวัด โดยให้ผู้ตอบประเมินว่ามีคุณภาพแค่ไหน แล้วตัดสินใจจะระดับของคุณภาพนั้นๆ ออกมา เช่น

ภาพประกอบในเล่ม	ดีที่สุด ดี ปานกลาง เลว เลวที่สุด
ราคาของหนังสือ	เหมาะสมมาก ปานกลาง ไม่เหมาะสม

6.1.2 แบบสอบถาม (QUESTIONNAIRE) เป็นเครื่องมือที่ใช้วัด โดยให้ผู้ตอบตอบสนองด้วยการทำเครื่องหมาย หรือกรอกข้อความลงไป

6.1.3 แบบตรวจสอบรายการ (CHECK LIST) เป็นข้อความรายการที่แสดงเรื่องราว ลักษณะคุณสมบัติ หรือพฤติกรรมต่างๆ แล้วให้ผู้ตอบกาเครื่องหมายตามรายการนั้น ว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการต่างๆ เหล่านั้นอย่างไร เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย ถูกหรือผิด มีหรือไม่มี เป็นต้น แบบนี้โดยมากใช้วิเคราะห์ลักษณะภายนอกของหนังสือ

แบบตรวจสอบรายการนี้ข้อดีคือ เป็นการบังคับให้ผู้ตอบมุ่งความสนใจไปตามรายการที่ระบุไว้ แต่มีข้อเสียอยู่ที่ผู้สร้างเครื่องมือ ถ้าไม่คลุมเนื้อหา ก็จะได้ข้อมูลไม่ครบและไม่ละเอียดเพียงพอ อีกประการหนึ่ง

ที่ควรคำนึงถึงคือ ความเที่ยงตรงของแบบตรวจสอบรายการ ซึ่งขึ้นอยู่กับความเต็มใจของผู้ตอบ และการวินิจฉัยเรื่องที่จะตอบได้อย่างถูกต้อง

อัมพร แก้วสุวรรณ (2527 : 62-67) กล่าวเกี่ยวกับการวิเคราะห์แบบเรียนไว้ว่า เป็นการวิเคราะห์เอกสารเพื่อดูความพร้อมของเนื้อหาซึ่งเป็นวัตถุดิบว่ามีโอกาสที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้มากน้อยเพียงใด และเอื้ออำนวยต่อกิจกรรมการเรียนการสอนหรือไม่ อย่างไร ดังนั้น หนังสือแบบเรียนแต่ละเล่มอาจวิเคราะห์ได้หลายอย่าง อาทิเช่น

1. วิเคราะห์ดูว่าแบบเรียนนั้น จะส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุจุดมุ่งหมายได้เท่าใด จุดมุ่งหมายในที่นี้อาจเป็นจุดมุ่งหมายของแบบเรียน จุดมุ่งหมายของหลักสูตร หรือจุดมุ่งหมายของระบบการศึกษา เช่น ดูว่าแบบเรียนแก้ไขพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์และเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมที่พึงปรารถนาได้หรือไม่ เป็นต้น

2. วิเคราะห์ดูว่า เนื้อหาแบบเรียนมีคำศัพท์ใหม่ๆ ความรู้ใหม่และความคิดรวบยอดเพิ่มขึ้นมาหรือไม่ การสอนที่จะนำไปสู่ความคิดรวบยอดมีเนื้อหาเป็นไปตามลำดับขั้นตอนบันไดของการเรียนรู้ (LEARNING HIERARCHY) หรือไม่ และอาจศึกษาเนื้อหาเพื่อคาดหวัง ผลจากการเกิดความคิดรวบยอดใหม่ๆ นั้นได้ด้วย

3. วิเคราะห์ดูว่า การเขียนแบบเรียนใช้คำเหมาะสมกับผู้เรียนหรือไม่ คำอธิบายและระดับความยากง่ายของภาษาสอดคล้อง หรือขัดแย้งกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียน

4. วิเคราะห์ดูว่า ในแต่ละบทเรียน มีกิจกรรมการเรียนการสอนมากน้อยเท่าใดกิจกรรมเหล่านั้น เป็นกิจกรรมของครูหรือกิจกรรมของนักเรียน และมีการเสริมแรงอย่างไร ถ้าผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ

5. วิเคราะห์ดูว่า แบบเรียนมีการประเมินผลอย่างไร ลักษณะคำถามที่ใช้เป็นการถามความจำหรือเป็นคำถามที่นำไปสู่ความคิดแก้ปัญหาอันจะเป็นประโยชน์ต่อการดำรงชีวิตของผู้เรียน

จากตัวอย่างเหล่านี้จะเห็นได้ว่า การวิเคราะห์แบบเรียนอาจทำได้หลายๆ อย่าง ขึ้นตอนเบื้องต้นเมื่อจะทำการวิเคราะห์แบบเรียนจึงได้แก่การตั้งจุดมุ่งหมาย เพื่อกำหนดแนวทาง ขอบเขต และวิธีการ โดยทั่วไปแล้วจุดมุ่งหมายในการวิเคราะห์หนังสือแบบเรียนจะได้แก่

1. การวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพ หมายถึง การพิจารณาองค์ประกอบของแบบเรียนในด้านขนาด รูปร่าง ตัวอักษร จำนวนภาพประกอบ ตาราง แผนภูมิ สีและการดึงดูดความสนใจ ความทนทาน แข็งแรง และอื่นๆ องค์ประกอบต่างๆ ของหนังสือแบบเรียน จะต้องตอบสนององค์ประกอบทางสรีรวิทยาและจิตวิทยาของผู้ใช้ จึงจะคาดหวังได้ว่าสามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2. การวิเคราะห์เนื้อหา หมายถึง การพิจารณาทฤษฎีและความคิดรวบยอดที่มีในหนังสือแบบเรียน พร้อมทั้งศึกษาถึงการเรียงเรียงสาระต่างๆ การเขียน การอธิบาย การจัดระเบียบความรู้ และความสั้น-ยาวของเนื้อหา

3. การวิเคราะห์เจตนารมณ์ของแบบเรียน หมายถึง การศึกษาจุดมุ่งหมายของแบบเรียนของรายวิชา ของหลักสูตร ของระบบการศึกษาและของสังคม เพื่อดูว่า แบบเรียนนั้นๆ เป็นไปตามจุดมุ่งหมายหรือไม่ การวิเคราะห์วิธีนี้ผู้วิเคราะห์จะต้องเข้าใจถึงเจตนารมณ์ที่แท้จริงของหนังสือ แบบเรียนและรายวิชานั้นๆ ความสับสนอาจเกิดได้หลายแบบ เช่น ผู้วิเคราะห์มุ่งศึกษาถึงความคิดริเริ่มสร้างสรรค์เพียงประเด็นเดียวจากหนังสือแบบเรียนภาษาไทยชุดทักษะสัมพันธ์โดยลืมนึกไปว่าเจตนารมณ์ที่แท้จริงของการศึกษานี้คือ การฝึกฝนให้ผู้เรียนเกิดทักษะทางภาษา เช่นนี้เป็นต้น

เมื่อกำหนดจุดมุ่งหมายเป็นทิศทางของการวิเคราะห์ได้แล้ว ขั้นตอนต่อไปนี้เป็นคือ กำหนดขอบเขตด้วยการเลือกหนังสือแบบเรียนที่จะนำมาวิเคราะห์ ซึ่งอาจเป็นในลักษณะใดลักษณะหนึ่งต่อไปนี้

1. เลือกวิเคราะห์แบบเรียนเล่มใดเล่มหนึ่งเพียงเล่มเดียว วิธีนี้ครูมักจะเป็นผู้วิเคราะห์เพื่อศึกษาข้อดีและข้อบกพร่องของหนังสือแบบเรียนที่โรงเรียนกำหนดให้ใช้ ผลการวิเคราะห์จะช่วยให้ครูสามารถวางแผนและจัดประสบการณ์การเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

2. เลือกวิเคราะห์แบบเรียนหลายเล่มในระดับชั้นเรียนเดียวกัน วิธีนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อเลือกหาหนังสือแบบเรียนเล่มที่เหมาะสมที่สุด ผู้วิเคราะห์มักจะเป็นฝ่ายวิชาการ ผู้บริหารโรงเรียน หรือศึกษานิเทศน์ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกใช้แบบเรียน

3. เลือกวิเคราะห์แบบเรียนหลายเล่มที่ต่อเนื่องกันเป็นชุด วิธีนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อศึกษาคุณสมบัติของเนื้อหา และความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการศึกษาแต่ละระดับผู้วิเคราะห์มักจะเป็นหน่วยงานหรือสถาบันที่รับผิดชอบหลักสูตรและการเรียนการสอน ผลจากการวิเคราะห์สามารถนำไปใช้ปรับปรุงหลักสูตรและระบบการศึกษาต่อไป

หัวข้อในการวิเคราะห์

หัวข้อในการวิเคราะห์แบบเรียนย่อมขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการวิเคราะห์ และลักษณะเฉพาะของรายวิชานั้นๆ สำหรับแบบเรียนภาษาไทยอาจกำหนดหัวข้อเบื้องต้นได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ลักษณะทางกายภาพ เป็นการวิเคราะห์คุณลักษณะของรูปแบบซึ่งเป็นองค์ประกอบภายนอก เกณฑ์ที่ควรพิจารณาได้แก่

1.1 ลักษณะทั่วไป มีรายละเอียดที่พึงศึกษาคือ

1.1.1. ขนาด ขนาดหนังสือแบบเรียนต้องเหมาะสมกับผู้ใช้ ไม่ใหญ่หรือเล็กจนเกินไป การเย็บเล่มต้องประณีตมั่นคงแข็งแรง รวมทั้งใช้กระดาษพิมพ์ที่ดีมีคุณภาพเหมาะสมกับลักษณะการใช้งาน และพิมพ์ด้วยตัวพิมพ์ที่ชัดเจนอ่านง่าย

1.1.2. องค์ประกอบอื่นๆ หนังสือแบบเรียนที่ดีต้องมีสารบัญและควรมีอภิธานศัพท์ด้วย หนังสือแบบเรียนระดับมัธยมศึกษาอาจมีดัชนีสำหรับช่วยให้ผู้ใช้แบบเรียนได้รับความสะดวกมากยิ่งขึ้น

1.2 รูปเล่มและการพิมพ์ การพิจารณารูปเล่มและคุณภาพในการพิมพ์หนังสือแบบเรียนมีรายละเอียดที่พึงศึกษา คือ

1.2.1. รูปเล่ม เริ่มตั้งแต่ปกหนังสือควรมีสีที่ดึงดูดความสนใจและใช้วัสดุซึ่งคงทนต่อความชื้นและฝุ่นละออง การวางหนังสือ (Lay Out) ได้สมดุลย์กันระหว่างภาพ สี ตัวหนังสือและช่องว่าง สามารถทำให้เกิดความสนใจและได้นำหนักในตำแหน่งที่ต้องการจะเน้น ภาพประกอบสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อหา และเมื่อพิจารณารวมทั้งเล่ม หนังสือเรียนที่ดีควรมีส่วนต่างๆ เรียงลำดับกัน คือ ปก คำนำ สารบัญ แก้วคำผิด เนื้อเรื่อง ภาคผนวก บรรณานุกรม ดัชนี และรายละเอียดเกี่ยวกับการพิมพ์

1.2.2. การพิมพ์ หนังสือแบบเรียนจะต้องพิมพ์อย่างประณีต สะอาด และถูกต้อง รูปร่างและขนาดตัวอักษรต้องได้สัดส่วนกับบรรทัดและขนาดของหน้ากระดาษ มีความแตกต่างในลักษณะตัวอักษรของเนื้อความที่ต้องการจะเน้นหรือหัวข้อเรื่องกับข้อความที่เป็นเนื้อเรื่อง และสิ่งสำคัญที่หากผิดพลาดก็จะเป็นข้อบกพร่องมากก็คือ เรื่องการพิสูจน์อักษร การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน และการเรียงลำดับหน้าหนังสือ

1.2.3. ผู้แต่ง ในหนังสือแบบเรียนผู้แต่งควรชี้แจงวัตถุประสงค์และวิธีใช้แบบเรียนไว้ด้วย ตามปกติมักจะรวมอยู่ในส่วนคำนำ คำชี้แจงของผู้แต่งทำให้ผู้วิเคราะห์สามารถเห็นความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหาและจุดมุ่งหมาย นอกจากนั้นผู้วิเคราะห์ยังอาจต้องศึกษาว่าผู้แต่งมีคุณสมบัติเป็นที่เชื่อถือได้เพียงใด และมีประสบการณ์เท่าที่อาจรู้ได้เป็นอย่างไรอีกด้วย

2. การวิเคราะห์เนื้อหาของแบบเรียน เป็นการวิเคราะห์คุณค่าทางวิชาการซึ่งเป็นองค์ประกอบภายใน ก่อนวิเคราะห์ควรแยกประเภทของแบบเรียนก่อนจะได้พิจารณาสะดวกขึ้น สำหรับแบบเรียนทางภาษาอาจแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ

2.1 แบบเรียนขั้นต้น แบบเรียนขั้นต้นหรือแบบเรียนสำหรับผู้เริ่มเรียนภาษาจะต้องเน้นหนักเรื่องความสมบูรณ์ของเนื้อหาในด้านโครงสร้าง ระบบเสียงสำคัญของภาษาและระบบตัวอักษร เสียงที่เป็นปัญหา มีสอนไว้ในหนังสือแบบเรียนหรือไม่ เนื้อหาในแต่ละบทเรียนสอดคล้องกับการฝึกทักษะอย่างไร ศัพท์และไวยากรณ์มีความชัดเจนและความถูกต้องช่วยให้เกิดความเข้าใจและความสามารถในการใช้ภาษาเพียงใด

ในกรณีที่ผู้เรียนเป็นเด็ก เรื่องของศัพท์ รูปธรรมและศัพท์นามธรรมก็เป็นส่วนสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณาให้ถี่ถ้วนด้วย

2.2 แบบเรียนสำหรับผู้เรียนที่มีความสามารถในการใช้ภาษาเบื้องต้นแล้ว แบบเรียนของระดับนี้ต้องพิจารณาถึงความคิดรวบยอดและวิธีเสนอเนื้อหา การใช้ศัพท์ยากหรือศัพท์เฉพาะสาขาจะต้องมีคำอธิบายที่เข้าใจง่ายและชัดเจน การอธิบายหลักไวยากรณ์ไม่ควรอธิบายด้วยข้อความยาวๆ หรือใช้ศัพท์ทางวิชาการมาก แต่ควรอธิบายด้วยเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ที่เข้าใจได้ง่ายๆ เช่น ลูกศร สี และการตีกรอบ เป็นต้น ความต่อเนื่องของเนื้อหา ความถูกต้องและกลวิธีการฝึกทักษะก็เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณา นอกจากนี้แล้ว ยังอาจต้องวิเคราะห์ด้วยว่า หนังสือแบบเรียนสร้างคุณสมบัติให้ผู้เรียนเกิดความริเริ่มสร้างสรรค์หรือเพียงแต่สร้างความสามารถในการจำเท่านั้น

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการวิเคราะห์รูปแบบและเนื้อหาไปพร้อมๆ กัน แต่มักจะมุ่งศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างแบบเรียนกับองค์ประกอบแวดล้อมอื่นๆ เช่น หลักสูตร นโยบายทางการศึกษา และสังคม เป็นต้น โดยจะศึกษาถึงความสอดคล้องและความขัดแย้งในแง่มุมต่างๆ อาทิ เช่น ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคุณค่าทางจริยธรรมในแบบเรียนทักษะสัมพันธ์กับเป้าหมายในการพัฒนาสังคมไทย

การวิเคราะห์หนังสือแบบเรียนภาษาไทยในปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นงานที่ทำเพื่อแก้ปัญหาการเรียนการสอน วิธีการวิเคราะห์มักเป็นการสร้างแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้ใช้แบบเรียนตามกระบวนการวิจัยเชิงสำรวจ และการศึกษาเนื้อหาจากเอกสารตามกระบวนการวิจัยเอกสาร (Content Analysis) อีกวิธีหนึ่งที่เหมาะสมกับการวิเคราะห์หนังสือแบบเรียนทางภาษา แต่ยังไม่เป็นที่ใช้กันแพร่หลายนัก คือการวิเคราะห์เอกสารด้วยการแจกแจงโดยกำหนดหน่วยด้วยเกณฑ์ที่ตั้งไว้ เช่น กำหนดหน่วยเป็นคำ เพราะมุ่งจะศึกษาการใช้ภาษาของแบบเรียน อย่างนี้ก็แจกแจงคำชนิดต่างๆ ซึ่งอาจแยกเป็น คำที่มีคุณค่า คำยาก คำง่าย คำที่ไม่มีความหมาย ฯลฯ หรืออาจกำหนดหน่วยเป็นหัวข้อ เช่น ประโยคที่พาดพิงถึงความเชื่อทางศาสนา ประโยคที่สนับสนุนค่านิยม ประกอบอาชีพสุจริต ฯลฯ

ผู้วิเคราะห์จะต้องเลือกพิจารณาหาวิธีการให้เหมาะสมสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และจำเป็นต้องใช้วิธีการทางคณิตศาสตร์เข้าช่วยในการจัดกระทำกับข้อมูลบ้าง รายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับกระบวนการทางคณิตศาสตร์ การหาข้อมูล การสรุปและการอภิปรายผล ฯลฯ จะขอละเสีย เพราะนักศึกษาอาจหาอ่านได้จากตำราเกี่ยวกับการวิจัยที่มีอยู่อย่างแพร่หลาย สิ่งสำคัญที่จะต้องตระหนักไว้ก็คือ หนังสือแบบเรียนนั้นเป็นองค์ประกอบสำคัญของการศึกษาหาความรู้ เพื่อให้เกิดการพัฒนาทั้งตนเองและสังคม การวิเคราะห์หนังสือแบบเรียน เป็นการศึกษาหาความรู้อย่างมีเหตุผลด้วยกระบวนการตามหลักวิทยาศาสตร์โดยมุ่งให้ได้มาซึ่งความจริงที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ผู้วิเคราะห์แบบเรียนจะต้องรำลึกถึงความสำคัญนี้และทำ

การวิเคราะห์ด้วยความตั้งใจที่เป็นสุจริต การวิเคราะห์ซ้ำ เมื่อสภาพการเรียนรู้ เปลี่ยนแปลงไปก็เป็นแนวทางที่ควรกระทำ เพราะฉะนั้นจึงอาจกล่าวได้ว่า การวิเคราะห์แบบเรียน เป็นงานของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนทุกระดับจะต้องการทำต่อเนื่องกันไปอย่างสม่ำเสมอ

การวิเคราะห์แบบเรียนส่งผลทำให้แบบเรียนให้มีประสิทธิภาพ เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับ ดังนั้นแบบเรียนแต่ละเล่มควรได้รับการวิเคราะห์ประเมินผลก่อนที่จะนำไปใช้จริง เพื่อให้แบบเรียนนั้นเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุด

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

นิตยา วิจาระนันท์ (2551) สร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย เรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วยบทเรียนเรื่องการทำบุญ 6 บท ได้แก่ ทำบุญตักบาตร ทำบุญถวายสังฆทาน ทำบุญเลี้ยงพระ ทำบุญปล่อยนกปล่อยปลา ทำบุญทอดกฐิน ทำบุญทอดผ้าป่า หลังจากการสร้างเครื่องมือเสร็จเรียบร้อยแล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำไปให้นักเรียนชาวต่างชาติกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 คนทดลองใช้ เพื่อค้นหาข้อบกพร่อง จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองครั้งที่ 2 กับกลุ่มนักตัวอย่างเรียนชาวต่างชาติจำนวน 3 คน ใช้แบบเรียนและแบบทดสอบ ผู้วิจัยสังเกต ซักถามและนำไปแก้ไขข้อบกพร่อง ครั้งที่ 3 นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วจากครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียน ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนมีประสิทธิภาพ 84.70/84.80 และผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมีความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

วันเพ็ญ สกุตทอง(2552) สร้างแบบเรียนเรื่องพยัญชนะไทยสำหรับชาวต่างชาติที่มีประสิทธิภาพ โดยกำหนดเนื้อหาของแบบเรียนเรื่อง การอ่าน การเขียนพยัญชนะไทย ก-ฮ การจำแนกอักษรสูง กลาง ต่ำ อักษรควบและอักษรนำ โดยจำแนกเนื้อหาออกเป็น 4 หน่วย คือ หน่วยที่ 1 หน่วยเสียงภาษาไทย หน่วยที่ 2 พยัญชนะไทย หน่วยที่ 3 อักษรสามหมู่ หน่วยที่ 4 อักษรควบกล้ำและอักษรนำ และมีแบบฝึกหัดท้ายบท เมื่อสร้างเรียบร้อยแล้วก็นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่านประเมินผล ได้แก่ 1. ศาตราจารย์เกียรติคุณ ดร. เชาวราง ชอง 2. ศาสตราจารย์ ดร.ฮาน วู ลี 3. รองศาสตราจารย์ หลิว อี้หยวน 4. รองศาสตราจารย์ ดร.อัมพร สุขเกษม 5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัมพร แก้วสุวรรณ ผลการวิจัยพบว่าการประเมินด้านรูปเล่มทั้ง 5 ด้านประกอบด้วย ขนาดรูปเล่ม ลักษณะตัวพิมพ์ รูปประกอบ ลักษณะสี และลักษณะกระดาษ คะแนนรวมที่ได้คือ 3.4 แสดงให้เห็นว่ารูปเล่มของแบบเรียนอยู่ในระดับดี สำหรับการประเมินด้านเนื้อหาประกอบด้วย ความครอบคลุมวัตถุประสงค์ ความถูกต้องของเนื้อหา ความถูกต้องของคำอธิบาย ระดับความยากง่าย แบบฝึก

สอดคล้องวัตถุประสงค์คะแนนที่ได้คือ 1.2 แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาความปรับปรุงแก้ไข และผู้วิจัยได้นำแบบเรียนมาแก้ไขให้มีประสิทธิภาพ

พรประกาศ จัดตัวพัฒนา (2553) ได้สร้างแบบเรียนเรื่องสระภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ โดยมีเนื้อหาเกี่ยวกับสระภาษาไทย จำนวน 10 หน่วยการเรียนรู้ คือ

- หน่วยที่ 1 การอ่านและเขียนแจกรูปสระ สระหน้า (อี เอ แอ)
- หน่วยที่ 2 การอ่านและเขียนแจกรูปสระ สระหน้า (อี เอะ แอะ)
- หน่วยที่ 3 การอ่านและเขียนแจกรูปสระ สระกลาง (อือ เออ อ่า)
- หน่วยที่ 4 การอ่านและเขียนแจกรูปสระ สระกลาง (อี เอะ อะ)
- หน่วยที่ 5 การอ่านและเขียนแจกรูปสระ สระหลัง (อุ โอ ออ)
- หน่วยที่ 6 การอ่านและเขียนแจกรูปสระสระหลัง (อุ โอะ เอา)
- หน่วยที่ 7 การอ่านและเขียนสระผสมเสียงยาว (เอีย เอือ อัว)
- หน่วยที่ 8 การอ่านและเขียนสระผสมเสียงสั้น (เอียะ เอือะ อัวะ)
- หน่วยที่ 9 การอ่านและเขียนสระเกิน (อ่า ไอ โอ เอา)
- หน่วยที่ 10 แบบทดสอบการอ่านคำและประโยค

ในแต่ละหน่วยประกอบด้วยเนื้อหาดังนี้

- ตอนที่ 1 ฝึกอ่านประสมคำ จากตารางแจกรูปสระกับพยัญชนะอักษรกลาง อักษรสูง และอักษรต่ำ
- ตอนที่ 2 แบบทดสอบการฟังและจำแนกเสียงสระ
- ตอนที่ 3 ฝึกเขียนแจกรูปสระ
- ตอนที่ 4 เรียนรู้ความหมาย
- ตอนที่ 5 ทบทวนการออกเสียง

จากนั้นผู้วิจัยนำแบบเรียนเรื่องสระภาษาไทยดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ได้แก่ 1. ศาสตราจารย์ ดร. ยองแฉ คิม 2. รองศาสตราจารย์ ดร.ฉองส์ ฮวัน ซึง 3. รองศาสตราจารย์ หลอ อีหยวน 4. รองศาสตราจารย์ อัญชลี เสริมสงค์ศักดิ์ 5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วรรณ เทียนมี ประเมินคุณภาพแบบเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญได้ตรวจสอบเนื้อหา ภาษา รูปแบบ และให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงแบบเรียนให้มีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยพบว่า ในด้านรูปแบบเมื่อพิจารณาลักษณะรูปแบบและภาพประกอบ ผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญพบว่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.32 จากคะแนนรวม 4 ในด้านเนื้อหา พิจารณาจากวัตถุประสงค์ ความถูกต้องของเนื้อหา และความเหมาะสม/ เพียงพอของแบบฝึกหัด ผลประเมินจาก

ผู้เชี่ยวชาญโดยมีคะแนนเฉลี่ย 3.54 จากคะแนนรวม 4 จัดอยู่ในเกณฑ์ดีมาก และมีผลสอดคล้องในทุกหน่วยการเรียน

นิภา ลาหิรัญ (2546) สร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ชุด ราชนิที่รัก เพื่อเป็นสื่อการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชินี โดยดำเนินการสร้างสื่อการเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ตามหลักการและขั้นตอน การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ของ หทัย ต้นหยง และทำการทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย จากนักเรียนโรงเรียนราชินี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 ผลการศึกษาพบว่า แบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ชุด ราชนิที่รัก กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด (80/80) กล่าวคือ มีประสิทธิภาพ 84.30/80.65

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียนข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าผู้วิจัยส่วนใหญ่ จะสร้างแบบเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตประจำวันและวัฒนธรรม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยของคนไทยมากยิ่งขึ้น จากนั้นนำแบบเรียนที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินผล และนำข้อเสนอแนะที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้ทำการประเมินผลมาปรับปรุงแก้ไข และนำแบบเรียนไปทดลองใช้ ผลการวิจัยพบว่าแบบเรียนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนั้นเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด นำไปใช้ประโยชน์ในด้านการเรียนการสอนได้ต่อไป

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม

ความหมายของวัฒนธรรมและความสำคัญของวัฒนธรรม

นิตยา บุญสิงห์ (2544: 12-13) กล่าวว่า วัฒนธรรม แปลตามตัวอักษร หมายความว่า สภาพอันเป็นความเจริญงอกงาม วัฒนธรรมเป็นเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมวาจาท่าทาง กิจกรรม และผลิตผลของกิจกรรมที่มนุษย์ในสังคมผลิตหรือปรับปรุงขึ้นจากธรรมชาติ และเรียนรู้ซึ่งกันและกัน โดยผ่านการคัดเลือกปรับปรุงและยึดถือสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน วัฒนธรรมเป็นทั้งลักษณะนิสัยของคนหรือกลุ่มคนในชาติ ลัทธิ ความเชื่อ ภาษา ขนบธรรมเนียม อาหารการกิน เครื่องใช้ไม่สอย ศิลปะต่างๆ ตลอดจนทั้งการประพฤติปฏิบัติในสังคม

คณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (2552: 4) ร่วมกันให้ความหมายของคำว่า วัฒนธรรมมีความหมายครอบคลุมทุกสิ่งทุกอย่างที่แสดงออกถึงวิถีชีวิตของมนุษย์ในสังคมของกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งมนุษย์ได้คิดสร้างระเบียบ กฎเกณฑ์วิธีในการปฏิบัติ รวมทั้งการจัดระเบียบตลอดจนความคิด ความ

เชื้อ ค่านิยม ความรู้ และเทคโนโลยีต่างๆ และมีการเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น โดยได้วิวัฒนาการสืบทอดกันมาอย่างมีแบบแผน

เสาวภา ไพทยวัฒน์ (2538 : 1) กล่าวว่า มนุษย์มีสติปัญญาในการกำหนดความคิดเพื่อการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุง รู้จักหาวิธีเอาชนะภัยจากธรรมชาติทั้งปวง มนุษย์รู้จักคิด รู้จักใช้สิ่งอื่นแทนมือตน รู้จักถ่ายทอดทางภาษา รู้จักเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินชีวิต ทั้งทางด้านวัตถุและทางจิตใจ เป็นต้นกำเนิดของขนบธรรมเนียมประเพณี ศาสนา ภาษา วรรณคดี และศิลปะทุกชนิด ซึ่งในแต่ละสังคมของมนุษย์จะมีแบบอย่างเฉพาะตน ลักษณะเฉพาะของมนุษย์ที่มีความเจริญทางสติปัญญานี้เองจึงเป็นที่มาของคำว่า “วัฒนธรรม”

ชิตจันทร์ หังสสุต (2532 : 115-116) ให้ความหมายของวัฒนธรรมว่า คือ วิถีชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยที่อยู่ร่วมกันได้ด้วยการสื่อความหมายให้ชีวิตประกอบกิจกรรมและสร้างสรรค์สิ่งต่างๆ ด้วยลักษณะไทยๆ เป็นผลรวมของการสั่งสมประสบการณ์ ความรู้ ความสามารถ ภูมิธรรม และภูมิปัญญาของบรรพบุรุษไทยซึ่งถ่ายทอดสืบทอดกันมา ช่วยให้ชาวไทยในแต่ละสังคมนั้นๆ อยู่รอดมีความเจริญสืบมาและมีความเป็นอยู่เช่นปัจจุบัน วัฒนธรรมเป็นเครื่องแสดงศีลธรรม เป็นปัจจัยแห่งความเจริญงอกงามและความแข็งแรงมั่นคงของชาติ วัฒนธรรมคือชาติเพราะแสดงออกให้ปรากฏทั่วไปว่าเป็นชาติวัฒนธรรมไทยเป็นคำรวมของสัญลักษณ์แห่งชาติไทย ภาษาไทยก็เป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของชาติไทยเช่นกัน สมมติว่ามีคนนั่งรถรวมกันอยู่หลายชาติหลายภาษาด้วยกัน ถ้าคนเหล่านั้นพูดออกมาด้วยภาษาของตนเองเราก็จะรู้ทันทีว่าคนพูดนั้นเป็นชนชาติอะไร ถ้าพูดภาษาไทยคนนั้นย่อมเป็นคนไทยแน่นอน

วัฒนธรรมเป็นรากฐานของความสามัคคีกลมเกลียวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และเป็นรากฐานของการสร้างสรรค์ความมั่นคงของชาติ แสดงศักดิ์ศรีเกียรติภูมิ และความภูมิใจร่วมกันของคนไทยเพื่อให้เข้าใจง่ายอาจแบ่งวัฒนธรรมออกได้เป็น 5 สาขา ได้แก่ วัฒนธรรมไทยทางภาษาและวรรณคดี ทางวัตถุ ทางจิตใจ ทางจารีตขนบธรรมเนียมประเพณี และทางสุนทรีย์ะ

ดังนั้นคำว่า Culture หรือ วัฒนธรรม ในความหมายคือ การปลูกฝังสิ่งต่างๆ ลงในสังคมมนุษย์ และเมื่อปลูกฝังลงไปแล้วได้มีการถ่ายทอดสิ่งที่ปลูกฝังจากคนรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง วัฒนธรรมจึงเป็นผลผลิตอันเกิดจากการสั่งสมตกทอดมาโดยเฉพาะของสังคมนั้นและจากวัฒนธรรมแหล่งอื่นที่เข้ามาผสมปะปนอยู่มากก็น้อย

ความสำคัญของวัฒนธรรม

คณาจารย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย (2552: 4-5) วัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษยชาติมีสภาพและความเป็นอยู่ต่างจากสัตว์โลกทั้งหลายเป็นสิ่งที่ทำให้สังคมมีระเบียบแบบแผน มีความสงบสุขและมีความเจริญก้าวหน้าทั้งทางวัตถุและจิตใจ วัฒนธรรมเป็นเครื่องวัดและเครื่องกำหนดความเจริญ หรือความเสื่อมของสังคมและขณะเดียวกันวัฒนธรรมยังกำหนดชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในสังคม ดังนั้น วัฒนธรรมจึงมีอิทธิพลต่อความเป็นอยู่ของประชาชน และต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศชาติมาก หากสังคมใดมีวัฒนธรรมที่ดั่งงามเหมาะสมแล้ว สังคมนั้นย่อมเจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว ตรงกันข้ามหากสังคมใดมีวัฒนธรรมที่ล้าหลัง มีแบบของพฤติกรรมที่ไม่ดี มีค่านิยมที่ไม่เหมาะสม สังคมนั้นก็ยากที่จะเจริญก้าวหน้า ในที่สุดอาจสูญสิ้นความเป็นชาติได้ เพราะถูกรุกรานทางวัฒนธรรม วัฒนธรรมเป็นกรอบหรือแบบแผนการดำเนินชีวิตของสังคม ทำให้ทุกคนมีประเพณีที่จะปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม ทำให้การกระทบหรือขัดแย้งกันน้อยลง ความวุ่นวายจะลดลง วัฒนธรรมที่ดี ช่วยให้สังคมเจริญก้าวหน้า เช่น ความมีระเบียบวินัย ความขยัน ประหยัด อุตุน เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน ฯลฯ ความสำคัญของวัฒนธรรมนั้นมีมากอาจสรุปได้ ดังนี้

1. วัฒนธรรมช่วยแก้ปัญหาและสนองความต้องการต่างๆ ของมนุษย์ มนุษย์พ้นจากอันตรายสามารถเอาชนะธรรมชาติได้ เพราะมนุษย์สร้างวัฒนธรรมขึ้นมาช่วย
2. วัฒนธรรมช่วยเหนี่ยวรั้งสมาชิกในสังคมให้มีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและสังคมที่มีวัฒนธรรมเดียวกันย่อมจะมีความรู้สึกผูกพันเป็นพวกเดียวกัน
3. เป็นเครื่องแสดงเอกลักษณ์ของชาติ ชาติที่มีวัฒนธรรมสูงย่อมได้รับการยกย่องและเป็นหลักประกันความมั่นคงของชาติ
4. เป็นเครื่องกำหนดพฤติกรรมของคนในสังคม ช่วยให้ผู้คนอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข วัฒนธรรมทางบรรทัดฐานช่วยจัดระเบียบความสัมพันธ์ของผู้คนในสังคม
5. ช่วยให้ประเทศชาติมีความเจริญรุ่งเรืองถาวร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ถ้าชาตินั้นมีวัฒนธรรมที่ดี มีคติในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม ยึดมั่นในหลักแห่งเหตุผลในการดำเนินชีวิต ขยัน ประหยัด อุตุน มีระเบียบวินัยที่ดี ฯลฯ สังคมก็เจริญรุ่งเรือง

ความหมายของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ชิตจันทร์ หังสสุต (2532 : 10) ได้ให้ความหมายของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ว่านักท่องเที่ยวที่ปรารถนาจะเรียนรู้ศิลปวิทยาการที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมของชาติต่างๆ ในสถาบันหรือสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงหรือในประเทศที่มีวัฒนธรรมเป็นที่น่าสนใจของเขา ก็ท่องเที่ยวไปยังประเทศนั้นๆ เพื่อศึกษาพิจารณาชีวิต

ความเป็นอยู่ในแง่มนุษยวิทยา และสังคมวิทยา เพื่อชมโบราณสถานที่เกี่ยวข้องกับข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช (2545 : 253) ได้แบ่งความหมายของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมออกเป็น 2 ระดับ คือ

1. ความหมายในอุดมคติ คือสิ่งที่ควรจะเป็นจริงตามกฎระเบียบ แนวทางและความคาดหวังที่มีอยู่ โบราณสถาน เช่น วัดจึงเป็นสถานที่ที่เคยใช้หรือใช้ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา เครื่องปั้นดินเผาที่ขุดพบในบริเวณหลุมฝังศพก็ควรจะเป็นสิ่งที่อุทิศให้แก่ผู้ตาย จิตรกรรมฝาผนังอุโบสถที่เล่าเรื่องพุทธประวัติและนรกสวรรค์ คือ ห้องเรียนที่สอนศีลธรรมจรรยาและบาปบุญคุณโทษ การให้ความหมายระดับอุดมคติ จะปรากฏอยู่ในขั้นต้นเมื่อจะหาคำตอบอธิบายให้กับสิ่งต่างๆ รอบตัว ความหมายในอุดมคติของบางสิ่งบางอย่างมีน้อยถึงความดงามเลิศเลอ และควรรักษาไว้ในฐานะ “ของสูง” สิ่งที่อยู่ในอุดมคติลักษณะนี้มักจะมีอยู่เป็นจำนวนน้อย จึงต้องสงวนไว้ให้กับผู้ที่คู่ควรหรือผู้มีบุญบารมีเท่านั้น

2. ความหมายในสภาพที่เป็นจริง อาจกล่าวอย่างสรุปได้ว่า ในสภาพที่เป็นจริง สิ่งเดียวกันอาจมีความหมายที่แตกต่างกันไปจากความหมายในอุดมคติ เห็นได้จาก ตัวอย่างการบูรณปฏิสังขรณ์ที่อุทยานแห่งชาติเพื่อปรับเปลี่ยนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นสมบัติของส่วนบุคคล หรือการนำเอาโบราณวัตถุมาเป็นสินค้าแทนที่จะสงวนรักษาไว้ให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมเพื่อคนรุ่นหลัง

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสรุปได้ว่า สถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมหมายถึงสถานที่ท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตประจำวันที่ถูกถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งไปสู่รุ่นหนึ่งเป็นเวลานาน หลายชั่วอายุคน จนกลายเป็นเอกลักษณ์ในการดำเนินชีวิตประจำวัน

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

นิตยา วิจารย์นันท์ (2551) สร้างแบบเรียนการสอนวัฒนธรรมไทย เรื่องการทำบุญสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วยบทเรียนเรื่องการทำบุญ 6 บท ได้แก่ ทำบุญตักบาตร ทำบุญถวายสังฆทาน ทำบุญเลี้ยงพระ ทำบุญปล่อยนกปล่อยปลา ทำบุญทอดกฐิน ทำบุญทอดผ้าป่า หลังจากการสร้างเครื่องมือเสร็จเรียบร้อยแล้วนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องก่อนนำไปให้นักเรียนชาวต่างชาติกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1 คนทดลองใช้ เพื่อค้นหาข้อบกพร่อง จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองครั้งที่ 2 กับกลุ่มนักตัวอย่างเรียนชาวต่างชาติจำนวน 3 คน ใช้แบบเรียนและแบบทดสอบ ผู้วิจัยสังเกต ซักถามและนำไปแก้ไขข้อบกพร่อง ครั้งที่ 3 นำแบบเรียนและแบบทดสอบที่ปรับปรุงแล้วจากครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบเรียน ผลการวิจัยพบว่า แบบเรียนมีประสิทธิภาพ

84.70/84.80 และผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างมีความก้าวหน้าของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

เล เจิ่น หมาก ชาย (2553) สร้างแบบเรียนความรู้ทางวัฒนธรรมไทย เรื่อง ศิลปะไทย สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม แล้วนำไปหาประสิทธิภาพแบบเรียนตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 แบบเรียนความรู้ทางวัฒนธรรมไทย เรื่องศิลปะมวยไทยประกอบด้วยบทเรียน 5 บท ได้แก่ มวยไทย เครื่องดนตรีไทย การแสดงหุ่นละครเล็ก การร้อยมาลัยดอกไม้สด การแกะสลักผักและผลไม้ ผู้วิจัยนำแบบเรียนไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาประเมินก่อนนำไปให้นักเรียนชาวเวียดนามที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 3 คนทดลองใช้ จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งนักศึกษาชาวเวียดนาม ชั้นปีที่ 3 วิชาเอกภาษาไทย ปีการศึกษา 2552 มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ แห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติโฮจิมินห์ จำนวน 10 คน ผลการศึกษาพบว่า ได้แบบเรียนความรู้ทางวัฒนธรรมไทย เรื่องศิลปะไทย สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนามที่มีประสิทธิภาพ 92.2/92.4 สูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน แสดงว่า แบบเรียนความรู้ทางวัฒนธรรมไทย เรื่องศิลปะไทย สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนามสามารถนำไปใช้ได้จริงและมีประสิทธิภาพ

ประสิทธิ์ชัย สัมภาทอง (2555) สร้างชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่องนำเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ แล้วนำไปหาประสิทธิภาพแบบเรียนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80 โดยการศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างชุดการสอน การสอนภาษาและวัฒนธรรม และโบราณสถานที่สำคัญในเกาะรัตนโกสินทร์ ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรม ประกอบด้วย (1) ชุดการสอนสำหรับผู้เรียนซึ่งมีบทเรียนจำนวน 6 บท ได้แก่ เกาะรัตนโกสินทร์ พระบรมมหาราชวัง พระอารามหลวง ศาสนสถาน อุทยานและสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ แหล่งการค้าและการพาณิชย์ (2) คู่มือครู และ (3) สื่อการสอน หลังจากนั้นผู้วิจัยนำชุดการสอนไปทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่เรียนวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยในฐานะภาษาต่างประเทศในระดับสูง ระดับชั้น 2 และ 1 จำนวน 12 คน ของโรงเรียนฝรั่งเศสนานาชาติ กรุงเทพฯ เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยปรากฏว่า ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่องนำเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ มีประสิทธิภาพ 86.66/88.61 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงสามารถนำไปใช้ประกอบการเรียนการสอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติได้

พรทิพย์ กิจเจริญไพศาล (2553) ศึกษาทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนชาวมอญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดปทุมธานีและเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดปทุมธานี ในด้านทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมอญ ความคิดเห็นของภาคเอกชน

ภาคประชาชน และนักท่องเที่ยว เกี่ยวกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดปทุมธานี ตลอดจนพฤติกรรม และทัศนคติของนักท่องเที่ยว

ผู้วิจัยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 418 คน ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ภาครัฐในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนยุทธศาสตร์จังหวัด แผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ จำนวน 10 คน ผู้ประกอบการด้านการบริหารการท่องเที่ยวเอกชน และมีผู้ประกอบการด้านที่พัก จำนวน 10 คน ประชาชนในอำเภอเมือง และอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี จำนวน 75 คน และนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในอำเภอเมือง และอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี จำนวน 321 คน โดยมีรายการตรวจสอบทรัพยากร แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัยสรุปได้ว่าจังหวัดปทุมธานีมีทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีศักยภาพสูงโดดเด่นด้านวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของชาวมอญ ด้านประวัติศาสตร์ ด้านโบราณสถานและโบราณวัตถุ ได้แก่ วัดมอญ เตาโอ่งอ่าง เครื่องปั้นดินเผา ตุ่มสามโคก ตลอดจนด้านประเพณี เทศกาล ได้แก่ งานสงกรานต์ งานแห่เสาหงส์ธงตะขาบ และวิถีชีวิตของชุมชนชาวมอญ ได้แก่ อาหารการกิน การแต่งกาย

แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศจังหวัดปทุมธานี ควรเน้นการพัฒนาคุณค่าทางศิลปวัฒนธรรมของชุมชนชาวมอญ อนุรักษ์และถ่ายทอดภูมิปัญญา และองค์ความรู้ให้คงอยู่อย่างต่อเนื่อง

แนวทางการพัฒนาด้านกิจกรรมท่องเที่ยวของชุมชนชาวมอญ ควรพัฒนาด้านการคมนาคม โดยการปรับปรุงถนน และพัฒนาเส้นทางการเดินทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวให้เชื่อมโยงถึงกันตลอดจนพัฒนาด้านบริการและสิ่งอำนวยความสะดวก โดยการให้ข้อมูลด้านการท่องเที่ยวเกี่ยวกับนักท่องเที่ยว ควบคู่กับการให้ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ

บุญพิเชษฐ์ จันทร์เมือง (2553) ศึกษาการจัดการท่องเที่ยวในพระอารามหลวงชั้นเอกในเกาะรัตนโกสินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้ 1. สำรวจและประเมินศักยภาพด้านทรัพยากรการท่องเที่ยว และการจัดการท่องเที่ยวของพระอารามหลวงชั้นเอกในเกาะรัตนโกสินทร์ 7 วัด 2. ศึกษาระดับความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับการจัดการท่องเที่ยว และ 3. นำเสนอแนวทางการจัดการการท่องเที่ยวในพระอารามหลวงชั้นเอกในเกาะรัตนโกสินทร์ พระอารามหลวง 7 วัด ได้แก่ วัดพระศรีรัตนศาสดาราม วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร วัดสุทัศนเทพวรารามราชวรมหาวิหาร วัดมหาธาตุยุวราชรังสฤษฎิ์ราชวรมหาวิหาร วัดประดิษฐ์สถิติมหาสิมารามราชวรวิหาร วัดราชบพิธสถิติมหาสิมารามราชวรวิหาร และวัดบวรนิเวศราชวรวิหาร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ พระภิกษุ เจ้าอาวาส พระเจ้าหน้าที่ของวัดพระอาราม

หลวง หรือคณะกรรมการของพระอารามหลวง เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ดูแลการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยว เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสำรวจทรัพยากรการท่องเที่ยว แบบสัมภาษณ์ และแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า ทรัพยากรทางวัฒนธรรมในพระอารามหลวงชั้นเอกทุกวัด มีศักยภาพโดดเด่น ซึ่งทางภาครัฐพร้อมให้การสนับสนุน ภาคเอกชนมีความสนใจร่วมมือในการจัดการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวยังปลาบปลื้มในความงดงามของพระอาราม แต่ในด้านการบริการการท่องเที่ยวของพระอาราม 5 วัดยังไม่ได้มาตรฐาน ยกเว้นวัดพระศรีรัตนศาสดาราม และวัดพระเชตุพนวิมลมังคลาราม เนื่องจากความคิดเห็นของผู้รับผิดชอบและผู้เกี่ยวข้องยังไม่สามารถหาข้อสรุปที่เหมาะสมในทิศทางเดียวกันได้ ระหว่างแนวคิดการอนุรักษ์กับแนวคิดเพื่อการพัฒนาวัดเพื่อบริการการท่องเที่ยว รวมถึงการใช้อำนาจบริหารสั่งการต่างๆ ของวัด

แนวทางการจัดการท่องเที่ยวภายในพระอารามหลวงนั้น ควรเน้น 1) การขึ้นชมศิลปกรรมต่างๆ 2) การนมัสการไหว้พระและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ 3) การฝึกสมาธิภาวนาในวันหยุดและวัดพักผ่อน 4) สิ่งที่นักท่องเที่ยวควรได้รับในการท่องเที่ยวคือ ความเพลิดเพลิน คติธรรมเกื้อความรู้ทางศาสนาที่ประกอบด้วยประวัติศาสตร์ที่ละเอียดลึกซึ้ง และ 5) ควรปรับปรุงด้านการบริการท่องเที่ยวของวัดที่ยังไม่เป็นที่ดึงดูดใจเพื่อมาตรฐานแรงจูงใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการสาธารณูปโภค

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม พบว่าประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรมที่น่าสนใจ หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนช่วยกันทำนุบำรุง สนับสนุนและจัดการสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลต่อการเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวของชาวต่างชาติ ทำให้ประเทศไทยได้รับผลประโยชน์ในด้านต่างๆ ตามมา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อสร้างแบบเรียน และนำแบบเรียนไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน ประสิทธิภาพของแบบเรียน ซึ่งแบบเรียนนี้เป็นแบบเรียนสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ สร้างแบบเรียนสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสถานที่ ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะบ่งบอกถึงวิถีชีวิตรวมทั้งวัฒนธรรมของคนไทยได้ ผู้เรียนชาวต่างชาติยังจะได้ รู้จักสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทยมากยิ่งขึ้นด้วย การสร้างแบบเรียนนี้ผู้วิจัยมีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบเรียน
2. สร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ เรื่อง สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย
3. ประเมินผลแบบเรียนโดยมีผู้เชี่ยวชาญ 6 ท่าน
4. สรุปข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของแบบเรียน

ผู้วิจัยได้ดำเนินการค้นคว้ารายละเอียดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ เรื่องสถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิตไทย และประเพณีไทย และได้กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างแบบเรียนไว้ ดังนี้ คือ เพื่อให้ผู้เรียน

1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง
2. ได้เรียนรู้เสริมคำศัพท์ภาษาถิ่นได้อย่างถูกต้อง
3. ได้เรียนรู้เสริมเรื่องหลักไวยากรณ์ภาษาไทยจากบทอ่านได้
4. สามารถอ่านและตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมไทยจากสถานที่ท่องเที่ยว

ได้

2. สร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียน ชาวต่างชาติ เรื่องสถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย

ในการดำเนินการสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียน ชาวต่างชาติเรื่องสถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

1. รวบรวมและศึกษาเอกสารเกี่ยวข้องกับการสร้างแบบเรียน ความหมายของแบบเรียน ลักษณะหน้าที่ของแบบเรียน หน้าที่ของแบบเรียน คุณสมบัติของแบบเรียนที่ดี การสร้างแบบเรียน หลักเกณฑ์การวิเคราะห์แบบเรียน และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบเรียน

2. รวบรวมและศึกษาเอกสารความหมายของวัฒนธรรมและความสำคัญของวัฒนธรรม ความหมายของสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

3. สร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ เรื่อง สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย โดยรวบรวมจากความคิดเห็นในแบบสอบถามนักท่องเที่ยว จำนวน 10 คน สรุปว่า นักท่องเที่ยวต้องการเรียนรู้สถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในภาคเหนือ คือ พระธาตุดอยสุเทพ ประเพณีเชียงใหม่ ภาคกลาง คือ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนคร พระบรมมหาราชวัง พระราชวังสนามจันทร์ และภาคใต้ คือ หมู่บ้านสังกะสี ประเพณีลอยเรือ ทั้งนี้ในแต่ละบท ผู้วิจัยได้เพิ่มเติมความรู้เป็นเนื้อหา ดังรายละเอียดต่อไปนี้

บทที่ 1 ภาคเหนือ

- 1.1 คำศัพท์
- 1.2 วิถีชีวิตของชาวเหนือ
- 1.3 ภาษาถิ่นเหนือ
- 1.4 สถานที่ท่องเที่ยวและประเพณี
พระธาตุดอยสุเทพ จ. เชียงใหม่
ประเพณีเชียงใหม่
- 1.5 แบบฝึกหัด
- 1.6 เฉลยแบบฝึกหัด

บทที่ 2 ภาคกลาง

- 2.1 คำศัพท์
- 2.2 วิถีชีวิตของชาวภาคกลาง
- 2.3 ภาษาไทยมาตรฐาน
- 2.4 สถานที่ท่องเที่ยวและประเพณี
พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติพระนคร กรุงเทพมหานคร
พระบรมมหาราชวัง กรุงเทพมหานคร
- 2.5 แบบฝึกหัด
- 2.6 เฉลยแบบฝึกหัด

บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสาน)

- 3.1 คำศัพท์
- 3.2 วิถีชีวิตชาวอีสาน
- 3.3 ภาษาถิ่นอีสาน
- 3.4 สถานที่ท่องเที่ยวและประเพณี
พระธาตุพนม จ.นครพนม
ประเพณีแห่ผีตาโขน จ. เลย
- 3.5 แบบฝึกหัด
- 3.6 เฉลยแบบฝึกหัด

บทที่ 4 ภาคใต้

- 4.1 คำศัพท์
- 4.2 วิถีชีวิตของชาวใต้
- 4.3 ภาษาถิ่นใต้
- 4.4 สถานที่ท่องเที่ยวและประเพณี
หมู่บ้านสังกั จ. กระบี่
พิพิธลอยเรือ จ. กระบี่
- 4.5 แบบฝึกหัด
- 4.6 เฉลยแบบฝึกหัด

3. ประเมินผลแบบเรียนโดยมีผู้เชี่ยวชาญ 6 ท่าน

นำแบบเรียนให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 6 ท่าน ซึ่งมีประสบการณ์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้ประเมินแบบเรียน ซึ่งแต่ละท่านได้ประเมินแบบเรียนดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 อาจารย์ภาสพงศ์ ผิวพอใช้

แบบประเมินแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

“สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน

ประกอบการพิจารณา

4 = ดีมาก

3 = ดี

2 = ปานกลาง

1 = พอใช้

0 = ปรับปรุง

ลำดับ	แบบประเมิน	ระดับคะแนน				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		4	3	2	1	0
	ด้านรูปแบบ					
	1.1 ปก (สีและการออกแบบ)	/
	1.2 ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า	/
	1.3 ขนาดตัวอักษรและสี	/
	1.4 ศิลปะการจัดหน้า	/
	ภาพประกอบ					
	1.5 ความชัดเจนของภาพ	/
	1.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	1.7 จำนวนภาพต่อเนื้อหา	/
	1.8 ความเหมาะสมของภาพต่อเนื้อหา	/
	รวมคะแนน	16	12			
	ค่าของคะแนน	3.5				
	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
	Font ไม่สม่ำเสมอ ขอให้ปรับ Font ให้เป็นแบบเดียวกันด้วย ระวังเรื่องสีตัวอักษรด้วยครับ					

2.	ด้านเนื้อหา บทที่ 1 ภาคเหนือ 1. สาระสำคัญ 2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 3. คำชี้แจง 4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน 5. กิจกรรมภายในแบบเรียน 6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ 7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา 8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา 9. จำนวนภาพกับเนื้อหา 10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4 / / / / / / / / / / /	3	2	1	0
	รวมคะแนน	40				
	ค่าของคะแนน	4				
	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม -					
3.	ด้านเนื้อหา บทที่ 2 ภาคกลาง 1. สาระสำคัญ 2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 3. คำชี้แจง 4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน 5. กิจกรรมภายในแบบเรียน 6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ 7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา 8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา 9. จำนวนภาพกับเนื้อหา 10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4 / / / / / / / / / /	3 / / /	2	1	0
	รวมคะแนน	28	9			
	ค่าของคะแนน	3.7				

	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม -					
4.	ด้านเนื้อหา บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
	1. สาระสำคัญ	4	3	2	1	0
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	/
	3. คำชี้แจง	/
	4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	/
	5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	/
	6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	/
	7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	/
	9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	/
	10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	/
	รวมคะแนน	36	3			
	ค่าของคะแนน	3.9				
	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม -					
5.	ด้านเนื้อหา บทที่ 4 ภาคใต้					
	1. สาระสำคัญ	4	3	2	1	0
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	/
	3. คำชี้แจง	/
	4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	/
	5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	/
	6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	/
	7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	/
	9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	/

	10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	/
	รวมคะแนน	32	6			
	ค่าของคะแนน	3.8				
	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม -					

3.2 อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร

แบบประเมินแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

“สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน

ประกอบการพิจารณา

4 = ดีมาก

3 = ดี

2 = ปานกลาง

1 = พอใช้

0 = ปรับปรุง

ลำดับ	แบบประเมิน	ระดับคะแนน				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		4	3	2	1	0
	ด้านรูปแบบ					
	1.1 ปก (สีและการออกแบบ)	/
	1.2 ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า	/
	1.3 ขนาดตัวอักษรและสี	/
	1.4 ศิลปะการจัดหน้า	/
	ภาพประกอบ					
	1.5 ความชัดเจนของภาพ	/
	1.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	1.7 จำนวนภาพต่อเนื้อหา	/
	1.8 ความเหมาะสมของภาพต่อเนื้อหา	/
	รวมคะแนน	40				
	ค่าของคะแนน	4.0				
	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

	ควรมีผู้เชี่ยวชาญภาษาอังกฤษช่วยดูด้วย เพราะมีหลายแห่งไม่น่าถูกต้อง สัทสัญลักษณ์ยังผิดหลายแห่ง คำจำกัดความของคำศัพท์ควรใช้พจนานุกรมช่วยเพื่อความถูกต้อง					
2.	ด้านเนื้อหา บทที่ 1 ภาคเหนือ					
	1. สาระสำคัญ	4	3	2	1	0
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้ / /
	3. คำชี้แจง / /
	4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน / /
	5. กิจกรรมภายในแบบเรียน / /
	6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ / /
	7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	/
	9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	/
	10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	/
	รวมคะแนน	16	18			
	ค่าของคะแนน	3.4				
	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม คำศัพท์ยังมีที่ผิด เช่น warship น่าจะใช้คำ worship north local language น่าจะใช้ northern thai dialects ฯลฯ					
3.	ด้านเนื้อหา บทที่ 2 ภาคกลาง					
	1. สาระสำคัญ	4	3	2	1	0
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้ / /
	3. คำชี้แจง / /
	4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน / /
	5. กิจกรรมภายในแบบเรียน / /
	6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ / /
	7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	/
	9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	/

	10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	/
		/
	รวมคะแนน	16	18			
	ค่าของคะแนน	3.4				
	<p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <p>น. 36 การออกไปทำงานของผู้หญิงคงไม่ห่มสไบเฉียงควรสำรวจข้อมูลใหม่</p> <p>น. 49 คำราชาศัพท์ในตัวอย่างข้อ 1-5 ควรระบุที่ใช้เฉพาะกลุ่มบุคคลใด</p>					
4.	ด้านเนื้อหา บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4	3	2	1	0
	1. สาระสำคัญ	/
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	/
	3. คำชี้แจง	/
	4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	/
	5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	/
	6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	/
	7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	/
	9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	/
	10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	/
	รวมคะแนน	8	21	2		
	ค่าของคะแนน	3.1				
	<p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <p>น. 62 และ น.68 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือแห้งแล้ง ฝนไม่ใคร่ตก ดังนั้นการเกษตรกรรมจึงไม่ได้อาศัยน้ำฝนเป็นหลัก</p> <p>น. 71 ฮีต = heat/heet จาริต = jared 2 คำนี้ได้ข้อมูลภาษาอังกฤษมาจากที่ใด</p> <p>น. 78 พระเวสสันดรและพระนางมัทรี ไม่ใช่ King และ Queen</p> <p>น. 80 เพื่อนฝูง ไม่น่าจะมาจาก นาม+สรรพนาม</p>					
5.	ด้านเนื้อหา บทที่ 4 ภาคใต้	4	3	2	1	0
	1. สาระสำคัญ					

2. จุดประสงค์การเรียนรู้	/
3. คำชี้แจง	/
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	/
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	/
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	/
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	/
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	/
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	/
		/
	รวมคะแนน	16	18		
	ค่าของคะแนน	3.4			
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม สำรวจคำจำกัดความของคำศัพท์ให้ถูกต้อง เช่น น. 93 สิ่งกะลี้ ไม่น่าจะเป็นธาตุที่เป็นแผ่น.....?					

3.3 อาจารย์สิริวรรณ ฉันทะสานนท์

แบบประเมินแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

“สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน

ประกอบการพิจารณา

4 = ดีมาก

3 = ดี

2 = ปานกลาง

1 = พอใช้

0 = ปรับปรุง

ลำดับ	แบบประเมิน	ระดับคะแนน				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		4	3	2	1	0
	ด้านรูปแบบ					
	1.1 ปก (สีและการออกแบบ)	/
	1.2 ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า	/
	1.3 ขนาดตัวอักษรและสี	/
	1.4 ศิลปะการจัดหน้า	/
	ภาพประกอบ					
	1.5 ความชัดเจนของภาพ	/
	1.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	1.7 จำนวนภาพต่อเนื้อหา	/
	1.8 ความเหมาะสมของภาพต่อเนื้อหา	/
	รวมคะแนน	16	12			
	ค่าของคะแนน	3.5				

	<p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <p>มีหมายเลขหน้าที่หายไป เช่น หน้า 23-25 ตัวอักษรบางข้อความควรเน้นใช้ตัวทึบบางภาพ เช่น ภาพตุ๊ก ถ้าแสดงภาพให้เห็นถึงการใช้งานจะเกิดความหมายชัดเจนมากขึ้น ภาพการแต่งกายของผู้ชาย ขาก๊วยเสื้อหม้อห่อมไม่มีให้เห็นควรจะมีเพื่อเพิ่มความเข้าใจ</p>					
2.	<p>ด้านเนื้อหา</p> <p>บทที่ 1 ภาคเหนือ</p> <p>1. สาระสำคัญ</p> <p>2. จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>3. คำชี้แจง</p> <p>4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน</p> <p>5. กิจกรรมภายในแบบเรียน</p> <p>6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ</p> <p>7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา</p> <p>8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา</p> <p>9. จำนวนภาพกับเนื้อหา</p> <p>10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์</p>	4	3	2	1	0
		/
		/
	
	
		√	√
		√
		√
		√	√
	
	
	รวมคะแนน	28	9			
	ค่าของคะแนน	3.7				
	<p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <p>การยกตัวอย่างภาษาถิ่น ควรเพิ่มเติมคำแปลภาษาไทยที่ใช้เป็นประจำชาติ (ภาษาราชการ) ในกรณีที่ยกตัวอย่างเป็นรูปประโยคและมีบางประโยคไม่ได้แปล การลงภาพซ้อนตัวอักษร ทำให้มองตัวหนังสือไม่ชัดเจนควรปรับแต่งใหม่ ตรวจสอบแบบฝึกหัดให้ชัดเจนทั้งตัวคำถาม ตัวลวง และคำตอบ เพิ่มเติมคำศัพท์ที่ควรรู้เช่น ยี่เป็ง หน้าจั่ว เสื้อหม้อห่อม กางเกงขาก๊วย เป็นต้น ตรวจสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง</p>					
3.	<p>ด้านเนื้อหา</p> <p>บทที่ 2 ภาคกลาง</p> <p>1. สาระสำคัญ</p> <p>2. จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>3. คำชี้แจง</p>	4	3	2	1	0
		/
		/
		/

	4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	/
	5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	/
	6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	/
	7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	/
	9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	/
	10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	/
	รวมคะแนน	32	6			
	ค่าของคะแนน	3.8				
	<p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มเติมคำศัพท์ที่ควรรู้ เช่น อุตสาหกรรม พุทธยาตรา ชลมารค เป็นต้น - การขยายคำเพิ่มเติมควรระบุให้ชัดเจน เช่น พิพิธภัณฑสถาน กับ มิวเซียมสยาม เป็นความหมายเดียวกัน ควรมีการชี้แจงหรือคั่นด้วยวงเล็บ - ตรวจสอบคำราชาศัพท์ให้ถูกต้องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ - เพิ่มเติมภาพในพิพิธภัณฑสถานให้มากขึ้น 					
4.	ด้านเนื้อหา					
	บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4	3	2	1	0
	1. สาระสำคัญ	/
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	/
	3. คำชี้แจง	/
	4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	/
	5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	/
	6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	/
	7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	/
	9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	/
	10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	/
	รวมคะแนน	24	12			
	ค่าของคะแนน	3.6				
	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

	<ul style="list-style-type: none"> - ในสาระสำคัญเพิ่มเติม ภาคอีสาน ใช้แทนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรระบุให้ชัดเจนก่อนนำไปใช้ - ตรวจสอบรูปภาพไม่ให้บังตัวอักษร - ตรวจสอบคำศัพท์ให้ถูกต้องชัดเจน การใช้รูปวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง เช่น กระดิ่ง (กระดิ่ง) ไม้ไผ่ (ไม้ไผ่) เป็นต้น - ตัวเลขกำกับหน้าหายไป เช่น หน้า 82 หน้า 85 เป็นต้น - แบบฝึกหัดเพิ่มเติมตัวเลือกในการจับคู่ให้มากขึ้น 					
5.	ด้านเนื้อหา บทที่ 4 ภาคใต้ 1. สาระสำคัญ 2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 3. คำชี้แจง 4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน 5. กิจกรรมภายในแบบเรียน 6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ 7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา 8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา 9. จำนวนภาพกับเนื้อหา 10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4 / / / / / / / / / /	3 / / / /	2	1	0
	รวมคะแนน	24	12			
	ค่าของคะแนน	3.6				
	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม <ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มเติมคำศัพท์ เช่น ประมง ปั่นหยยา - ตรวจสอบตัวอย่างให้ถูกต้องชัดเจน รวมถึงการให้ความหมายของคำศัพท์ - ตัวเลขกำกับหน้าหายไป เช่น หน้า 111 - แบบฝึกหัดเพิ่มเติมตัวเลือกในการจับคู่ให้มากขึ้น - เนื้อเรื่องเลือกเนื้อหาให้แตกต่างในแต่ละจังหวัดเพื่อรู้จักภาคใต้มากขึ้น 					

3.4 อาจารย์พวงทอง แก้วนาเส็ง

แบบประเมินแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

“สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน

ประกอบการพิจารณา

4 = ดีมาก

3 = ดี

2 = ปานกลาง

1 = พอใช้

0 = ปรับปรุง

ลำดับ	แบบประเมิน	ระดับคะแนน				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		4	3	2	1	0
	ด้านรูปแบบ					
	1.1 ปก (สีและการออกแบบ)	/
	1.2 ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า	/
	1.3 ขนาดตัวอักษรและสี	/
	1.4 ศิลปะการจัดหน้า	/
	ภาพประกอบ					
	1.5 ความชัดเจนของภาพ	/
	1.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	1.7 จำนวนภาพต่อเนื้อหา	/
	1.8 ความเหมาะสมของภาพต่อเนื้อหา	/
	รวมคะแนน	4	12	6		
	ค่าของคะแนน	2.75				
	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

	<ul style="list-style-type: none"> - ภาพขาวดำบางภาพดำจนเกินไป ทำให้มองไม่ชัดเจน ถ้าจัดทำควรเป็นภาพสีเพื่อความสวยงามและความชัดเจนของเนื้อหาด้วย - การเรียงลำดับภาพจะเรียงตามพยัญชนะไทยหรือความสำคัญก็ดี 					
2.	<u>ด้านเนื้อหา</u> บทที่ 1 ภาคเหนือ 1. สาระสำคัญ 2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 3. คำชี้แจง 4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน 5. กิจกรรมภายในแบบเรียน 6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ 7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา 8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา 9. จำนวนภาพกับเนื้อหา 10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4	3	2	1	0
	<u>รวมคะแนน</u>		27	2		
	<u>ค่าของคะแนน</u>	2.9				
	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ควรให้ความหมายของคำว่า “ยี่เป็ง” ด้วย					
3.	<u>ด้านเนื้อหา</u> บทที่ 2 ภาคกลาง 1. สาระสำคัญ 2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 3. คำชี้แจง 4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน 5. กิจกรรมภายในแบบเรียน 6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ 7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา 8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา 9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	4	3	2	1	0

	10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	/
		/
	รวมคะแนน		30			
	ค่าของคะแนน	3.0				
	<p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <p>หน้า 40 การวางเนื้อหา 17 ห้อง ควรย่อหน้าแต่ละห้อง เพื่อความชัดเจนของเนื้อหาและความรู้ที่ได้รับด้วย ห้องที่ 1 เบิกโรง</p> <p>ห้องที่ 2 ไทยแท้</p> <p>หน้า 43 จังหวัดกรุงเทพมหานคร ควรเพิ่มคำขวัญใหม่ของกรุงเทพฯ จะดียิ่งขึ้น</p>					
4.	ด้านเนื้อหา					
	บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4	3	2	1	0
	1. สารสำคัญ	/
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	/
	3. คำชี้แจง	/
	4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	/
	5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	/
	6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	/
	7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	/
	9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	/
	10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	/
	รวมคะแนน		30			
	ค่าของคะแนน	3.0				
	<p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <p>หน้า 63 ภาพประกอบพร้อมคำศัพท์ ควรเรียงตามพยัญชนะไทยก็ดีนะคะ หรือจะเรียงลำดับความสำคัญ เช่น วัด/ การแต่งกาย/ อาหาร/ ดนตรี/ เป็นต้น</p>					

5.	ด้านเนื้อหา บทที่ 4 ภาคใต้ 1. สารสำคัญ 2. จุดประสงค์การเรียนรู้ 3. คำชี้แจง 4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน 5. กิจกรรมภายในแบบเรียน 6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ 7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา 8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา 9. จำนวนภาพกับเนื้อหา 10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4	3 / / / / / / / / / /	2 /	1	0
	รวมคะแนน		27	2		
	ค่าของคะแนน	2.9				
	<p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <p>ภาพคำศัพท์น่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยว / การปลูกยาง/ อาชีพประมง/ฤดูที่มีเพียง 2 /ชายหาดที่ขึ้นชื่อของไทยก็ดีนะ</p>					

3.5 ศาสตราจารย์เยียง วีระบุตร

แบบประเมินแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ
 “สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน

ประกอบการพิจารณา

4 = ดีมาก

3 = ดี

2 = ปานกลาง

1 = พอใช้

0 = ปรับปรุง

ลำดับ	แบบประเมิน	ระดับคะแนน				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		4	3	2	1	0
	ด้านรูปแบบ					
	1.1 ปก (สีและการออกแบบ)	/
	1.2 ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า	/
	1.3 ขนาดตัวอักษรและสี	/
	1.4 ศิลปะการจัดหน้า	/
	ภาพประกอบ					
	1.5 ความชัดเจนของภาพ	/
	1.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	1.7 จำนวนภาพต่อเนื้อหา	/
	1.8 ความเหมาะสมของภาพต่อเนื้อหา	/
	รวมคะแนน	16	12			
	ค่าของคะแนน	3.5				
	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

	10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	/
	รวมคะแนน	8	24			
	ค่าของคะแนน	3.2				
	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม -					
4.	ด้านเนื้อหา บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4	3	2	1	0
	1. สาระสำคัญ	/
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	/
	3. คำชี้แจง	/
	4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	/
	5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	/
	6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	/
	7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	/
	9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	/
	10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	/
	รวมคะแนน	8	24			
	ค่าของคะแนน	3.2				
	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม -					
5.	ด้านเนื้อหา บทที่ 4 ภาคใต้	4	3	2	1	0
	1. สาระสำคัญ	/
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	/
	3. คำชี้แจง	/
	4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	/
	5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	/

	6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	/
	7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	/
	9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	/
	10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	/
		/
	รวมคะแนน	8		24		
	ค่าของคะแนน	3.2				
	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
	-					

3.6 อาจารย์สุชาดา บุญอิต

แบบประเมินแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

“สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน

ประกอบการพิจารณา

4 = ดีมาก

3 = ดี

2 = ปานกลาง

1 = พอใช้

0 = ปรับปรุง

ลำดับ	แบบประเมิน	ระดับคะแนน				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		4	3	2	1	0
	ด้านรูปแบบ					
	1.1 ปก (สีและการออกแบบ)	/
	1.2 ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า	/
	1.3 ขนาดตัวอักษรและสี	/
	1.4 ศิลปะการจัดหน้า	/
	ภาพประกอบ					
	1.5 ความชัดเจนของภาพ	/
	1.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	1.7 จำนวนภาพต่อเนื้อหา	/
	1.8 ความเหมาะสมของภาพต่อเนื้อหา	/
	รวมคะแนน		12	8		
	ค่าของคะแนน	2.5				
	ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

		<ul style="list-style-type: none"> - หลายภาพมีขนาด PIXEL น้อยทำให้ภาพไม่คมชัด บางภาพก็ขนาดเล็กลงไป - การใช้สีเพื่อบ่งหัวข้อไม่มีความสม่ำเสมอ บางบทมีสี บางบทไม่เป็นสี 				
2.	ด้านเนื้อหา บทที่ 1 ภาคเหนือ					
	1. สารสำคัญ	4	3	2	1	0
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	/
	3. คำชี้แจง	/
	4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	/
	5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	/
	6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	/
	7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	/
	9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	/
	10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	/
	รวมคะแนน		18	8		
	ค่าของคะแนน	2.6				
	<p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่แน่ใจว่าผู้เรียนจะสามารถเรียนเองได้ เนื่องจากบางคำถามไม่ได้อยู่ในส่วนที่แปลภาษาอังกฤษ - การซ่อนตัวหนังสือลงบนภาพสีให้ระวังเพราะบางจุดอ่านไม่ออก - รมัดระวังเรื่องการเว้นวรรค หลายคำที่ผิด คือไม่ได้เว้นวรรค แยกคำและหลายที่หลังเครื่องหมายต่างๆ ต้องเว้นวรรคด้วย - ตัวอย่างประโยคภาษาเมืองออกเสียงผิด - ระวังประโยคหรือวลีที่เป็นข้อๆ ต้องให้พิมพ์ในสัญลักษณ์เป็นหัวข้อด้วย - คำศัพท์ก่อนเข้าบท บางคำ เมื่ออยู่ในบริบทไม่สามารถแปลเหมือนที่ให้ความหมายไว้ก่อนหน้า ควรเน้นคำที่เป็นคำนามเฉพาะมากกว่า - ประโยคคำสั่งส่วนจับคู่ที่เป็นภาษาอังกฤษยังไม่ค่อยถูกต้อง ส่วนที่เป็นคำข้อนก็ยังไม่ถูกต้อง 					

- คำถามเกี่ยวกับไวยากรณ์ตัวอย่างคำนำจะเอามาจากตัวบทอ่าน						
3.	ด้านเนื้อหา บทที่ 2 ภาคกลาง	4	3	2	1	0
	1. สาระสำคัญ	/
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	/
	3. คำชี้แจง	/
	4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	/
	5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	/
	6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	/
	7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	/
	9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	/
	10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	/
	รวมคะแนน		18	8		
	ค่าของคะแนน	2.6				
	<p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <ul style="list-style-type: none"> - รมั้ดระวังการเว้นวรรคภาษาอังกฤษ มีผิดหลายที่ การสะกดตัวใหญ่-เล็กของหัวข้อไม่ถูก - ควรหารูปเรือให้ครบ เพราะใส่เกือบครบยกเว้นตอนท้าย - กรุณาตรวจสอบความถูกต้องของภาษาอังกฤษในส่วนของภาษานำรู้ - ส่วนของ Pronoun ควรเริ่มจากช่องสรรพนามก่อน - หัวข้อ “คำที่ใช้แทน” คลุมเครือไม่เข้าใจหมายถึงอะไร 					
4.	ด้านเนื้อหา บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4	3	2	1	0
	1. สาระสำคัญ	/
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	/
	3. คำชี้แจง	/
	4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	/
	5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	/
	6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	/

	7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	/
	9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	/
	10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	/
	รวมคะแนน		21	6		
	ค่าของคะแนน	2.7				
	<p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <ul style="list-style-type: none"> - สะกดคำว่า TIP ผิด ต้องมี S และควรมีความสม่ำเสมอของการใช้ FONT ของหัวข้อที่ซ้ำกันในแต่ละบทหรือไม่? - ระวังตัวอักษรที่ขึ้นภาพ บางจุดมองไม่ชัด อ่านไม่ออก - ระวังการเว้นวรรค คำภาษาอังกฤษ - คำแปลภาษาอังกฤษของคำประสมยังไม่ค่อยถูก - ในขณะที่เนื้อหาเรื่องที่อ่านง่าย แต่ในสัปดาห์แรกโดยยากกว่า ไม่แน่ใจว่าระดับผู้เรียนจะทำความเข้าใจได้หรือไม่ 					
5.	ด้านเนื้อหา บทที่ 4 ภาคใต้	4	3	2	1	0
	1. สารสำคัญ	/
	2. จุดประสงค์การเรียนรู้	/
	3. คำชี้แจง	/
	4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	/
	5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	/
	6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	/
	7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	/
	8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	/
	9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	/
	10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	/
	รวมคะแนน		18	8		
	ค่าของคะแนน	2.6				
	<p>ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม</p> <ul style="list-style-type: none"> - สะกด Storm ผิด 					

	<ul style="list-style-type: none">- ภาพบ้านไม่ตรงกับเนื้อหา- ระวังการเว้นวรรคภาษาอังกฤษ- ตรวจสอบภาษาอังกฤษในส่วนของภาษานำรู้ด้วย- ไม่แน่ใจจุดประสงค์ของการใส่ความรู้เรื่องไวยากรณ์ เพราะคำถามท้ายบทไม่ได้ถามคำถามไวยากรณ์ และจริงๆ ก็เป็นเนื้อหาที่ยากด้วย
--	---

สรุปผลการประเมินแบบเรียน

ด้านรูปเล่ม

ลำดับ	รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	ปก (สีและการออกแบบ)	ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า	ขนาดตัวอักษรและสี	ศิลปะการจัดหน้า	ความชัดเจนของภาพ	ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	จำนวนภาพต่อหน้า	ความเหมาะสมของภาพต่อเนื้อหา	หมายเหตุ
1	อ. ภาสพงศ์ ผิวพอใช้	4	4	3	3	3	4	4	3	
2	อ.พัชนี โชติศักดิ์เยียร	4	4	4	4	4	4	4	4	
3	อ.สิริวรรณ ฉันทะสานนท์	4	3	3	3	3	4	4	4	
4	อ. พวงทอง แก้วนาเส็ง	4	3	3	3	2	2	3	3	
5	ศาสตราจารย์เยียง วีรบุตร	4	3	4	3	4	3	3	3	
6	อ. สุชาติ บุญอิต	2	3	2	2	2	3	3	3	
	รวมคะแนน	22	20	19	18	18	20	21	20	
						158				ค่าของคะแนน 3.29

คะแนนรวมด้านรูปเล่ม = 3.29

คะแนน 4 = ดีมาก

3 = ดี

2 = ปานกลาง

1 = พอใช้

0 = ปรับปรุง

ด้านเนื้อหา (บทที่ 1 ภาคเหนือ)

ลำดับ	รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	คำชี้แจง	เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	กิจกรรมภายในแบบเรียน	ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	ขนาดของภาพกับเนื้อหา	จำนวนภาพกับเนื้อหา	แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	หมายเหตุ
1	อ. ภาสพงศ์ ผิวพอใช้	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	
2	อ. พิธี ไชติกเสถียร	3	3	3	3	3	3	4	4	4	4	
3	อ. สิริวรรณ ฉันทะสา นนท์	4	4	4	4	3	3	4	3	4	4	
4	อ. พวงทอง แก้วนาเส็ง	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	
5	ศาสตราจารย์เยียง วิรุบุตร	4	4	3	3	3	3	3	3	3	3	
6	อ. สุชาดา บุญอิต	2	3	3	3	2	3	3	2	3	2	
	รวมคะแนน	19	21	20	20	18	19	21	19	21	20	
		198										ค่าของ คะแนน = 3.3

คะแนนรวมด้านเนื้อหา = 3.3

คะแนน 4 = ดีมาก

3 = ดี

2 = ปานกลาง

1 = พอใช้

0 = ปรับปรุง

ด้านเนื้อหา (บทที่ 2 ภาคกลาง)

ลำดับ	รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	คำชี้แจง	เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	กิจกรรมภายในแบบเรียน	ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	ขนาดของภาพกับเนื้อหา	จำนวนภาพกับเนื้อหา	แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	หมายเหตุ
1	อ. ภาสพงษ์ ผิวพอใช้	4	4	3	3	3	4	4	4	4	4	
2	อ. พิธี ไชติกเสถียร	3	3	3	3	3	3	4	4	4	4	
3	อ. สิริวรรณ ฉันทะสา นนท์	4	4	4	4	4	3	4	4	3	4	
4	อ. พวงทอง แก้วนาเส็ง	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	
5	ศาสตราจารย์เยียง วิรุบุตร	4	4	3	3	3	3	3	3	3	3	
6	อ. สุชาติ บุญอิต	2	3	3	3	3	2	3	2	3	2	
	รวมคะแนน	20	21	19	19	19	18	21	20	20	20	
												ค่าของ คะแนน = 3.28

197

คะแนนรวมด้านเนื้อหา = 3.28

คะแนน 4 = ดีมาก

 3 = ดี

 2 = ปานกลาง

 1 = พอใช้

 0 = ปรับปรุง

ด้านเนื้อหา (บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ)

ลำดับ	รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	คำชี้แจง	เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	กิจกรรมภายในแบบเรียน	ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	ขนาดของภาพกับเนื้อหา	จำนวนภาพกับเนื้อหา	แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	หมายเหตุ
1	อ. ภาสพงศ์ ผิวพอใช้	4	4	4	4	3	4	4	4	4	4	
2	อ. พิธี ไชติกเสถียร	2	3	3	3	3	3	3	4	4	3	
3	อ. สิริวรรณ ฉันทนะสา นนท์	4	4	4	4	3	3	4	3	4	3	
4	อ. พวงทอง แก้วนาเส็ง	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	
5	ศาสตราจารย์เยียง วิรุบุตร	4	4	3	3	3	3	3	3	3	3	
6	อ. สุชาดา บุญอิต	2	3	3	3	3	3	3	2	3	2	
	รวมคะแนน	19	21	20	20	18	19	20	19	21	18	
		195										ค่าของ คะแนน = 3.25

คะแนนรวมด้านเนื้อหา = 3.25

คะแนน 4 = ดีมาก

3 = ดี

2 = ปานกลาง

1 = พอใช้

0 = ปรับปรุง

ด้านเนื้อหา (บทที่ 4 ภาคใต้)

ลำดับ	รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ	สาระสำคัญ	จุดประสงค์การเรียนรู้	คำชี้แจง	เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	กิจกรรมภายในแบบเรียน	ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	ขนาดของภาพกับเนื้อหา	จำนวนภาพกับเนื้อหา	แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	หมายเหตุ
1	อ. ภาสพงศ์ ผิวพอใช้	4	4	4	3	3	4	4	4	4	4	
2	อ. พิธี ไชติกเสถียร	3	3	3	3	3	3	4	4	4	4	
3	อ. สิริวรรณ ฉันทนะสา นนท์	4	4	4	3	3	3	4	4	4	3	
4	อ. พวงทอง แก้วนาเส็ง	2	3	3	3	3	3	3	3	3	3	
5	ศาสตราจารย์เยียง วิรุบุตร	4	3	4	3	3	3	3	3	3	3	
6	อ. สุชาติ บุญอุติ	3	3	3	3	3	2	2	2	2	2	
	รวมคะแนน	20	20	21	18	18	18	20	20	20	19	
							194					ค่าของ คะแนน = 3.23

คะแนนรวมด้านเนื้อหา = 3.23

คะแนน 4 = ดีมาก

3 = ดี

2 = ปานกลาง

1 = พอใช้

0 = ปรับปรุง

4. สรุปข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

1. ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1 อาจารย์ภาสพงศ์ ผิวพอใช้ ได้เสนอแนะในด้านรูปเล่มและเนื้อหาโดยมีรายละเอียดดังนี้

- ขนาดของตัวอักษรไม่เท่ากัน ขอให้ปรับขนาดของตัวอักษร

2. ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2 อาจารย์พัชนี โชติกลเสถียร ได้เสนอแนะในด้านรูปเล่มและเนื้อหาโดยมีรายละเอียดดังนี้

- ควรให้ผู้เชี่ยวชาญทางภาษาอังกฤษช่วยตรวจสอบในส่วนของภาษาอังกฤษ ต้องการให้ ทบทวนศัพท์สัญลักษณ์ตรวจสอบความถูกต้อง คำจำกัดความของคำศัพท์ควรใช้พจนานุกรมช่วยเพื่อความถูกต้อง

- คำศัพท์ยังมีที่ผิด เช่น warship ควรใช้คำ worship north local language ควรใช้ northern thai dialects ฯลฯ

- หน้า 36 การออกไปทำงานของผู้หญิงคงไม่ห่มสไบเฉียงควรสำรวจข้อมูลใหม่

- หน้า 49 คำราชาศัพท์ในตัวอย่างข้อ 1-5 ควรระบุที่ใช้เฉพาะกลุ่มบุคคลใด

- หน้า 62 และ หน้า 68 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือแห้งแล้ง ฝนไม่ไคร่ตก ดังนั้นการเกษตรกรรม จึงไม่ได้อาศัยน้ำฝนเป็นหลัก

- หน้า 71 ฮีต = heat/heet จารีต = Jared 2 คำนี้ได้ข้อมูลภาษาอังกฤษมาจากที่ใด

- หน้า 78 พระเวสสันดร และพระนางมัทรี ไม่ใช่ King และ Queen

- หน้า 80 เพื่อนฝูง ไม่น่าจะมาจาก นาม+สรรพนาม

- สำรวจคำจำกัดความของคำศัพท์ให้ถูกต้อง เช่น น. 93 สังกะสี ไม่น่าจะเป็นธาตุที่เป็นแผ่น

3. ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3 อาจารย์ สิริวรรณ ฉันทนะสานนท์ ได้เสนอแนะในด้านรูปเล่มและเนื้อหา โดยมีรายละเอียดดังนี้

- หมายเลขหน้าหายไป เช่น หน้า 23-25 ตัวอักษรบางข้อความควรเน้นใช้ตัวทึบบางภาพ เช่น ภาพตุ๊ก ถ้าแสดงภาพให้เห็นถึงการใช้งานจะเกิดความหมายชัดเจนมากขึ้น ภาพการแต่งกายของผู้ชาย ขากวียเสื้อหม้อห้อมไม่มีให้เห็นควรจะมีเพื่อเพิ่มความเข้าใจ

- การยกตัวอย่างภาษาถิ่น ควรเพิ่มเติมคำแปลภาษาไทยที่ใช้เป็นประจำชาติ (ภาษาราชการ) ในกรณีที่ยกตัวอย่างเป็นรูปประโยคและมีบางประโยคไม่ได้แปล การลงภาพซ้อนตัวอักษร ทำให้มองตัวหนังสือไม่ชัดเจนควรปรับแต่งใหม่ ตรวจสอบแบบฝึกหัดให้ชัดเจนทั้งตัวคำถาม ตัวลวง และคำตอบ

เพิ่มเติมคำศัพท์ที่ควรรู้เช่น ยี่เป็ง หน้าจั่ว เลื้อหม้อห้อม กางเกงขาก๊วย เป็นต้น ตรวจสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง

- เพิ่มเติมคำศัพท์ที่ควรรู้ เช่น อุตสาหกรรม พุทธยาตรา ชลมารค เป็นต้น
- การขยายคำเพิ่มเติมควรระบุให้ชัดเจน เช่น พิพิธภัณฑสถาน กับ มิวเซียมสยาม เป็นความหมายเดียวกัน ควรมีการชี้แจงหรือคั่นด้วยวงเล็บ
- ตรวจสอบคำราชาศัพท์ให้ถูกต้องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- เพิ่มเติมภาพในพิพิธภัณฑสถานให้มากขึ้น
- ในสาระสำคัญเพิ่มเติม ภาคอีสาน ใช้แทนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรระบุให้ชัดเจนก่อนนำไปใช้

- ตรวจสอบรูปภาพไม่ให้บังตัวอักษร

- ตรวจสอบคำศัพท์ให้ถูกต้องชัดเจน การใช้รูปวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง เช่น กระดิ่ง (กระดิ่ง) ไม้ไผ่ (ไม้ไผ่) เป็นต้น

- ตัวเลขกำกับหน้าหายไป เช่น หน้า 82 หน้า 85 เป็นต้น
- แบบฝึกหัดเพิ่มเติมตัวเลือกในการจับคู่ให้มากขึ้น
- เพิ่มเติมคำศัพท์ เช่น ประมง บัณฑิต
- ตรวจสอบตัวอย่างให้ถูกต้องชัดเจน รวมถึงการให้ความหมายของคำศัพท์
- ตัวเลขกำกับหน้าหายไป เช่น หน้า 111
- แบบฝึกหัดเพิ่มเติมตัวเลือกในการจับคู่ให้มากขึ้น

4. ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4 อาจารย์ พวงทอง แก้วนาเส็ง ได้เสนอแนะในด้านรูปเล่มและเนื้อหาโดยมีรายละเอียดดังนี้

- ภาพขาวดำบางภาพดำจนเกินไป ทำให้มองไม่ชัดเจน ถ้าจัดทำควรเป็นภาพสีเพื่อความสวยงามและความชัดเจนของเนื้อหาด้วย
- การเรียงลำดับภาพจะเรียงตามพยัญชนะไทยหรือความสำคัญ
- ควรให้ความหมายของคำว่ายี่เป็งด้วย
- หน้า 40 การวางเนื้อหา 17 ห้อง ควรย่อหน้าแต่ละห้อง เพื่อความชัดเจนของเนื้อหาและความรู้ที่ได้รับด้วย
- หน้า 43 จังหวัดกรุงเทพมหานคร ควรเพิ่มคำขวัญใหม่ของกรุงเทพฯ จะดียิ่งขึ้น
- หน้า 63 ภาพประกอบพร้อมคำศัพท์ ควรเรียงตามพยัญชนะไทยก็ดีนะคะ หรือจะเรียงลำดับความสำคัญ เช่น วัด/ การแต่งกาย/ อาหาร/ ดนตรี/ เป็นต้น

- ภาพคำศัพท์น่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยว / การปลูกยาง/ อาชีพประมง/ฤดูที่มีเพียง 2 /ชายหาดที่ขึ้นชื่อของไทยก็ดีนะ

5. ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5 ศาสตราจารย์เอียง วีรบุตร มิได้เพิ่มเติมข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

6. ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 6 อาจารย์สุชาติ บุญอิต ได้เสนอแนะในด้านรูปเล่มและเนื้อหาโดยมีรายละเอียดดังนี้

- ภาพประกอบบทเรียนไม่มีความชัดเจนทำให้ภาพไม่คมชัด บางภาพก็ขนาดเล็กเกินไป การใช้สีเพื่อแบ่งหัวข้อไม่มีความสม่ำเสมอ

- ไม่แน่ใจว่าผู้เรียนจะสามารถเรียนเองได้ เนื่องจากบางคำถามไม่ได้อยู่ในส่วนที่แปลภาษาอังกฤษ

- การซ่อนตัวหนังสือลงบนภาพสีให้ระวังเพราะบางจุดอ่านไม่ออก

- รมัถระวังเรื่องการเว้นวรรค หลายคำที่ผิด คือไม่ได้เว้นวรรค แยกคำและหลายที่หลังเครื่องหมายต่างๆ ต้องเว้นวรรคด้วย

- ตัวอย่างประโยคภาษาเมื่อออกเสียงผิด

- ระวังประโยคหรือวลีที่เป็นข้อๆ ต้องให้พิมพ์ในสัญลักษณ์เป็นหัวข้อด้วย

- คำศัพท์ก่อนเข้าบท บางคำ เมื่ออยู่ในบริบทไม่สามารถแปลเหมือนที่ให้ความหมายไว้ก่อนหน้า ควรเน้นคำที่เป็นคำนามเฉพาะมากกว่า

- ประโยคคำสั่งส่วนจับคู่ที่เป็นภาษาอังกฤษยังไม่ค่อยถูกต้อง ส่วนที่เป็นคำสอนยังแปลไม่ถูกต้อง

- คำถามเกี่ยวกับไวยากรณ์ตัวอย่างคำน่าจะเอามาจากตัวบทอ่าน บางคำไม่มีในบทอ่าน ซึ่งผิดจุดประสงค์ของบทเรียน

- รมัถระวังการเว้นวรรคภาษาอังกฤษ มีผิดหลายที่ การสะกดตัวใหญ่-เล็กของหัวข้อไม่ถูก

- ควรหารูปเรือให้ครบ เพราะใส่เกือบครบยกเว้นตอนท้าย

- กรุณาตรวจสอบความถูกต้องของภาษาอังกฤษในส่วนของภาษานำรู้

- หัวข้อ “คำที่ใช้แทน” คลุมเครือไม่เข้าใจหมายถึงอะไร

- สะกดคำว่า TIP ผิด ต้องมี S และควรมีความสม่ำเสมอของการใช้ FONT ของหัวข้อที่ซ้ำกันในแต่ละบทหรือไม่

- ในขณะที่เนื้อหาเรื่องที่อ่านง่าย แต่ในส่วนไวยากรณ์ดูยากกว่า ไม่แน่ใจว่าระดับผู้เรียนจะทำความเข้าใจได้หรือไม่

ไม่แน่ใจจุดประสงค์ของการใส่ความรู้เรื่องไวยากรณ์ เพราะคำถามท้ายบทไม่ได้ถามคำถามไวยากรณ์

ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงทั้งด้านรูปเล่มและเนื้อหาให้เหมาะสมและมีคุณภาพ ซึ่งนำเสนอเป็นบทที่ 4 ของสารนิพนธ์ฉบับนี้

บทที่ 4

แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ “สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”

แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ “สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย” ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนั้น มีทั้งหมด 4 บท คือ

บทที่ 1 ภาคเหนือ

- 1.1 คำศัพท์
- 1.2 วิถีชีวิตของชาวเหนือ
- 1.3 ภาษาถิ่นเหนือ
- 1.4 สถานที่ท่องเที่ยวและประเพณี
พระธาตุดอยสุเทพ จ. เชียงใหม่
ประเพณีฮ่เป็ง
- 1.5 แบบฝึกหัด
- 1.6 เฉลยแบบฝึกหัด

บทที่ 2 ภาคกลาง

- 2.1 คำศัพท์
- 2.2 วิถีชีวิตของชาวภาคกลาง
- 2.3 ภาษาไทยมาตรฐาน
- 2.4 สถานที่ท่องเที่ยวและประเพณี
พิพิธภัณฑสถาน จ. กรุงเทพมหานคร
กระบวนพระยุหยาตราทางชลมารค จ. กรุงเทพมหานคร
- 2.5 แบบฝึกหัด
- 2.6 เฉลยแบบฝึกหัด

บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสาน)

- 3.1 คำศัพท์
- 3.2 วิถีชีวิตชาวอีสาน
- 3.3 ภาษาถิ่นอีสาน

3.4 สถานที่ท่องเที่ยวและประเพณี

พระธาตุพนม จ.นครพนม

ประเพณีแห่ผีตาโขน จ. เลย

3.5 แบบฝึกหัด

3.6 เฉลยแบบฝึกหัด

บทที่ 4 ภาคใต้

4.1 คำศัพท์

4.2 วิถีชีวิตของชาวใต้

4.3 ภาษาถิ่นใต้

4.4 สถานที่ท่องเที่ยวและประเพณี

หมู่บ้านสังกาคู จ. กระบี่

พิธีลอยเรือ จ. กระบี่

4.5 แบบฝึกหัด

4.6 เฉลยแบบฝึกหัด

ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาข้างต้นมาดำเนินการสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ “สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย” ตามลำดับหัวข้อดังต่อไปนี้ คือ

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

สำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

“สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”

สินีนารถ ราชชมภู

คำนำ

แบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ “สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย” จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางการสร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เรื่องสถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิตและประเพณีไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ และเป็นแนวทางสำหรับครู อาจารย์ที่สอนวัฒนธรรมไทย ประเพณี และวิถีชีวิต โดยใช้สถานที่ท่องเที่ยวตามภาคต่างๆ เป็นบทเรียนหรือเป็นแนวทางการศึกษาวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตสำหรับนักท่องเที่ยวที่สนใจศึกษาด้วยตนเอง

แบบเรียนประกอบด้วยเนื้อหาสถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย จำนวน 4 บท ได้แก่

บทที่ 1 ภาคเหนือ

บทที่ 2 ภาคกลาง

บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

บทที่ 4 ภาคใต้

ในแต่ละบทมีสาระสำคัญในการเรียนดังนี้ คือ คำศัพท์ วิถีชีวิต สถานที่ท่องเที่ยว เกร็ดน่ารู้ต่างๆ แบบทดสอบ และเฉลยแบบทดสอบ ซึ่งผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง เนื่องจากมีคำแปลเป็นภาษาอังกฤษ และคำอ่านออกเสียงเป็นสัทอักษร

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ จินตนา พุทธิเมตตะ อาจารย์พัชนี ไชติกเสถียร อาจารย์ภาสพงศ์ ผิวพอใช้ อาจารย์สิริวรรณ ฉันทนะสานนท์ อาจารย์พวงทอง แก้วนาเส็ง อาจารย์เอียง วีรบุตร อาจารย์สุชาดา บุญอิต และคณาจารย์ต่างๆ ที่ให้ความเมตตากรุณาในการให้ความรู้และคำชี้แนะต่างๆ จึงทำให้การสร้างแบบเรียนเล่มนี้สำเร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยหวังว่าแบบเรียนเล่มนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

สินีนารถ ราชชมภู

ผู้วิจัย

ศัพท์อักษร
พยัญชนะต้น (Initial Consonants)

Consonants	Phonetic Symbol	American-English Sounds
ก	k	skin
ข ฃ ค ฅ ฆ	kh	keen
ง	ŋ	sing <u>ing</u>
จ	c	jam
ฉ ฌ ฎ	ch	<u>ch</u> eat
ญ ย	y	yes
ฎ ด	d	desk
ฏ ต	t	style
ฐ ฑ ฒ ถ ท ธ	th	term
น ณ	n	noon
บ	b	box
ป	p	spy
ผ พ ภ	ph	pie
ฝ ฟ	f	fan
ม	m	lemon
ร	r	roll
ล ฬ	l	lunch
ว	w	wine
ศ ษ ฐ ฒ	s	so
ห ฮ	h	home
อ	ʔ	ink, up

พยัญชนะต้นควบกล้ำ (Initial Consonants Clusters)

Initial Consonants Clusters	Phonetic Symbol	American-English Sounds
กร	kr	great
กล	kl	gland
กว	kw	gwen
ตร	tr	strand
ปร	pr	sprain
ปล	pl	splat
คร ขร	chr	crack
คล ชล	chl	clash
คว ขว	chw	quit
พร	phr	prom
พล	phl	plank

อักษร “ห” นำ (Leading Consonants “ห”)

Leading Consonants “ห”	ตัวอย่างคำ	Phonetic Symbol
หง	หงาย	ŋǎ:y
หญ	หญิง	yǐŋ
หน	หน้า	nâ:
หม	หมี่	mǐ:
หย	หยุด	yùt
หฐ	หฐู	krǔ:
หฬ	หฬับ	lǎp
หฬ	หฬวี่, หฬวี่	wǐ:, wáy

สระ (Vowels)

รูปสระ Vowel	Phonetic Symbol	American-English Sounds
อะ	a	cut
อา	a:	cart
อิ	i	bit
ไอ	i:	beef
อุ	u	-
อู	u:	-
อู	u	look
อู	u:	too
เอะ	e	bet
เอ	e:	taste
แอะ	ɛ	fat
แอ	ɛ:	can
โอะ	o	only
โอ	o:	tone
เอาะ	ɔ	watch
อด	ɔ:	cause
เออะ	ə	modern
เออ	ə:	bird

สระประสม (Diphthongs)

รูปสระประสม	Phonetic Symbol	American-English Sounds
ไย	ia	tear
เอือ	ua	-
อัว	ua	tour

สระเกิน

รูปสระเกิน	Phonetic Symbol	American-English Sounds
ไย , ไอ	ay	why
อัม	am	yummy
เอา	aw	about

วรรณยุกต์ (Tones)

รูป	Tone Marks	เสียง (Sounds)	Tone Level
		สามัญ	mid
◌̎	/	เอก	low
◌̎̂	^	โท	falling
◌̎̃	ˊ	ตรี	high
◌̎̄	ˋ	จัตวา	rising

ตัวสะกดภาษาไทย (Final Consonants)

		Phonetic Symbol
แม่ ก กา	เป็นพยางค์เปิด ไม่มีตัวสะกด	-
แม่ กง	ง	ŋ
แม่ กน	น (ญ ฦ ร ล ฬ)	n
แม่ กม	ม	m
แม่ เกย	ย	y
แม่ เกอว	ว	w
แม่ กก	ก (ข ค ช คว)	k
แม่ กต	ด (จ ช ฎ ฐ ฏ ฒ ถ ท ฒ ศ ษ ส ษร ธร ทธ)	t
แม่ กบ	บ (ป พ ฟ ภ)	p

สารบัญ

คำนำ	1
สารบัญ	8
บทที่ 1 ภาคเหนือ	10
คำศัพท์	11
วิถีชีวิตของชาวเหนือ	15
ท่องเที่ยวภาคเหนือ	18
พระธาตุดอยสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่	18
ประเพณีฮี้เป็ง	20
แบบฝึกหัด	22
เฉลยแบบฝึกหัด	25
ที่มารูปภาพ	26
บทที่ 2 ภาคกลาง	28
คำศัพท์	29
วิถีชีวิตของชาวภาคกลาง	33
ท่องเที่ยวภาคกลาง	38
พิพิธภัณฑ์สยาม	38
กระบวนพยุหยาตราทางชลมารค	43
แบบฝึกหัด	52
เฉลยแบบฝึกหัด	56
ที่มารูปภาพ	57
บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	61
คำศัพท์	62
วิถีชีวิตของชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	66
ท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	72
พระธาตุพนม	72

ประเพณีแห่ผีตาโขน	75
แบบฝึกหัด	76
เฉลยแบบฝึกหัด	83
ที่มารูปภาพ	84
บทที่ 4 ภาคใต้	86
คำศัพท์	87
วิถีชีวิตของชาวภาคใต้	91
ท่องเที่ยวภาคใต้	97
หมู่บ้านสงกาอู๋	97
พิธีลอยเรือ	100
แบบฝึกหัด	106
เฉลยแบบฝึกหัด	110
ที่มารูปภาพ	111
บรรณานุกรม	114

บทที่ 1

ภาคเหนือ (Northern)

➤ สารสำคัญ

ภาคเหนือเป็นดินแดนบนสุดของประเทศไทย ส่วนใหญ่ประชากรในภาคเหนือแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ ชาวเมือง และชาวเขา มีวิถีชีวิตและวัฒนธรรมที่แสดงออกเป็นเอกลักษณ์ให้เห็นได้อย่างชัดเจน

➤ จุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง
2. เรียนรู้เสริมคำศัพท์ภาษาถิ่นเหนือได้อย่างถูกต้อง
3. ได้ความรู้เสริมเรื่องหลักไวยากรณ์ภาษาไทยจากบทอ่านและทำแบบฝึกหัดได้
4. อ่านและตอบคำถามเกี่ยวกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมไทยจากสถานที่ท่องเที่ยวได้

➤ เนื้อหาสาระ

1. คำศัพท์
2. วิถีชีวิตของชาวเหนือ
3. ภาษาถิ่นเหนือ
4. สถานที่ท่องเที่ยวและประเพณี
5. หลักไวยากรณ์นำรู้จากบทอ่าน

➤ กิจกรรม

- ตอนที่ 1 อ่านและศึกษาความหมายของคำศัพท์
- ตอนที่ 2 อ่านบทอ่านที่กำหนดให้
- ตอนที่ 3 ทำแบบฝึกหัด

ตอนที่ 1 อ่านและศึกษาความหมายของคำศัพท์

Vocabulary

Picture	Word reading	Meaning
	เกษตร /ka/ -/sè:t/	ที่ดิน, ฟาร์ม, ไร่ Land, Farm, Ranch.
	กาแล /ka:/ - /lɛ:/	ไม้ที่ไขว้กันติดอยู่ส่วนบนสุดของหลังคา Wooden planks that are attached crosswise to the front of a gable.
	ซิน /sîn/	ผ้าทอมือลายขวางที่ใช้นุ่ง Hand-made, sarong-like printed garment for women.

ขันโตก

ภาชนะทำด้วยไม้ไผ่สาน ส่วนบนลักษณะคล้ายถาดมีตีนค้ำถาดไว้

/khan/- /tò:k/

Wooden utensil made of bamboo. The top part looks like a tray with wooden base to support it.

ประดิษฐาน

ตั้งไว้ (ใช้แก่สิ่งที่เคารพนับถือ)

/pra/-/dit/-/sa/-

To set or put something

/thǎ:n/

respectful in a specific place).

ดอย

ภูเขา

/dɔ:y/

Mountain.

สักการะ

บูชาด้วยสิ่งของหรือเครื่องอันพึงบูชา
เช่น ดอกไม้ ธูปเทียน เป็นต้น

/sak/-/ka:/-/rá/

To give an offering for example
flowers, incense and candles,
etc.

ตุ่ง

ธงแขวนแบบหนึ่งในศิลปะล้านนา
พบเห็นได้ในภาคเหนือของประเทศไทย

/tun/

ไทย

Lanna style flag mostly found in
the northern part of Thailand.

ประทีป

ไฟที่มีความสว่างไสว

/pra/-/thî:p/

Lamp.

พระสงฆ์

สาวกของพระพุทธเจ้า ผู้ซึ่งฟังคำ
สอนของพระพุทธเจ้าแล้วเลื่อมใส
ศรัทธา

/phra/-/sǎŋ/

Buddhist monk.

ตอนที่ 2 อ่านบทอ่านที่กำหนดให้

วิถีชีวิตของชาวเหนือ (Northern Lifestyle)

ภาคเหนือเป็นดินแดนส่วนบนสุดของประเทศไทย ผู้อาศัยในดินแดนภาคเหนือแบ่งเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ คือ คนเมือง และชาวเขา ภูมิประเทศส่วนใหญ่ประกอบด้วยภูเขา ต้นน้ำลำธาร และป่าไม้

The northern part of Thailand consists of two groups of people: city people and mountain people. The geography includes mountain, rivers and forests.

สังคมชาวเหนือนิยมอยู่เป็นครอบครัวใหญ่ บ้านเรือนมักสร้างด้วยไม้ มุงด้วยกระเบื้องดินเผา ไม้ มีไม้กาแลไขว้เป็นสัญลักษณ์อยู่ที่หน้าจั่ว

Northern people usually live in a big family. Their houses are built from wood. The roof tiles are made from earthenware. The gable is usually decorated with two wooden planks attached crosswise at the top.

ชาวเหนือมีภาษาพูดและภาษาเขียนเป็นของตนเองเรียกว่า “คำเมือง” ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม การแต่งกายผู้หญิงนุ่งซิ่นลายขวาง สวมเสื้อฝ้าย สวมเครื่องประดับเงิน ส่วนผู้ชายใส่กางเกงขาก๊วย และเสื้อม่อฮ่อมเคียนเอวด้วยผ้าขาวม้า ปัจจุบันใส่เฉพาะงานบุญประเพณี งานเลี้ยงขันโตก เป็นต้น

Northern people have their own speaking and writing language called “KamMuang.” Most people are agriculturists. Women usually wear traditional hand-made, sarong like garment, cotton shirt, and silver jewelry. Men wear traditional cotton trousers and shirt with loincloth around their waists. Nowadays, they only wear these costumes during traditional religious ceremony.

Interesting “Kammuang”

ภาษาไทยมาตรฐาน	ภาษาถิ่นเหนือ (คำเมือง)	ศัพท์สัญลักษณ์
พูด	อู้	/ʔu/
มอง	ฝ่อ	/phò:/
ไม่	บ่	/bò:/
เที่ยว	แ่อว	/ʔɛ:w/
สวย	งาม	/ŋa:m/
อร่อย	ล้ำ	/lam/
เด็ก	ละอ่อน	/la-/ʔò:n/
รัก	ฮัก	/hák/
หิ้ง	ขาง	/khǎ:ŋ/
ผู้ชาย	ป้อจาย	/pò:/-ca:y/
ผู้หญิง	แม่ญิง	/mɛ:/-yǐŋ/

Example

☞ /la-/ʔò:n/-/pay/-/ʔɛ:w/-/dɔ:y/-/su/-/thê:p/

ละอ่อนไปแ่อวดอยสุเทพ

เด็กไปเที่ยวดอยสุเทพ

☞ /mɛ:/-/yǐŋ/-/kam/-/lan/-/kǎn/-/khâw/

แม่ญิงกำลังกินข้าว

ผู้หญิงกำลังกินข้าว

ท่องเที่ยวภาคเหนือ (Traveling north)

พระธาตุดอยสุเทพ จังหวัดเชียงใหม่

Phra That Doi Suthep, Chiang Mai

พระธาตุดอยสุเทพสร้างขึ้นเพื่อประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ ความสง่างามขององค์พระธาตุเจดีย์เหลี่ยมประดับด้วยแผ่นทอง วัดพระธาตุดอยสุเทพตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของเมืองเชียงใหม่ ผู้ที่เดินทางมาสักการะที่

วัดแห่งนี้สามารถมองเห็นทิวทัศน์เมืองเชียงใหม่ได้อย่างชัดเจน

Phra That Doi Suthep was built to enshrine the Lord Buddha's relics. The jedi is elegantly plated with gold. Wat Phra That Doi Suthep is located on the west of Chiang Mai. People who visit this temple can enjoy a spectacular view of the city.

งานประเพณีเตี๋ยขึ้นดอยเพื่อสักการะพระธาตุดอยสุเทพจัดเป็นประจำทุกปี ในงานจะมีขบวนแห่หน้าสำหรับสรงพระธาตุโดยมีพระสงฆ์ สามเณร และพุทธศาสนิกชนจากชุมชนต่าง ๆ มาร่วมขบวนแห่จำนวนมาก

Teow Keun Doi Festival is an annual festival to worship Phra That Doi Suthep. The festival features a parade of monks, Buddhist novices, and Buddhists from everywhere who carry water used in the bathing ceremony of the relics.

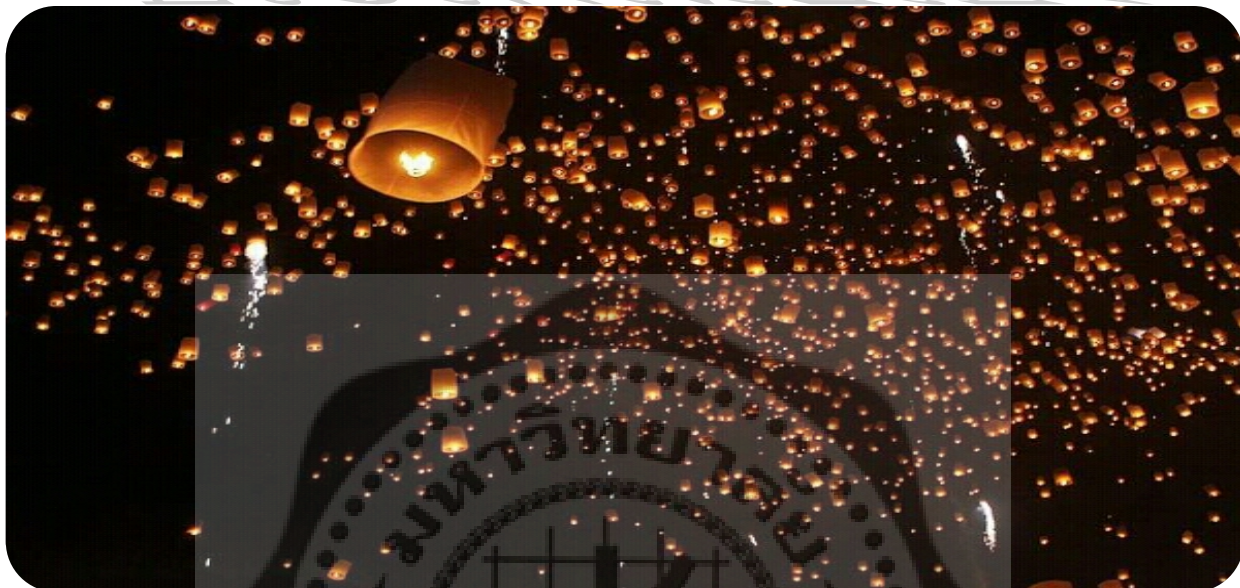
ประเพณีเตียวจั้นดอย จัดขึ้นในช่วงหัวค่ำก่อนวันวิสาขบูชา 1 วัน พุทธศาสนิกชนจะเดินเท้าถวายเป็นพุทธบูชาจากลานหน้าอนุสาวรีย์ครูบาศรีวิชัย ด้วยระยะทาง 11 กิโลเมตร เพื่อกราบนมัสการพระธาตุดอยสุเทพและทำบุญตักบาตรในตอนเช้าของวันวิสาขบูชาพอดี

Teow KeunDoi Festival takes place in the evening of the day before VisakhaBucha Day. The Buddhists walk bare foot for 11 kilometers from Krubasrivichai Monument to the temple as a worshipping gesture to Lord Buddha. Then in the morning of VisakhaBucha Day, they make merit and give food offerings to the monks.

ประเพณียี่เป็ง - “ยี่” แปลว่า สอง ส่วน “เป็ง” แปลว่า เพ็ญ หรือคืนพระจันทร์เต็มดวง ดังนั้นยี่เป็งจึงมีความหมายว่า ประเพณีลอยกระทงในวันเพ็ญเดือนสิบสองของชาวล้านนา

Yee pang festival - Yee mean two part and Pang mean full moon or full moon night. So Yee pang mean Loy Kra tong festival in Twelfth months lunar of northern people.

“ประเพณียี่เป็ง

“ยี่เป็ง” เป็นภาษาถิ่นเหนือ หมายถึงวันเพ็ญเดือนสิบสอง เป็นช่วงที่น้ำในแม่น้ำลำคลองขึ้นเต็มตลิ่ง พระจันทร์เต็มดวงอากาศหนาวเย็น จึงเกิดประเพณีแต่งประทีปโคมไฟตามวัดวาอารามและบ้านเรือน ตลอดจนมีการลอยกระทงตามแม่น้ำลำคลอง

Yee peng is a northern word for a full-mooned day in the twelfth month (according to lunar calendar). It is the time when the water in the river reaches a high level, with full moon and cold weather. People will decorate their houses and temples with lamps and “Loy Kra tong” (float a lotus-like basket) in the river.

ในช่วงเทศกาล “ยี่เป็ง” จะมีการประดับตกแต่งวัดบ้านเรือนทำประตูป่าด้วยต้นกล้วยต้นอ้อยทางมะพร้าวดอกไม้ตุงซ้อประทีปและมีการจุดโคมลอยปล่อยขึ้นสู่ท้องฟ้าเพื่อบูชาพระเกตุแก้วจุฬามณีบนสรวงสวรรค์

During Yeepeng festival, people decorate their houses and temples. They build an arch decorated with banana trees, sugarcane trees, coconut leaves, flowers, and lamps. They also light floating lamps to the sky to worship Phra Kate Kaew Chula Manee in the heaven.

ภาษาน่ารู้ (*Interesting word*)

คำซ้อน เป็นการนำคำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือคล้ายกันมาเรียงซ้อนกัน เพื่อเน้นคำหน้าให้มีความหมายชัดเจนยิ่งขึ้น เช่น	Complex word to use the word that has the same or close meaning put together to emphasize the meaning. For example
ดินแดน – อาณาเขต, แคว้น, เขต	/din/-/dɛ:n/ : territory, area
ดิน - พื้นดิน, แผ่นดิน, ที่ดิน	/din/ : soil, land
แดน – อาณาเขต, เขตแดน, ดินแดน	/dɛ:n/ : territory
ภูเขา – ภูผา, ขุนเขา, เทือกเขา	/phu:-/khăw/ : mountains, hills
ภู – เขา	/phu:/ : mountain
เขา – แนวเขา, ขุนเขา	/khăw/ : a hill, mountain range
ป่าไม้ – ป่า, ดง	/pâ:-/mây/ : forest, grove
ป่า – ดง, พง, ไพร	/pâ:/ : Forest ,Grove, Wilderness
ไม้ – ต้นไม้, พืช	/mây/ : trees, plants
บ้านเรือน – ที่อยู่, บ้าน, ที่พัก	/bâ:n/-/rwan/ : place for living, home
บ้าน – ที่อยู่อาศัย	/bân/ : place for living
เรือน – สิ่งปลูกสร้างที่เป็นที่อยู่อาศัย	/rwan/ : a building that is housing.

แบบฝึกหัด

ตอนที่ 3 ทำแบบฝึกหัด

๑ ก. นำอักษรทางขวามือเติมลงในช่องว่างให้คำและความหมายตรงกัน

Use the letter from the right and fill in the blank to match word and meaning.

1	เกษตร	ก. ไฟที่มีเปลวสว่าง
2	กาแล	ข. ภูเขา
3	ขึ้น	ค. ภาชนะสานด้วยไม้ไผ่ใช้ใส่ข้าวเหนียวนึ่ง
4	ขันโตก	ง. ตั้งไว้ (ใช้แก่สิ่งทีควรบูชา)
5	ประดิษฐาน	จ. ที่ดิน, ทุ่งนา, ไร่
6	ดอย	ฉ. อาน้ำ, รดน้ำพระสงฆ์
7	สักการะ	ช. สาวกของพระพุทธเจ้า ผู้ซึ่งฟังคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าแล้วเลื่อมใส
8	ตุ่ง	ฌ. ไม้ที่ไขว่กันติดอยู่ส่วนบนสุดของหลังคา
9	ประทีป	ญ. ภาชนะทำด้วยไม้ไผ่สาน ส่วนบนลักษณะคล้ายถาดมีตีนค้ำถาดได้
10	พระสงฆ์	ฎ. บูชาด้วยสิ่งของหรือเครื่องอันพึงบูชา เช่น ดอกไม้ ธูปเทียน เป็นต้น
		ท. รางเขวนแบบหนึ่งในศิลปะล้านนา
		ฒ. ผ้าทอมือลายขวางที่ใช้นุ่ง

๑ ข. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด (Choose the best answer.)

1. ข้อใดคือลักษณะของ “กาแล”
 - ก. ไม้ที่ไขว้กันอยู่บนหน้าระเบียง
 - ข. ไม้ที่ไขว้กันอยู่ส่วนบนสุดของหลังคา
 - ค. ไม้ที่ไขว้กันอยู่ตรงกำแพง
 - ง. ไม้ที่ไขว้กันอยู่ส่วนบนสุดของประตู
2. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง
 - ก. ภาคเหนือเป็นดินแดนส่วนบนสุดของประเทศไทย
 - ข. ชาวเหนือแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ คนเมืองและชาวเขา
 - ค. สังคมเหนือนิยมอยู่เป็นครอบครัวเล็กๆ
 - ง. ชาวเหนือมักสร้างบ้านเรือนด้วยไม้
3. ภาษาถิ่นเหนือข้อใดมีความหมายว่า “ผู้ชาย”
 - ก. แอ่ว
 - ข. ม่วน
 - ค. ขาง
 - ง. ป้อจาย
4. พระธาตุดอยสุเทพตั้งอยู่ในจังหวัดใด
 - ก. เชียงใหม่
 - ข. เชียงราย
 - ค. แม่ฮ่องสอน
 - ง. ลำปาง
5. พระธาตุดอยสุเทพตั้งขึ้นเพื่อจุดประสงค์ใด
 - ก. เป็นแหล่งท่องเที่ยว
 - ข. เป็นแหล่งศึกษาศาสนา
 - ค. เป็นแหล่งปฏิบัติธรรม
 - ง. เป็นที่ประดิษฐานพระบรมสารีริกธาตุ

6. พระธาตุดอยสุเทพตั้งอยู่ที่ทิศใดของเมืองเชียงใหม่

- ก. ทิศเหนือ
- ข. ทิศตะวันออก
- ค. ทิศตะวันตก
- ง. ทิศใต้

7. ในขบวนแห่หน้าสำหรับสงฆ์ประกอบด้วยบุคคลใดบ้าง

- ก. พระสงฆ์ แม่ชี
- ข. พระสงฆ์ สามเณร
- ค. พระสงฆ์ แม่ชี สามเณร
- ง. พระสงฆ์ สามเณร พุทธศาสนิกชน

8. ประเพณีเตียวขึ้นดอยจัดขึ้นในช่วงใด

- ก. ช่วงหัวค่ำก่อนวันวิสาขบูชา
- ข. วันเพ็ญเดือนสิบเอ็ด
- ค. วันขึ้น 1 ค่ำ เดือนสิบเอ็ด
- ง. ช่วงหัวค่ำ

9. กิจกรรมใดไม่ได้จัดในประเพณียี่เป็ง

- ก. ลอยกระทง
- ข. เล่นน้ำ
- ค. ทำประตูป่า
- ง. แต่งประทีป

10. ชื่อใดไม่ใช่คำซ้อน

- ก. นวนาเย็น
- ข. แม่น้ำลำคลอง
- ค. สรรวงสวรรค์
- ง. ทิวทัศน์

เฉลยแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด ก.	แบบฝึกหัด ข.
1. จ.	1. ข.
2. ฉ.	2. ค.
3. ฉ.	3. ง.
4. ฉ.	4. ก.
5. ง.	5. ง.
6. ข.	6. ค.
7. จ.	7. ง.
8. ก.	8. ก.
9. ก.	9. ข.
10. ข.	10. ง.

ที่มารูปภาพ

รูปภาพ	ที่มา
	http://www.oknation.net/blog/print.php?id=57337
	http://www.thaichicagousa.com/2008/03/magnificent-garden.html
	http://www.ichat.in.th/lei/topic-readid70878-page1
	http://khantok.blogspot.com/
	http://www.lanchagimage.org/index.php?lay=show&ac=article&Id=538892411

	<p>http://www.kamraingern.com/shop/k/kamraingern/img-lib/spd_20100103140933_b.jpg</p>
	<p>http://khomloypasang.uuuq.com</p>
	<p>http://lms.thaicyberu.go.th/officialtcu/main/advcourse/presentstu/course/others/wilaiporn/_32html</p>
	<p>www.wikalenda.com/mobile_detail/th/03/2753</p>

บทที่ 2

ภาคกลาง (The Central region)

➤สาระสำคัญ

ภาคกลางเป็นที่ราบลุ่มกว้างใหญ่ไพศาล ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเนื่องจากเป็นที่ราบลุ่มดินตะกอนแม่น้ำทำให้ดินแถบนี้มีความอุดมสมบูรณ์ รวมทั้งเป็นที่ตั้งของเมืองหลวงและติดกับทะเลทำให้เป็นภูมิภาคที่มีความหลากหลายทางด้านวัฒนธรรมและประชากร

➤จุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง
2. เรียนรู้เสริมคำศัพท์ภาษาไทยมาตรฐานได้อย่างถูกต้อง
3. ได้ความรู้เสริมเรื่องหลักไวยากรณ์ภาษาไทยจากบทอ่านและทำแบบฝึกหัดได้
4. อ่านและตอบคำถามเกี่ยวกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมไทยจากสถานที่ท่องเที่ยวได้

➤เนื้อหาสาระ

1. คำศัพท์
2. วิถีชีวิตของชาวภาคกลาง
3. ภาษาไทยมาตรฐาน
4. สถานที่ท่องเที่ยวและประเพณี
5. หลักไวยากรณ์นำรู้จากบทอ่าน

➤กิจกรรม

- ตอนที่ 1 อ่านและศึกษาความหมายของคำศัพท์
- ตอนที่ 2 อ่านบทอ่านที่กำหนดให้
- ตอนที่ 3 ทำแบบฝึกหัด

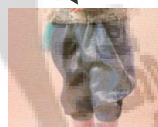
ตอนที่ 1 อ่านและศึกษาความหมายของคำศัพท์

Vocabulary

Picture

Word reading

Meaning

โจงกระเบน

/jo:ŋ/-/kra/-/be:n/

นุ่งผ้าแล้วม้วนชายผ้านุ่งสอดใต้
หว่างขา ดึงขึ้นไปเหนือขอบผ้านุ่ง
ด้านหลังระดับบั้นเอว

To wear a big piece of cloth by
wrapping it around waistline,
folding the rim of the cloth in the
front, and pulling it between the
legs to the back. Then insert the
rim of the cloth into the waist
level and hold it inside tightly.

บรรพบุรุษ

/ban/-/pha/-/bu/-

/rüt/

ผู้เป็นต้นวงศ์ตระกูลซึ่งมีผู้สืบ
สายโลหิตมา, บุคคลที่นับตั้งแต่ปู่ย่า
ตายายขึ้นไป

Ancestors.

สไบ

ผ้าที่มีลักษณะเป็นแถบยาวใช้ห่ม
พาดไหล่ของผู้หญิง

/sa-/bay/

A breast cloth or a shawl used
by a woman to wrap around her
chest, then over one shoulder to
the back.

เรือนแพ

บ้านที่ปลูกบนแพ ลอยอยู่เหนือน้ำ

/ruan-/phe:/

Boathouse.

อิฐ

ดินปั้นเป็นก้อนสี่เหลี่ยมแล้วเผาจนมี

ความแข็ง ใช้สำหรับก่อผนังหรือ

กำแพง

/ʔit/

Brick.

พิพิธภัณฑ์ สถานที่ซึ่งเก็บสิ่งของต่างๆ รวบรวมไว้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา

/phi/-/phit/-/tha/- Museum.

/phan/

ใต้ถุน ที่ได้พื้นเรือนซึ่งยกพื้นสูง

/tây/-/thǔn/

Basement.

โรงภาพยนตร์ สถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์

/roj/-/phâ:p/- Movie theater.

/pha/-/yon/

วันหยุดยาว ปี 2556	
29-30-31 ธ.ค. 55 - 1 ม.ค. 56	วันหยุดสิ้นปีและวันหยุดขึ้นปีใหม่
23-24-25 ก.พ. 56	วันหยุดวันมาฆบูชา
6-7-8 เม.ย. 56	วันหยุดวันจักรี
13-14-15-16 เม.ย. 56	วันหยุดวันสงกรานต์
4-5-6 พ.ค. 56	วันหยุดวันฉัตรมงคล
11-12-13 พ.ค. 56	วันหยุดวันพืชมงคล
24-25-26 พ.ค. 56	วันหยุดวันวิสาขบูชา
20-21-22-23 ก.ค. 56	วันหยุดวันอาสาฬหบูชาและวันเข้าพรรษา
10-11-12 ส.ค. 56	วันหยุดวันเฉลิมพระชนมพรรษา

นักขัตฤกษ์

วันหยุดซึ่งใช้ดาวฤกษ์เป็นเครื่องหมาย

/nák/-/khàt/-/ta/-

Holidays which are marked by specific stars.

/lâ:k/

อาสนะ

ที่นั่ง (ใช้สำหรับพระสงฆ์)

/ʔà:t/-/sa/-/ná/

The monk's seat.

ตอนที่ 2 อ่านบทอ่านที่กำหนดให้

วิถีชีวิตของชาวภาคกลาง (Central region life style)

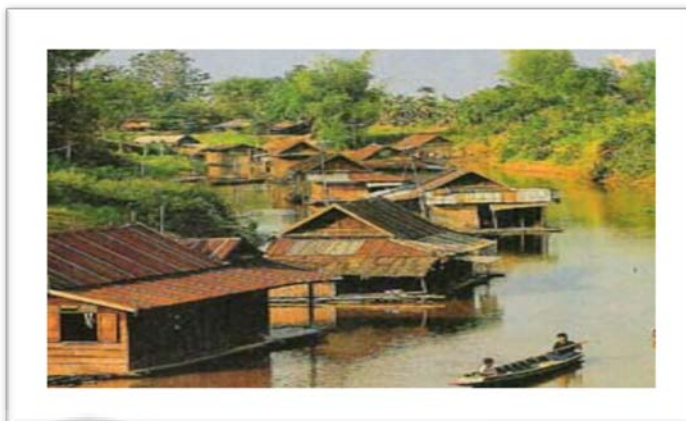

ภาคกลางเป็นที่ราบลุ่มกว้างใหญ่ไพศาล เป็นที่ตั้งเมืองหลวงของประเทศไทย ชาวภาคกลางส่วนใหญ่เป็นชาวไทยแท้ ตั้งบ้านเรือนอยู่บนพื้นที่นี้แต่ดั้งเดิม อีกส่วนหนึ่งมีบรรพบุรุษเป็นชาวรามัญหรือมอญ นอกจากนี้เป็นชาวจีนอพยพมาตั้งบ้านเรือนตั้งแต่สมัยอยุธยาเป็นราช

ธานี

The central region is a big low plain. It is where the capital city of Thailand is located. The majority of people in this region are pureblood Thai who has settled in this region since the old time. Others are people whose ancestors are Raman or Mon. The rest are Chinese people who migrated to this region since Ayutthaya period.

เนื่องจากชีวิตของชาวภาคกลางผูกพันกับน้ำ จึงมักสร้างบ้านใกล้แม่น้ำลำคลอง บ้านเรือนของชาวภาคกลางจึงเป็นเรือนใต้ถุนสูงเพื่อป้องกันน้ำท่วม บางที่มีบ้านลอยน้ำเรียกว่า

“เรือนแพ” ปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นบ้านไม้หรือก่ออิฐฉาบปูน มุงหลังคาสังกะสีและกระเบื้อง ผู้มีฐานะดีมักสร้างบ้านโดยใช้วัสดุราคาแพงรูปทรงตะวันตก

Because their lives were closely related to the water, people in the central region usually built their houses near the rivers or canals. The houses in this region were post and pier one story houses with open basement. This

was to prevent the houses from being flooded. Some people lived in boathouses (Ruan-Phae). Nowadays, most houses are built with wood and brick, plastered with mortar. The roofs are covered with galvanized iron sheets or concrete roof tiles. Wealthy people might build their houses in a western style and use expensive materials.

ชาวภาคกลางใช้ภาษาไทยมาตรฐานเป็นภาษาในการติดต่อสื่อสารกันและยังเป็นภาษาประจำชาติไทย การแต่งกายในอดีตนุ่งผ้าโจงกระเบน ผู้หญิงท่อนบนใช้ผ้าคาดอก หากออกไปงานก็ห่มผ้าสไบเฉียงไหล่ เป็นต้น ต่อมาคนไทยโดยเฉพาะในเมืองหลวงได้รับอิทธิพลของการแต่งกายแบบตะวันตกมากขึ้น และเป็นแนวโน้มจนถึงปัจจุบัน

The central region dialect is considered standard Thai language and is also used as an official language. In the old days, women would wear Jong Krabane (traditional pants. It is a piece of cloth which is wrapped around the waistline. Then the rim of the cloth is folded in the front and pulled to the back between the legs. After that the rim of the cloth is inserted into the waistline tightly). For their top parts, they would use a breast cloth or a shawl to wrap around their breast. If they had to go to work, they would wrap the end of the breast cloth over one of the shoulders. Later, Thai people were influenced more by Western-style dressing which they have adopted until these days.

ภาษาไทยมาตรฐานน่ารู้

ภาษาไทยมาตรฐาน หมายถึง ภาษาที่ใช้เป็นภาษาราชการ ภาษาที่ใช้ในโอกาสที่เป็นทางการต่างๆ ภาษาไทยมาตรฐานมักใช้ในการอ่านข่าวทางวิทยุและโทรทัศน์

The Standard Thai Language refers to the official language, the kind of language used in the formal occasion. The Standard Thai is usually used in news programs over television or radiobroadcast.

General spoken language	Standard Thai	Symbol
โรงหนัง Theatre/Cinema	โรงภาพยนตร์	/rɔŋ/-/phâ:p/-/pa/-/yon/
งานแต่งงาน Wedding Ceremony	งานมงคลสมรส	/ŋa:n/-/mɔŋ/-/khon/-/sǒm/- /rót/
รถเมล์ Bus	รถโดยสารประจำทาง	/rót/-/doy/-/sǎ:n/-/pra/- /cam/-/than/
หมู Pig	สุกร	/su/-/kw:n/
คุย Talk	สนทนา	/son/-/tha/-/na:/
กิน Eat	รับประทาน	/rap/-/pra/-/tha:n/
หมา Dog	สุนัข	/su/-/nak/
ติน Teen	เท่า	/thâw/

ควาย Buffalo	กระบือ	/kra/-/bɯ:/
-----------------	--------	-------------

Examples

 /di/-/chán/-/tʰi:ŋ/-/ka:n/-/rap/-/pra/-/tha:n/-/tóm/-/yam/-/kũŋ/

ดิฉันต้องการรับประทานต้มยำกุ้ง

 /rɔŋ/-/pha:p/-/pha/-/yon/-/tân/-/yu:/-/thí/-/nǎy/

โรงพยาบาลตั้งอยู่ที่ไหน

 /khun/-/da:/-/lián/-/su/-/nak/-/than/-/mòt/-/sa:m/-/tua/

คุณดาเลี้ยงสุนัขทั้งหมด 3 ตัว

ท่องเที่ยวภาคกลาง (Traveling in the Central Region)

พิพิธภัณฑสถานสยาม

กรุงเทพมหานคร

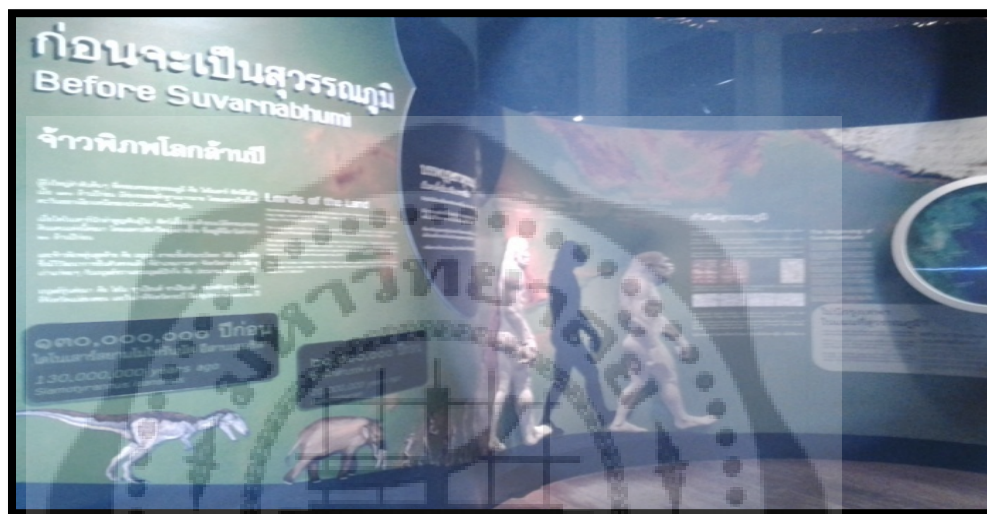
พิพิธภัณฑสถานสยามตั้งอยู่ที่อาคารกระทรวงพาณิชย์หลังเดิม ย่านท่าเตียน มีเนื้อที่ประมาณ 7 ไร่ เป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่เกาะรัตนโกสินทร์ชั้นในอันเป็นเมืองมรดกที่มีชีวิตของไทย ซึ่งปรับปรุงให้เป็นพิพิธภัณฑสถานเต็มรูปแบบ

Museum Siam is located at an original building of Ministry of Commerce in Tha Tien area. The museum covers 7 rai (Thai measurement, one rai equals 1600 square meters). The area is a part of an inner area of Rattanakosin Island, which is considered a living heritage. The museum is improved into a full museum.

ภายในพิพิธภัณฑสถานจัดแสดงนิทรรศการการถ่ายทอดเรื่องราวทางประวัติศาสตร์และชาติพันธุ์ เนื้อหาในห้องแสดงนิทรรศการถาวร “เรียงความประเทศไทย” ประกอบไปด้วยทั้งหมด 17 ห้อง คือ

The exhibitions at Museum Siam are about histories and ethnicity. “The Essays of Thailand,” which is the museum’s permanent exhibition, comprises of 17 rooms. They are as follows:

- ห้องที่ 1 เบิกโรง (The 1st room: Immersive Theater)
- ห้องที่ 2 ไทยแท้ (The 2nd Room: Typically Thai)
- ห้องที่ 3 เปิดตำนานสุวรรณภูมิ (The 3rd Room: Introduction to Suvarnabhumi)
- ห้องที่ 4 สุวรรณภูมิ (The 4th Room: Suvarnabhumi)
- ห้องที่ 5 พุทธปัญญา (The 5th Room: Buddhism)
- ห้องที่ 6 กำเนิดสยามประเทศ (The 6th Room: The Founding of Ayutthaya)
- ห้องที่ 7 สยามประเทศ (The 7th Room: Siam)

ห้องที่ 8 สยามยุทธ์ (The 8th Room: The War Room)

ห้องที่ 9 แผนที่ ความยกย่องบนแผ่นกระดาษ (The 9th Room: The Map Room)

ห้องที่ 10 กรุงเทพฯ ภายใต้อาณาจักรอยุธยา (The 10th Room: Bangkok, new Ayutthaya)

ห้องที่ 11 ชีวิตนอกกรุงเทพฯ (The 11th Room: Village Life)

ห้องที่ 12 แปลงโฉมสยามประเทศ (The 12th Room: Change)

ห้องที่ 13 กำเนิดประเทศไทย (The 13th Room: Politics and Communications)

ห้องที่ 14 สีสันตะวันตก (The 14th Room: Thailand and the World)

ห้องที่ 15 เมืองไทยวันนี้ (The 15th Room: Thailand Today)

ห้องที่ 16 มองไปข้างหน้า (The 16th Room: Thailand Tomorrow)

ห้องที่ 17 ตึกเก่าเล่าเรื่อง ที่มาของพิพิธภัณฑ์สยาม (The 17th Room: Building Exhibition)

เพื่อให้ผู้เข้าชมได้ค้นหาคำตอบของความเป็นไทย จากเรื่องราวสุวรรณภูมิ มาถึงสยามประเทศ สู่ประเทศไทยในปัจจุบัน

Museum Siam is built for the audiences to search for the roots of being Thai, from Suvannabhumi Period to Siam and to present Thailand.

ข้อมูลการเยี่ยมชม เปิดให้บริการ วันอังคาร – วันอาทิตย์ เวลา 10.00 – 18.00 น. และวันหยุดนักขัตฤกษ์ ปิดให้บริการ วันจันทร์ วันสงกรานต์ วันสิ้นปี และวันปีใหม่

Visiting hours: Tuesday – Sunday from 10:00 AM – 18:00 PM. Closed: on any official holidays, Sunday, Song kran days, New Year's Eve and New Year's Day.

TIPS...

There is no Bangkok in Suwannaphum Map

ผู้คนหลายพันปีก่อนไม่มีใครเคยเหยียบแผ่นดินกรุงเทพฯ เพราะเวลานั้นพื้นที่บริเวณนี้ยังคงอยู่ต่ำกว่าระดับน้ำทะเล

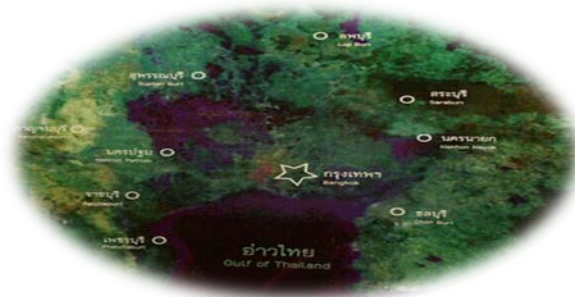
Thousands of years ago, no one had ever set foot on what is now known as Bangkok because this area was still under the sea level.

เมื่อราว 5,000 ปีก่อน ขอบอ่าวไทยกินพื้นที่ลึกเข้าไปไกลกว่าจุดที่ตั้งกรุงเทพฯ ราว 100 กิโลเมตร ต่อมาตะกอนดินจากแม่น้ำได้ทับถมทำให้กรุงเทพฯ กลายเป็นแผ่นดินเมื่อ 1,000 กว่าปีนี่เอง

Around 5,000 years ago, the edge of Thai Gulf was about 100 kilometers deeper into the land from the current location of Bangkok. Until around a thousand years ago, the sediments from the river piled up and formed a land which is now known as Bangkok.

เมืองสำคัญในยุคสุวรรณภูมิ นอกจากเมืองชายฝั่งทะเลภาคใต้แล้ว ยังมีเมืองที่อยู่ลึกเข้าไปถึงสุพรรณบุรี ราชบุรี กาญจนบุรี นครปฐม เมืองเหล่านี้คือเมืองชายทะเลในสมัยสุวรรณภูมินั่นเอง

Besides the cities around the Southern coast, other important cities during Suwannabhummi period included cities like Suphanburi, Ratchaburi, Kanchanaburi and NakhornPathom, which were coastal cities during that period.

กระบวนพยุหยาตราทางชลมารค

กรุงเทพมหานคร

กระบวนพยุหยาตราทางชลมารค หมายถึง ริ้วกระบวนเรือที่จัดขึ้นในการที่พระเจ้าอยู่หัวในสมัยโบราณเสด็จพระราชดำเนินไปในการต่างๆ ทั้งเป็นการส่วนพระองค์ และพระราชพิธีซึ่งมีมาแต่โบราณจนถึงปัจจุบัน เช่น พระราชพิธีถวายผ้าพระกฐิน พระราชพิธีบรมราชาภิเษก การเสด็จไปนมัสการรอยพระพุทธรูปตลอดจนการต้อนรับราชทูตจากต่างประเทศ เป็นต้น

In the ancient time, the royal barge procession was organized when the king travelled to any places by boats both privately or officially, i.e., the Royal Kathin Ceremony, the Royal Coronation Ceremony, the ceremony to worship the Lord Buddha's Footprint Replica together, or even the welcoming ceremony for the Royal Ambassadors from other countries, etc. Some of these ceremonies are still organized until these days.

ปัจจุบันขบวนพยุหยาตราทางชลมารค ส่วนมากจะเป็นการเสด็จไปทอดผ้าพระกฐิน ณ วัดอรุณราชวราราม ระหว่างการเคลื่อนขบวนจะมีการประโคมดนตรีไปในกระบวนเพื่อความเพลิดเพลินสนุกสนาน เรียกว่า “การเห่เรือ” ซึ่งประเภทของการเห่เรือแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ การเห่เรือหลวง (การเห่เรือในงานพระราชพิธี) และการเห่เรือเล่น (การเห่เรือเล่นของชาวบ้านในงานต่างๆ) ปัจจุบันยังคงอยู่เฉพาะ การเห่เรือหลวงที่ใช้ในขบวนพยุหยาตราทางชลมารค

Nowadays, the Royal Barge procession is mostly organized for the

Royal Kathin Offering Ceremony at Arunratchawararam temple (The Temple of Dawn). During the procession, traditional boat songs are sung along the way to entertain everyone. This is called “KarnHaeRuea” (a song-singing tradition during the boat trip). There are two types of this song-singing tradition: “KarnHaeRueaLuang” or the song-singing tradition during the Royal Barge procession and “KarnHaeRuea Len” or the song-singing

tradition of common people's boat trip. At the present time, only "KarnHaeRueaLuang" is still in practice.

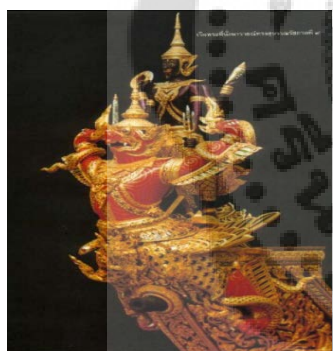
การจัดกระบวนเรือประกอบด้วย เรือพระที่นั่ง 4 ลำ ได้แก่

The Royal Barge procession consists of 4 Royal Barges:

เรือพระที่นั่งสุพรรณหงส์

Suphannahong Royal Barge

เรือพระที่นั่งนารายณ์ทรงสุบรรณ รัชกาลที่ 9

Narai Song Suban HM King Rama IX Royal Barge

เรือพระที่นั่งอนันตนาคราช

Anantanakkharat Royal Barge

เรือพระที่นั่งอเนกชาติภุชงค์

Anekkachatphuchong Royal Barge

เรือรูปสัตว์ 8 ลำ หรือ 4 คู่ ได้แก่

Then there are another 8 escort barges (4 pairs). The bow is decorated with either a painting or a figurehead of a mythical creature:

เรือครุฑเหินเห็จ + เรือครุฑเดรีจไตรจักร

KhрутHernHet + KhрутTretTraichak

(the barges with garuda figureheads with nagas caught on their wings and feet)

เรือพาลีรังทวิป + เรือสุครีพครองเมือง

Pali Rang Thawip+SukripKhrongMueang

(the barges with vanara figureheads)

เรือกระบี่ปราบเมืองมาร + เรือกระบี่ราญรอนราพณ์

KrabiPrapMuaengMarn +Krabi Ran Ron Rap

(the barges with vanara figureheads)

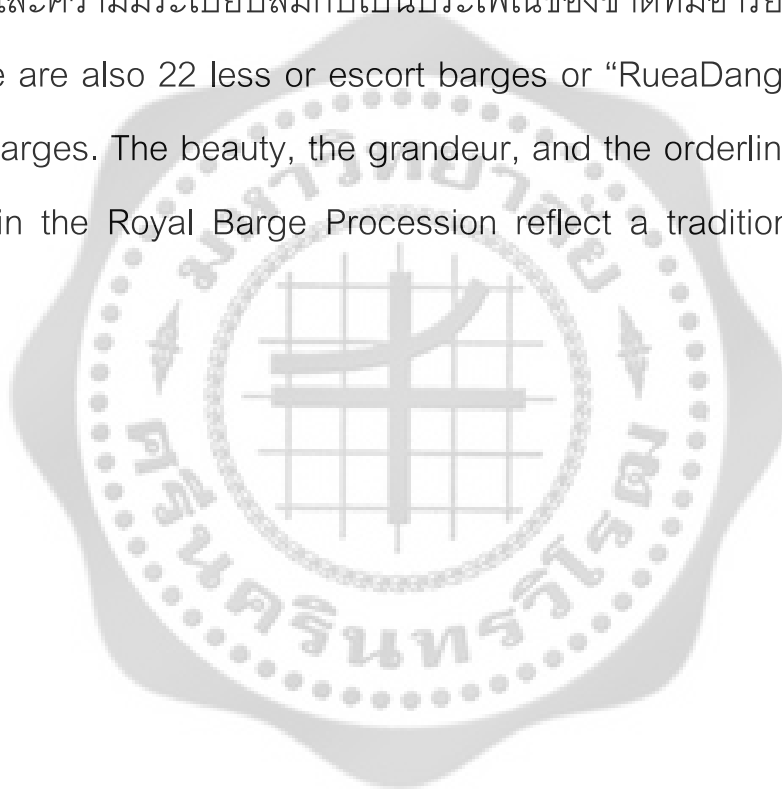
 เรืออสุรปักษี+ เรืออสุรวายุกัษ

AsuraPaksi + AsuraVayuphak

(the barges with half-bird, half-ogre figureheads)

รวมทั้งเรือดั่ง 22 ลำ และเรืออื่นๆ อีก 18 ลำ ซึ่งชมแล้วจะพบแต่ความสวยงาม
ตระการตา และความมีระเบียบสมกับเป็นประเพณีของชาติที่มีอารยธรรมอันสูงส่ง

There are also 22 less or escort barges or “RueaDang” boats and 18
attendant barges. The beauty, the grandeur, and the orderliness of this fleet
of barges in the Royal Barge Procession reflect a tradition of a civilized
nation.

ภาษาน่ารู้ (Interesting word)

คำราชาศัพท์ คือ ศัพท์หลวง หรือคำสุภาพซึ่งนำมาใช้ให้ถูกต้องตามชั้นหรือฐานะของบุคคล ผู้ที่พูดต้องใช้ราชาศัพท์ด้วย จำแนกเป็น 5 ประเภท คือ

1. พระมหากษัตริย์
2. พระบรมวงศานุวงศ์
3. พระสงฆ์
4. สุภาพชนทั่วไป
5. ข้าราชการชั้นสูงหรือขุนนาง

The royal words are royal vocabularies or polite words which are used accurately following the status of individual person. The group of people whom we need to use the Royal words with; they are divided into 5 categories as follows:

1. King
2. The Royal family
3. Monk
4. General polite people
5. The high rank position government officers or the noble man

The Royal words can be divided into 6 groups

1. Words for Human's body

คำศัพท์	คำราชาศัพท์	สัทสัญลักษณ์
Face	พระพักตร์	/phrá/-/phák/
Eyes	พระเนตร	/phrá/-/nê:t/
ears	พระกรรณ	/phrá/-/kan/
heart	พระหทัย	/phrá/-/ha/-/thay/
Body	พระวรกาย	/phrá/-/wɔ:/-/ra/-/ka:y/

2. Relative Group

คำศัพท์	คำราชาศัพท์	สัทสัญลักษณ์
Sister	พระขนิษฐา	/phrá/-/kha/-/nít/-/thǎ:/
Father	พระชนก	/phrá/-/cha/-/nók/
Mother	พระมเหสี	/phrá/-/ma/-/hě:/-/sí/
Grandson/Grand daughter	พระนัดดา	/phrá/-/nát/-/da:/
daughter	พระธิดา	/phrá/-/thi/-/da:/

3. Appliances

คำศัพท์	คำราชาศัพท์	สัทสัญลักษณ์
Shoes	ฉลองพระบาท	/cha/-/lǎ:ŋ/-/phrá/-/bà:t/
Comb	พระสาง	/phrá/-/sǎ:ŋ/
Drinking water	พระสุธารส	/phrá/-/sut/-/tha/-/rót/
Door	พระทวาร	/phrá/-/tha/-/wa:n/
Food	พระกระยาหาร	/phrá/-/kra/-/ya:/-/hǎ:n/

4. Verb group

คำศัพท์	คำราชาศัพท์	สัทสัญลักษณ์
Tell	กราบบังคมทูล	/krà:p/-/baŋ/-/khom/-/thu:t/
Watch	ทอดพระเนตร	/thwít/-/phrá/-/nê:t/
Born	ประสูติ	/pra/-/sù:t/
Walk	พระราชดำเนิน	/phrá/-/râ:t/-/cha/-/dam/-/nə:n/
Talk	ตรัส	/tràt/

5. Pronouns

คำที่ใช้แทน	สรรพนาม	ใช้กับ
Represent speaker (1 st person)	ข้าพระพุทธเจ้า /khâ/-/phrá/-/phut/-/tha/-/câw/	King, adult and monk
Represent the other person (2nd person)	ใต้ฝ่าละอองธุลีพระบาท /tây/-/fà:-/la/-/ʔw:ŋ/-/thu/-/li/- /phrá/-/ba:t/	King, Queen, the King's mother
Represent the person you talk with	ฝ่าพระบาท /fà:-/phrá/-/ba:t/	The noble man
Represent the person who we talk about (3 rd person)	พระองค์ /phrá/-/ʔŋ/	King, The Lord Buddha
Represent the person we talk to	ท่าน /thâ:n/	Master, the noble man , senior

6. Words for the monk Group

คำสามัญ	คำศัพท์	สัทสัญลักษณ์
Take a bath	สงฆ์	/sŏŋ/-/nám/
Eat	ฉัน	/chăn/
Pay respect	นมัสการ	/na/-/mát/-/sa/-ka:n/
Monk seat	อาสนะ	/ʔà:t/-/sa/-/ná/
Letter	ลิขิต	/lí/-/khìt/

แบบฝึกหัด

ตอนที่ 3 ทำแบบฝึกหัด

ก. นำอักษรทางขวามือเติมลงในช่องว่างให้คำและความหมายตรงกัน

Use the letter from the right and fill in the blank to match word and meaning.

1 อาสนะ	ก. นุ่งผ้าแล้วม้วนชายผ้ามุงสอดใต้หว่างขา ดึงขึ้นไปเหน็บขอบผ้ามุงด้านหลังระดับนั้นเอง
2 อัฐิ	ข. บ้านที่ปลูกบนแพ ลอยอยู่เหนือน้ำ
3 วันนักขัตฤกษ์	ค. สถานที่สำหรับฉายภาพยนตร์
4 ไต้ฝุ่น	ง. ผ้าที่มีลักษณะเป็นแถบยาวใช้ห่มพาดไหล่ของผู้หญิง
5 โรงภาพยนตร์	จ. หลานสาว
6 เรือนแพ	ฉ. ดินปั้นเป็นก้อนสี่เหลี่ยมแล้วเผาจนมีความแข็ง ใช้สำหรับก่อผนังหรือกำแพง
7 สไบ	ช. อาบน้ำ, รดน้ำพระสงฆ์
8 บรรพบุรุษ	ฌ. วันหยุดซึ่งใช้ดาวฤกษ์เป็นเครื่องหมาย
9 ใจกระเบน	ญ. ที่นั่ง
10 พิพิธภัณฑ	ฐ. ที่ใต้พื้นเรือนซึ่งยกพื้นสูง
	ฑ. ผู้เป็นต้นวงศ์ตระกูลซึ่งมีผู้สืบสายโลหิตมา
	ฒ. สถานที่ซึ่งเก็บสิ่งของต่างๆ รวบรวมไว้เพื่อประโยชน์ในการศึกษา

๑ ข. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด (Choose the best answer.)

1. เมืองหลวงของประเทศไทยตั้งอยู่ในภูมิภาคใดของประเทศ

- ก. ภาคเหนือ
- ข. ภาคกลาง
- ค. ภาคอีสาน
- ง. ภาคใต้

2. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

- ก. กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศไทย
- ข. วิถีชีวิตชาวภาคกลางมักผูกพันกับสายน้ำ
- ค. ชาวภาคกลางใช้ภาษาถิ่นเหนือในการติดต่อสื่อสารกัน
- ง. คนไทยโดยเฉพาะในเมืองหลวงได้รับอิทธิพลของการแต่งกายแบบตะวันตก

3. ภาษาไทยมาตรฐานข้อใดมีความหมายว่า “หมู”

- ก. กระบือ
- ข. สุนัข
- ค. รากดิน
- ง. สุกกร

4. พิพิธภัณฑสถานตั้งอยู่ย่านใด

- ก. ท่าเตียน
- ข. ทำน่านนทบุรี
- ค. ทำน้ำพรานนก
- ง. ทำพระจันทร์

5. พิพิธภัณฑสถานเปิดแสดงนิทรรศการเกี่ยวกับอะไร

- ก. เครื่องหนังและเครื่องประดับ
- ข. ถ่ายทอดเรื่องราวทางประวัติศาสตร์และชาติพันธุ์
- ค. เครื่องนุ่งห่มของคนไทยในยุคต่างๆ
- ง. เครื่องมือทำมาหากินของคนไทย

6. วันใดที่พิพิธภัณฑ์สยามไม่เปิดทำการ

- ก. วันจันทร์
- ข. วันอังคาร
- ค. วันพุธ
- ง. วันพฤหัสบดี

7. ข้อใดไม่ใช่เรือพระที่นั่ง

- ก. เรือพระที่นั่งสุพรรณหงส์
- ข. เรือพระที่นั่งนารายณ์ทรงสุบรรณ รัชกาลที่ 9
- ค. เรือพระที่นั่งอนันตนาคราช
- ง. เรือสุครีพครองเมือง

8. คำราชาศัพท์แบ่งได้กี่ประเภท

- ก. 3 ประเภท
- ข. 4 ประเภท
- ค. 5 ประเภท
- ง. 6 ประเภท

9. ข้อใดให้ความหมายของคำราชาศัพท์ไม่ถูกต้อง

- ก. ตรัส – รับประทาน
- ข. พระกรรณ – หู
- ค. พระนั้ดดา – หลาน
- ง. พระธิดา – ลูกสาว

10. ข้อใดให้ความหมายของคำราชาศัพท์ไม่ถูกต้อง

- ก. เสวย – รับประทาน
- ข. สรงน้ำ – อาบน้ำ
- ค. พระวรกาย – ร่างกาย
- ง. ประสูติ – ดู

เฉลยแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด ก.	แบบฝึกหัด ข.
1. ฉ.	1. ข.
2. ฉ.	2. ค.
3. ฉ.	3. ง.
4. ฉ.	4. ก.
5. ค.	5. ข.
6. ข.	6. ก.
7. ง.	7. ง.
8. ข.	8. ค.
9. ก.	9. ก.
10. ฉ.	10. ง.

ที่มารูปภาพ

รูปภาพ	ที่มา
	www.muangphet.com
	www.buddhadasa.org/html/life-work/bio/tell_chapter-01.html
	http://board.palungjit.com
	www.pieam.com/u-002page.asp?Record=4/3/255313:12:00
	www.selectcon.com
	http://travel.upyim.com
	http://diengsa.exteen.com/category/Mylife

	http://travel.upyim.com/2011/10/13
	www.lingjakjak.com
	www.weloveshopping.com/template/a37/showproduct.php?pid=16923840&shopid=187016
	http://vclass.mgt.psu.ac.th
	http://codeded.wordpress.com
	http://pirun.ku.ac.th/
	www.palungdham.com
	www.oknation.net

	http://lms.thaicyberu.go.th
	http://lms.thaicyberu.go.th
	www.pixpros.net/forums/showthread.php?t=39689
	www.atimetraveller.com/story2011/TheRoyalBarge Procession
	www.nmt.or.th

บทที่ 3

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (Northeastern)

➤ สารสำคัญ

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นดินแดนที่ราบสูง สภาพภูมิอากาศแห้งแล้ง มีประชากรหลากหลายชาติพันธุ์ ใช้ชีวิตอยู่อย่างเรียบง่าย ประกอบอาชีพเกษตรกรรมโดยอาศัยแหล่งน้ำตามธรรมชาติ ชาวอีสานส่วนใหญ่ใช้ภาษาถิ่นอีสาน ซึ่งถือว่าเป็นภาษาถิ่นที่เป็นเอกลักษณ์ของชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

➤ จุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง
2. เรียนรู้เสริมคำศัพท์ภาษาถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสาน) ได้อย่างถูกต้อง
3. ได้ความรู้เสริมเรื่องหลักไวยากรณ์ภาษาไทยจากบทอ่านและทำแบบฝึกหัดได้
4. อ่านและตอบคำถามเกี่ยวกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมไทยจากสถานที่ท่องเที่ยวได้

➤ เนื้อหาสาระ

1. คำศัพท์
2. วิถีชีวิตของชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
3. ภาษาถิ่นอีสาน
4. สถานที่ท่องเที่ยวและประเพณี
5. หลักไวยากรณ์นำรู้จากบทอ่าน

➤ กิจกรรม

ตอนที่ 1 อ่านและศึกษาความหมายของคำศัพท์

ตอนที่ 2 อ่านบทอ่านที่กำหนดให้

ตอนที่ 3 ทำแบบฝึกหัด

ตอนที่ 1 อ่านและศึกษาความหมายของคำศัพท์

Vocabulary

Picture	Word reading	Meaning
	<p>หมอลำ</p> <p>/mǎː/-/lam/</p>	<p>ผู้ที่มีความชำนาญในการเล่าเรื่องราวต่างๆ ด้วยทำนองเพลง</p> <p>A Northeastern storyteller who tell stories through music.</p>
	<p>แคน</p> <p>/khɛːn/</p>	<p>เครื่องเป่าพื้นเมืองของชาวอีสานเหนือที่ใช้ไม้ซางขนาดต่างๆ ประกอบกันเข้าเป็นตัวแคน</p> <p>Traditional Northeastern woodwind instrument made of different sizes of bamboos tied together into one piece.</p>

เจดีย์ สิ่งก่อสร้างที่มีรูปทรงคล้ายชามคว่ำมี
ยอดแหลม ภายในบรรจุสิ่งที่มีค่า
/ce:/-/di/ A dome-shaped monument with
pointy peak on the top used for
enshrining sacred relics.

ชนเผ่า กลุ่มชนที่มีเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ หรือ
วัฒนธรรมเหมือนกัน

/chon/- Ethnic group.
/phàw/

หวดนึ่งข้าว ภาชนะที่เป็นรูปกรวยทำด้วยไม้ไผ่ใช้
นึ่งข้าวเหนียว

/huàt/-/nūŋ/- A cone shape utensil made of
bamboo used for steaming sticky
rice.
/khâ:w/

กระดิ่ง เครื่องทำเสียงสัญญาณทำด้วยโลหะ มี
รูปคล้ายระฆังแต่เล็กกว่า

/kra/-/dìŋ/ Bell.

กาบมะพร้าว เปลือกนอกที่หุ้มกะลามะพร้าวมี
ลักษณะเป็นเส้นใยสีน้ำตาล
/kà:p/-/má/-
phrá:w/ The brown fiber which is the
outermost shell of coconut.

หน้ากาก เครื่องบังใบหน้าทั้งหมดหรือบางส่วน
Mask.

/nâ:/-/kà:k/

โสร่ง ใ้ช้เป็นถุงมีลวดลายต่างๆ นุ่งโดย
การพันรอบตัวใช้ได้ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย
โดยเฉพาะแถบมาเลเซีย อินโดนีเซีย
และหมู่เกาะแปซิฟิก

/sa/-/rò:ŋ /

Sarong. A garment consisting of a
length of printed cloth wrapped
about the waist that is worn by men
and women in Malaysia, Indonesia,
and the Pacific islands.

พราหมณ์ คนประเภทหนึ่งซึ่งมีความรู้ทาง
 วิทยาการเกี่ยวกับหลักดำเนินชีวิตตาม
 แนวศาสนาหรือแนวพิธีกรรมต่างๆ

/phra:m/ Brahman. A member of the highest
 of the four major castes of
 traditional Indian society,
 responsible for officiating at
 religious rites and studying and
 teaching the Vedas.

ตอนที่ 2 อ่านบทอ่านที่กำหนดให้

วิถีชีวิตของชาวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(The Northeastern lifestyle)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นดินแดนที่ราบสูง ประกอบด้วยชนเผ่าต่างๆ เช่น ชาวไทอีสาน ชาวภูไท ชาวไทกะเซ่ ชาวไทย้อ ชาวไทกะเลิง เป็นต้น รวมตัวกันตั้งถิ่นฐานกระจายกันอยู่ทั่วไป ภูมิภาคอีสานเป็นดินแดนที่มีความแห้งแล้ง แต่ประชากรส่วนใหญ่ยังคงทำอาชีพเพาะปลูก

The Northeastern region (I-san) is a plateau. Various ethnic groups live in this area, i.e., Thai Isan, Phuthai, ThaiKaso, Thai Yor, Thai Kalerng, etc. This region is mostly a dry area. However, the northeastern are mostly agriculturists whose primary source of water for their agricultural productions is rainfall.

ประชากรในภาคอีสานส่วนใหญ่พูดภาษาไทยสำเนียงอีสาน ซึ่งจะมีความแตกต่างกันในแต่ละท้องถิ่น การแต่งกายของชาวภาคอีสานมีเอกลักษณ์เฉพาะตน คือ ผู้หญิงจะนุ่งผ้าซิ่น สวมเสื้อแขนสั้นหรือแขนยาว ส่วนผู้ชายนุ่งโจงกระเบน สวมเสื้อฝ้าย ปัจจุบันหันมาสวมใส่เสื้อผ้าแบบชาวตะวันตก แต่ยังแต่งกายแบบพื้นเมืองในงานประเพณีต่างๆ

Northeastern people speak Thai-I-san dialect, with a slight difference among different areas. Northeastern costume is quite unique. Women wear “Sin” (a hand-made, sarong-like garment) with long or short-sleeved shirt. The men wear sarong with cotton shirt. Nowadays, both men and women dress in a Western style costumes and only wear their tradition costumes in a traditional ceremony.

การแสดงที่นิยมมากของชาวอีสาน คือ “หมอลำ” ซึ่งใช้ “แคน” เป็นเครื่องดนตรีประกอบ ชาวอีสานส่วนใหญ่นับถือพุทธศาสนา แต่ในทางปฏิบัตินับถือทั้งผีพราหมณ์และพุทธศาสนา ที่ได้สืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านาน รวมเรียกว่า “ฮีตสิบสอง คองสิบสี่”

One of the most popular northeastern amusements is “Morlam” (traditional northeastern story-telling entertainment with music) which they use “Khaen (traditional northeastern woodwind instrument) to play along while the storyteller is telling a story. Even though most northeastern people

would consider themselves Buddhists, in practice they believe in Animism, Brahma and Buddhism. Their customs and rituals are a mix of these beliefs, which are called in their dialect “Heet Sip song, KhongSipsee”.

ที่อยู่อาศัยแต่เดิมหมู่บ้านในชนบทภาคอีสานยังคงยึดถือรูปแบบของการเป็นอยู่ที่เรียบง่าย บ้านเรือนที่ปลูกสร้างใช้วัสดุในท้องถิ่น เป็นเรือนใต้ถุนสูง ปัจจุบันส่วนใหญ่เป็นบ้านไม้หรือก่ออิฐฉาบปูน มุงหลังคาสังกะสีและกระเบื้อง

In the small villages in the rural area of the northeast, people are still preserving the original, simple house style. They use what they can find locally to build their houses which are post and pier one story house with open basement. Nowadays, most houses are built with wood and brick, then plastered with mortar and the roofs are covered with galvanized iron sheets or concrete roof tiles.

Tips

ฮีตสิบสอง คองสิบสี่ (Heet Sip song, Khong-Sipsii)

“ฮีตสิบสอง” มาจากคำสองคำ คือ “ฮีต” + “สิบสอง”

“Heet Sip song” is a combination of two words: “Heet” and “Sip Song”

“ฮีต” มาจากคำว่า จารีต หมายถึง สิ่งที่มีปฏิบัติสืบต่อกันมาจนกลายเป็นประเพณีที่ดำรงมา

The word “Heet” comes from the standard Thai word “Jareed,” which means customs or traditions.

ชาวอีสาน เรียกว่า “จาฮีต” หรือ “ฮีต” ประเพณีสิบสองเดือนในหนึ่งปี

“Heet Sip Song” (“Sip Song” means twelve) refers to the customs that northeastern people practice on different occasions during the 12 months or one year.

“คองสิบสี่” หมายถึง ครองธรรม 14 อย่าง เป็นกรอบหรือแนวทางที่ใช้ปฏิบัติระหว่างกันของผู้ปกครองกับผู้ใต้ปกครอง พระสงฆ์ และระหว่างบุคคลทั่วไป เพื่อความสงบสุขร่มเย็นของบ้านเมือง

The word “Khong” comes from the standard Thai word “KrongDhamma” and “Sipsee” means fourteen. So “KhongSipsee” refers to fourteen rules or codes of conducts that everyone, from the rulers, the monks and general people, is to follow in order to bring peace to the community.

ภาษาถิ่นอีสานน่ารู้

ภาษาไทยมาตรฐาน	ภาษาถิ่นอีสาน	ศัพท์สัญลักษณ์
พูด Speak	เว้า	/wáw/
บ้าน Home	เฮือน	/hwan/
อร่อย Delicious	แซ่บ	/sɛ̌:p/
เดิน Walk	ญ้าง	/yâ:ŋ/
โกหก Lie	ขี้ตั่ว	/khî/-/tǔa/
ฉัน I	ข้อย	/khô:y/
พี่สาว Elder Sister	เอื้อย	/ʔúay/
เธอ You	เจ้า	/câw/

Example

✚ /câw/-/si/-/pay/-/say/-/ʔúay/

เจ้าขี้ไปไสเอื้อย

พี่สาวจะไปไหน

✚ /khî/-/tǔa/-/khô:y/-/bò:/

ขี้ตั่วข้อยบ่

โกหกฉันรีเปล่า

✚ /ʔúay/-/yâ:ŋ/-/kap/-/hwan/

เอื้อยญ้างกับเฮือน

พี่สาวเดินกลับบ้าน

ท่องเที่ยวภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

(Traveling in the Northeastern)

พระธาตุพนม

นครพนม

พระธาตุพนมเป็นพุทธเจดีย์ที่บรรจุพระอัฐิธาตุ (กระดูกส่วนพระอู่ระ) ขององค์พระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีรูปทรงเหลี่ยม ประดับตกแต่งด้วยศิลปะลวดลายอันวิจิตรประณีตทั้งองค์ประดิษฐาน ณ วัดพระธาตุพนมวรวิหาร อำเภอธาตุพนม จังหวัดนครพนม ห่างจากแม่น้ำโขงอันเป็นเส้นกั้นแดนระหว่างประเทศลาวกับประเทศไทย

Phra That Phanom is a Buddhist pagoda which contains the relics from the breastbone of the Lord Buddha. The pagoda is in a square shape, wholly ornamented with elaborate decoration. It is situated at WatPhra That PhanomWoravihara.

The temple is a far distance from Mae Khong River, which is a borderline between Laos and Thailand.

ในตำนานพระธาตุพนมกล่าวไว้ว่า องค์พระธาตุพนมสร้างครั้งแรกในราว พ.ศ. 8 ในสมัยอาณาจักรศรีโคตรบูรกำลังเจริญรุ่งเรือง ลักษณะการก่อสร้างในสมัยแรกนั้น ใช้ดินดิบก่อขึ้นเป็นรูปเตาสี่เหลี่ยมแล้วเผาให้สุกทีหลัง เสร็จแล้วก็ได้อัญเชิญพระอัฐธาตุของพระพุทธเจ้าที่พระมหากัสสปะเอระนำมาจากประเทศอินเดีย ประดิษฐานไว้ข้างในแล้วปิดประตูทั้งสี่ด้าน

According to the legend, Phra That Phanom was originally constructed around 8 B.E. during the prosperous period of Sri Khottaboon Kingdom. A big square clay kiln was built and burnt. Then the Lord Buddha's breastbone that PhraMahaKassapa brought from India was installed inside and all four doors were closed.

พระธาตุพนมถูกบูรณะซ่อมแซมหลายครั้ง ต่อมาเมื่อวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2518 องค์พระธาตุพนมได้หักล้มลงไปทางทิศตะวันออกทั้งองค์เสียหายหมด เนื่องจากฝนตกหลายวันทำให้ฐานรับน้ำหนักไม่ไหว จากนั้นได้ก่อสร้างพระธาตุพนมองค์ใหม่ขึ้นมาและอยู่มาจนถึงปัจจุบัน

Over the years, Phra That Phanom had been under repair many times. Until August 11th, 1975, a continuous rainstorm flooded the pagoda's base. Eventually it fell down on the east side and the whole pagoda was totally

destroyed. Later the new pagoda was built and it has remained intact until these days.

เมื่อถึงเดือน 3 ข้างขึ้นของทุกปี ชาวพุทธในลุ่มแม่น้ำโขงจะจัดงานนมัสการพระธาตุนมซึ่งเป็นประเพณีที่ถือปฏิบัติต่อเนื่องกันมาแต่โบราณกาล จนกระทั่งปัจจุบัน

On the full moon night of the 3rd month of every year, Buddhists around Mae Khong River will organize a worshipping ceremony to Phra That Phanom. This is a custom that has been practicing since the ancient time.

ประเพณีแห่ผีตาโขน

ประเพณีแห่ผีตาโขน เลย

ประเพณีแห่ผีตาโขน เป็น การละเล่นพื้นบ้าน จัดขึ้นเพื่อขอให้ฝน ตกต้องตามฤดูกาล มีตำนานเล่ากันว่า เมื่อครั้งหนึ่งพระเวสสันดรและพระนาง มัทรี จะเดินทางออกจากป่ากลับคืนสู่ เมือง เหล่าบรรดาผีป่าหลายตนและ สัตว์นานาชนิดต่างอาลัยรักทั้งสอง พระองค์ จึงพากันเข้าร่วมขบวนแห่ ประปนกับชาวบ้าน เพื่อมาส่งทั้งสองพระองค์ กลับเมือง และขากลับได้นำความเศร้า โศกและความทุกข์ทรมานของชาวเมืองกลับไปด้วย เรียกกันว่า “ผีตามคน” หรือ “ผี ตาขน” จนกลายมาเป็น “ผีตาโขน” ในปัจจุบัน

Phi Ta Khon Parade is a local festival. It is a ritual to ask for regular rainfall. It is traditionally ascribed to a story of the Vessantara Jataka in which the Buddha in one of his past lives as a prince and his wife, Matsee, returned to welcoming parade in his home city. Their departure was

lamented by the spirits of the dead and they decided to attend the parade alongside the humans. On the way back, these spirits of the dead presumably take away the people's sorrow and suffering with them. This originated the name of the festival, "Phi Tam Khon" (the dead following the human) or "Phi Ta Khon," until it becomes "Phi Taa Khon" as we now know.

ในขบวนแห่ชาวบ้านได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการแต่งกายเป็นผีตาโขน ใช้กาบมะพร้าวทำหน้ากาก หมวกทำจากหวดหนึ่งข้าวเหนียวที่วาดลวดลายแปลกตา แล้วใช้กระดิ่งผูกคอัวมาทำเป็นพวงหางเดินร้องรำทำเพลงไปทั่วท้องถนนเมื่อสิ้นสุดลงผู้เล่นผีตาโขนจะนำเครื่องแต่งกายผีตาโขนไปทิ้งลงแม่น้ำ เพราะเชื่อว่าเป็นการลอยเคราะห์ไปกับแม่น้ำ

In the parade, the villagers show their creative ideas in designing their ghost costumes. The masks are made from the brown shell of the coconut painted to look like the faces of demons. The hats are made from "Huad" (A cone shape utensil made of bamboo used for steaming sticky rice.) painted in exotic designs. The cow bells are used as their tails. The parade will go through all streets. The ritual ends when the parade arrives at the river and

all ghost dressers throw their costumes into the river. This symbolizes that they have thrown away their bad lucks.

ภาษาน่ารู้ (Interesting word)

คำประสม คือ คำที่เกิดจากการนำคำมูลตั้งแต่ 2 คำขึ้นไป มีความหมายต่างกันไปประสมเป็นคำใหม่ คำมูลที่นำมาประสมกันอาจเป็นคำนาม สรรพนาม กริยา วิเศษณ์ บุพบท

Compound word is the combination of a single word up to 2 words or more to make as a new word with different meaning. The single word might be noun, pronoun, verb, adjective or preposition words.

นาม + นาม : หัวใจ (heart), หน้าตา (Face), ข้าวปลา (Rice and fish)

/hua/-/cay/ /nâ:/-/ta:/ /khâw/-/pla:/

นาม + กริยา : บ้านเช่า (Rental house), น้ำตก (Waterfall), เครื่องบิน (Airplane)

/bâ:n/-/châw/ /nám/-/tòk/ /khrûan/-/bin/

นาม + สรรพนาม : เพื่อนฝูง (Friend)

/phûan/-/fû:n/

นาม + วิเศษณ์ : น้ำหวาน (Sweet drink), แกงจืด (mild soup), ใจแคบ (Narrow heart)

/nám/-/wă:n/ /kɛ:y/-/cu:t/ /cay/-/khê:p/

นาม + บุพบท : ชั้นบน (upper floor), เบี้ยล่าง (underdog), วงใน (inner)

/chán/-/bon/ /bîa/-/lâ:n/ /wɔŋ/-/nay/

วิเศษณ์ + กริยา : ดื้อดึง (stubborn)

/dû:/-/duŋ/

วิเศษณ์ + วิเศษณ์ : หวานเย็น (sweet ice cube), เปรี๊ยหวาน (Sweet-sour)

/wă:n/-/yen/ /prîaw/-/wă:n/

แบบฝึกหัด

ตอนที่ 3 ทำแบบฝึกหัด

๑ ก. นำอักษรทางขวามือเติมลงในช่องว่างให้คำและความหมายตรงกัน

Use the letter from the right and fill in the blank to match word and meaning.

1 หมอลำ	ก. ผ่ารู้งเป็นถุงมีลวดลายต่างๆ อย่างชาวชวามลายู่นุง
2 แคน	ข. ภาชนะที่เป็นรูปกรวยทำด้วยไม้ไผ่ใช้หนึ่งข้าวเหนียว
3 ชนเผ่า	ค. เปลือกนอกที่หุ้มกะลามะพร้าวมีลักษณะเป็นเส้นใยสีน้ำตาล
4 เจดีย์	ง. เครื่องบังใบหน้าทั้งหมดหรือบางส่วน
5 หวดหนึ่งข้าว	จ. เครื่องเป่าพื้นเมืองของชาวอีสานเหนือที่ใช้ไม้ซางขนาดต่างๆ ประกอบ
6 กระตัง	ฉ. ดินปั้นเป็นก้อนสี่เหลี่ยมแล้วเผาจนมีความแข็ง ใช้สำหรับก่อผนังหรือกำแพง
7 กาบมะพร้าว	ช. ผู้ที่มีความชำนาญในการเล่าเรื่องราวต่างๆ ด้วยทำนองเพลง
8 หน้ากาก	ฅ. บุคคลประเภทหนึ่งซึ่งมีความรู้ทางวิทยาการเกี่ยวกับหลักดำเนินชีวิตตามแนว
ศาสนาหรือแนวพิธีกรรมต่างๆ
9 ไส่ร้อง	ฉ. กลุ่มชนที่มีเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ หรือวัฒนธรรมเหมือนกัน
10 พราหมณ์	ฐ. สิ่งก่อสร้างที่มีรูปทรงคล้ายขามคว้ามียอดแหลม ภายในในบรรจุสิ่งที่นับถือ
	ฑ. เครื่องทำเสียงสัญญาณทำด้วยโลหะ มีรูปคล้ายระฆังแต่เล็กกว่า

๑ ข. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด (Choose the best answer.)

1. ข้าวใดมีใช้ชนเผ่าในภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

- ก. ภูเก็ต
- ข. กะเหรี่ยง
- ค. กะเลิง
- ง. กะโซ่

2. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

- ก. ดินแดนอีสานเป็นดินแดนแห้งแล้ง
- ข. ชาวอีสานพูดภาษาไทยสำเนียงอีสาน
- ค. ชาวอีสานยังคงสวมเสื้อผ้าพื้นเมืองในงานประเพณี
- ง. การละเล่นของชาวอีสานที่นิยมมากคือ “ลิเก”

3. ภาษาถิ่นอีสานข้อใดไม่ถูกต้อง

- ก. ญ้าง – พุด
- ข. ญ้อน – ฟ้อนรำ
- ค. แซ่บ – อร่อย
- ง. เบ็ง – มอญ

4. ภาษาถิ่นอีสานข้อใดไม่ถูกต้อง

- ก. ฉั้น – ซ้อย
- ข. เถอ – เจ้า
- ค. โทหก – ซี้ตั่ว
- ง. พี่สาว – อ้าย

5. พระธาตุพนมตั้งอยู่ที่จังหวัดใด

- ก. นครพนม
- ข. กรุงเทพมหานคร
- ค. นครปฐม
- ง. นครศรีธรรมราช

6. องค์พระธาตุพนมสร้างครั้งแรกในราวปีพ.ศ. ไต

ก. พ.ศ. 2

ข. พ.ศ. 4

ค. พ.ศ. 6

ง. พ.ศ. 8

7. เพราะเหตุใดพระธาตุพนมจึงหักล้มลง

ก. ต้มไม้ล้มทับ

ข. ไฟไหม้

ค. ฝนตกหนัก

ง. น้ำท่วม

8. ประเพณีแห่ผีตาโขนจัดขึ้นเพื่อจุดประสงค์ใดเป็นหลัก

ก. เพื่อขอฝน

ข. เพื่อความสนุกสนาน

ค. เพื่อชุมชนเป็นสุข

ง. เพื่อสืบสานประเพณีพื้นเมือง

9. ประเพณีแห่ผีตาโขนเกี่ยวข้องกับตำนานใด

ก. โสณน้อยเรือนงาม

ข. ขวัญเรียม

ค. พระเวสสันดรและพระนางมัทรี

ง. แก้วหน้าม้า

10. ซ้อใดเป็นคำประสมประเภทนาม+กริยา

ก. น้ำตก

ข. หัวใจ

ค. หวานเย็น

ง. ชันบน

เฉลยแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด ก.	แบบฝึกหัด ข.
1. ช.	1. ข.
2. จ.	2. ง.
3. ฉ.	3. ก.
4. ส.	4. ง.
5. ข.	5. ก.
6. ก.	6. ง.
7. ค.	7. ค.
8. ง.	8. ก.
9. ก.	9. ค.
10. ฉ.	10. ก.

ที่มารูปภาพ

รูปภาพ	ที่มา
	http://bowmohlum.blogspot.com
	http://202.28.32.131/prathom_music/can1html
	http://www.learner.in.th/blogs/posts/422247
	http://nammuap.blogspot.com/2010/08/n-09.html
	http://auctiong.uamulet.com/AuctionGoodsdetail.aspx?qid=385488
	http://tanyawan-orchids.blogspot.com/2011/04/blog-post_603.html
	http://penphol.blogspot.com
	www.thaioctober.com/forum/index.php?topic=354.30
	http://variety.thaiza.com

	www.isangate.com/isan/provinces.html
	www.msccs.nu.ac.th/webmsccs/index.php?name=news&file=readnews&id=237
	http://penphol.blogspot.com
	http://penphol.blogspot.com
	www.sapacafe.com

บทที่ 4

ภาคใต้ (Southern)

➤ สารสำคัญ

ภาคใต้เป็นดินแดนคาบสมุทรของประเทศไทย ติดกับทะเลทั้งสองด้านทั้งอ่าวไทยและทะเลอันดามัน ดังนั้นประชากรส่วนใหญ่จึงมีอาชีพทำประมง ปลูกสวนยาง ถือเป็นภูมิภาคที่สร้างรายได้เข้าประเทศเป็นจำนวนมาก

➤ จุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถ

1. บอกความหมายของคำศัพท์ได้อย่างถูกต้อง
2. เรียนรู้เสริมคำศัพท์ภาษาถิ่นภาคใต้ได้อย่างถูกต้อง
3. ได้ความรู้เสริมเรื่องหลักไวยากรณ์ภาษาไทยจากบทอ่านและทำแบบฝึกหัดได้
4. อ่านและตอบคำถามเกี่ยวกับวิถีชีวิต และวัฒนธรรมไทยจากสถานที่ท่องเที่ยวได้

➤ เนื้อหาสาระ

1. คำศัพท์
2. วิถีชีวิตของชาวภาคใต้
3. ภาษาถิ่นใต้
4. สถานที่ท่องเที่ยวและประเพณี
5. หลักไวยากรณ์นำรู้จากบทอ่าน

➤ กิจกรรม

- ตอนที่ 1 อ่านและศึกษาความหมายของคำศัพท์
- ตอนที่ 2 อ่านบทอ่านที่กำหนดให้
- ตอนที่ 3 ทำแบบฝึกหัด

ตอนที่ 1 อ่านและศึกษาความหมายของคำศัพท์

Vocabulary

Picture	Word reading	Meaning
	อ่าว /ʔà:w/	ส่วนพื้นที่ของทะเลที่ล้อมรอบ โดยแผ่นดินใกล้เคียง คลื่น ทะเลในอ่าวมักจะสงบ Gulf.
	ตะวัน /ta-/wan/	ดวงอาทิตย์ The sun.
	มรสุม /mɔ:/-ra/-sǔm/	พายุที่มีลมแรงและฝนตกหนัก Strom.

ปลวก

ชื่อแมลงรูปร่างคล้ายมดส่วน
ใหญ่ตัวสีขาว ไม่ชอบแสง
อาศัยทำรังอยู่เป็นกลุ่มใหญ่
บนพื้นดินหรือใต้ดิน

/pluak/

Termites.

ผ้าปาเต๊ะ

ผ้าที่มีลวดลายสีสันสวยงาม
ตามจินตนาการของ
ผู้ออกแบบ นิยมสวมใส่ใน
ภาคใต้

/phâ:/-/pa:/-/té/

Patek cloth.

ห้องแถว

อาคารที่พักอาศัยซึ่งปลูกสร้าง
ติดต่อกันเป็นแถวเกิน 2 ห้อง

/hō:ŋ/-/thɛ:w/

Row house.

ตลาด

สถานที่ที่เป็นชุมชนเพื่อซื้อขาย
สินค้า

/ta/-/là:t/

Market.

สะเดาะเคราะห์

การทำพิธีผ่อนคลายความ
ทุกข์เพื่อไม่ให้เกิดโชคร้าย

/sa/-/dò/-/khrá/

A ritual to change one's
bad fortune through a
ceremony.

หัวไพล

พืชชนิดหนึ่งซึ่งมีเหง้าอยู่ใต้ดิน
เปลือกสีน้ำตาลแกมเหลือง

/húa/-/phlay/

Cassumunar ginger.

สังกะสี

ธาตุชนิดหนึ่งทำเป็นแผ่นบางๆ
เป็นคลื่นใช้มุงหลังคา

/sǎŋ/-/ka/-/sí:/

Galvanized iron.

ตอนที่ 2 อ่านบทอ่านที่กำหนดให้

วิถีชีวิตของชาวภาคใต้ (The Southern lifestyle)

ภาคใต้เป็นดินแดนคาบสมุทรของประเทศไทยติดกับทะเลทั้งสองด้าน คือ ทะเลอ่าวไทยและทะเลอันดามัน จึงทำให้ฝนตกชุกตลอดทั้งปี เนื่องจากทำเลที่ตั้งของภาคใต้เป็นคาบสมุทร ซึ่งเป็นเส้นทางการเดินทางระหว่างมหาสมุทรอินเดียและทะเลจีนใต้ จึงมีชนต่างชาติเข้ามาพำนักอาศัยจำนวนมากและเกิดการผสมผสานทางเชื้อชาติ ได้แก่ ชาวอินเดีย ชาวจีน และชาวตะวันตกออกกลาง เป็นต้น

The southern region of Thailand is a peninsular, with both sides adjacent to the sea. The west side faces Andaman Sea while the east side faces Gulf of Thailand. This causes it to rain all year round in the southern region. Since the south peninsular is an important route between Indian Ocean and South China Sea, a lot of foreigners live in this area, causing racial mixture among the Indian, the Chinese and the Middle East people.

ชาวใต้สร้างบ้านเรือนอยู่ใกล้แม่น้ำ ลำคลอง อ่าว และทะเลเพื่ออุปโภคบริโภค และเพื่อความสะดวกในการสัญจรและการทำมาหากิน คนไทยภาคใต้จะมีคติในการ

ตั้งบ้านเรือน เช่น ปลูกบ้านโดยมีดินเสารองรับเสาเรือนแทนการขุดหลุมฝังเสา เพื่อสะดวกในการโยกย้ายและเป็นการป้องกันมด ปลวก มีคติห้ามปลูกเรือนขวางตะวัน เพราะจะขวางเส้นทางลมมรสุมซึ่งอาจทำให้หลังคา ปลิวและถูกพายุพัดพังได้ง่าย วัสดุที่นำมาสร้างคือสิ่งที่หาได้ง่ายในท้องถิ่น

People in the south normally live by the river, canal, or gulf. The main reason is because it is convenient for them to find things for their basic needs,

to commute, and to earn their living. They also have specific customs and beliefs in house building. For example, people in the south usually build their houses by using post bases to hold the house posts instead of digging the posts holes in the ground. The reason is because it is easy for them to dismantle the house and relocate. It is also to prevent the houses from ants and termites. They also believe that when building a house, the sides of the house should not face the sun because that way, the house obstructs the wind storm and the roof can be easily blown away or the house can be destroyed. They use materials that they can find locally for building houses.

บ้านเรือนมีหลายลักษณะ มีทั้งบ้านเรือนเครื่องผูก หลังคาทรงจั่วและทรง
ปั้นหยา มีใต้ถุนเตี้ยเพราะมีลมพายุเกือบทั้งปี หากปลูกเรือนสูงอาจต้านทานแรงลม
ทำให้เรือนเสียหายได้

There are many types of houses in the south: a house of which its
composing parts are tied by rattan, a gabled roof house, or a house with a
hip roof. Since there are monsoons and storms all year round, the house's
open basement is also built quite low because the house with high open
basement can be easily blown away by the wind.

เนื่องจากภาคใต้ตั้งอยู่แถบศูนย์สูตร มีผลให้อุณหภูมิไม่แตกต่างกันนัก ชาวใต้
นิยม แต่งกายแบบเรียบง่าย หลวม ๆ ส่วนมากใช้ผ้าฝ้าย รูปแบบเครื่องนุ่งห่มส่วน
ใหญ่คล้ายกับของมาเลเซียและอินโดนีเซีย เพราะอยู่ในลักษณะอากาศแบบเดียวกัน
ผ้าพื้นเมืองที่มีชื่อเสียงของภาคใต้ คือ ผ้าปาเต๊ะ ซึ่งเป็นผ้าที่นิยมกันในภาคใต้
ตอนล่าง เป็นต้น

Since the region lies on the equator, the temperature in the south is
moderate all year round. People in the south usually wear simple, loose

clothes. Cotton is a popular material for clothing. Their clothes are very similar to Malaysian and Indonesian clothes since these countries also have similar climates. The famous local fabric is called Patek. It is popular around the lower part of the south.

ภูมิประเทศที่เป็นทางผ่านเพื่อแลกเปลี่ยนสินค้าของพ่อค้าต่างชาติ ส่งผลถึงวัฒนธรรมด้านศาสนาและความเชื่อของผู้คนในดินแดนแห่งนี้ด้วย ทั้งศาสนาพุทธและศาสนาฮินดู และศาสนาอิสลามซึ่งได้เผยแพร่ในระยะหลัง แต่เป็นที่

นิยมนับถือกันของชาวภาคใต้ตอนล่าง

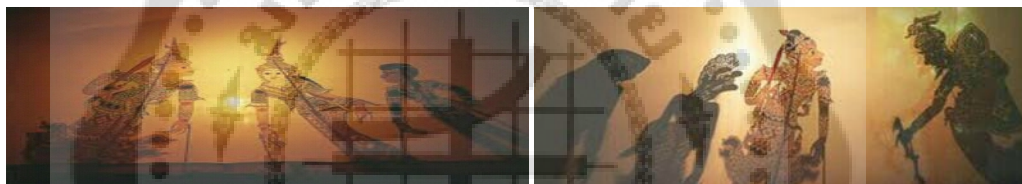
Having been a trading path, this results in a mixture of culture and beliefs of passing-by traders in this region. There is a mixture of Buddhism, Hinduism and Islam, which becomes more popular among people in the lower part of the South.

Tips...

มโนราห์ หรือ โนรา เป็นการแสดงพื้นเมืองที่มีชื่อเสียงอย่างหนึ่งของภาคใต้ เป็นการร้องและการรำชั้นสูง ทั้งนี้มีคนกล่าวว่าต้นกำเนิดอยู่ที่ อินเดียกว่าสี่ร้อยปีที่ผ่านมา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อบูชามหาเทพเจ้าทั้งสาม คือ พระอิศวร พระพรหม และพระนารายณ์

Manorah or **Nora** is a famous form of folkdance in the south. It is considered a high class performance. According to the legend, the dance was originated from India about 400 years ago. The dance is meant as a worshipping performance to three Hindu Gods: Siva, Brahma and Narayana.

“หนังตะลุง” เป็นศิลปะการแสดงอย่างหนึ่งของชาวใต้ มีทั้งบทพากษ์และบทเจรจา เดิมทีเล่นเรื่องรามเกียรติ์เป็นพื้นฐาน ต่อมาในปัจจุบันมีความหลากหลายมากขึ้น การทำหนังตะลุงต้องวาดรูปสมมติลงในหนังสัตว์ต่างๆ เช่น หนังวัว หนังควาย โดยเอามาแช่น้ำส้มชูดให้บางใสแล้วจึงให้ตั้ง วาดรูปพระ รูปนาง รูปยักษ์ ตามต้องการแล้วใช้ไม้ค้ำปักที่หน้าจอ

“Nang Talung” or **Shadow Puppet** is one of the performances of the south. It can be both in narrative or dialogue. In the old days, they usually performed Ramayana. Later, varieties of stories are performed. To make a shadow puppet, a character is sketched on an animal skin, i.e. cow skin or buffaloskin. Then the skin is soaked in the vinegar and scraped until it is transparent. After that, it is stretched and a character of a hero, a heroine, or a giant is drawn. Finally, it is put on a stick and place on the screen.

ภาษาไทยถิ่นใต้น้ำ

ภาษาไทยมาตรฐาน	ภาษาถิ่นใต้	ศัพท์สัญลักษณ์
มะละกอ (papaya)	ลอกกอ	/lɔː/-/kɔː/
สับปะรด (pineapple)	หย่านัด	/yaː/-/nat/
กลับบ้าน (go home)	หลบบ้าน	/lop/-/bân/
อร่อย (delicious)	หรอย	/rɔːy/
โกหก (Lie)	ขี้หก	/khî/-/hok/
เงิน (money)	เบี้ย	/bîa/
กะปิ (Fermented Shrimp paste)	เคย	/khəːy/
กะละมัง (bowl)	โคม	/khoːm/
พริก (Chilli)	ดีปลี	/di/-/pli/

Example

☞ /phǒm/-/kin/-/lɔː/-/kɔː/

ผมกินลอกกอ

ผมทานมะละกอ

☞ /chaːn/-/mâːy/-/bîa/

ฉันมายเบี้ย

ฉันไม่มีเงิน

ท่องเที่ยวภาคใต้ (Traveling in the South)

หมู่บ้านสังกาคู กระบี่

เกาะลันตาใหญ่ จังหวัดกระบี่ สถานที่แห่งนี้มีโลกใต้ท้องทะเล และชายหาดที่สวยงามถึง 13 หาดเปรียบเสมือนไข่มุกอันดามันที่ซ่อนตัวอยู่ในจังหวัดกระบี่ นอกเหนือจากความงามตามธรรมชาติแล้ว เกาะลันตายังมีชุมชนชาวเลเก่าแก่น่าสนใจ คือ หมู่บ้านสังกาคู

LantaYai Island in Krabi province is famous for its beautiful underwater world and 13 beautiful beaches. It is considered a hidden Pearl of Andaman. Besides its natural beauty, an old and interesting community called Sangka-U Village is also located here on Lanta Island.

หมู่บ้านสังกาอู่ เป็นชุมชนเก่าแก่ตั้งแต่เริ่มมีผู้คนอพยพมาตั้งรกรากอยู่บนเกาะ ลันตา ซึ่งยังคงมีบรรยากาศของชุมชนดั้งเดิม ที่มีบ้านเรือน ห้องแถวและตลาดไม่ริม ทะเลที่ยังคงอยู่ในปัจจุบัน หมู่บ้านสังกาอู่ยังเป็นที่ตั้งของหมู่บ้านชาวเลหรือที่เรียกว่า หมู่บ้านชาวเล หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ชาวอุรักลาโว้ย”

Sangga-U Village is an old community since people first migrated to settle on this island. The old community's atmosphere of wooden houses, row houses and markets by the sea can still be seen nowadays. Sangga-U village is also a settlement of the Sea Gypsy village or “Chao Le” Village. They are also called “UrakLawoi”.

บ้านของชาวเลจะเป็นบ้านชั้นเดียวใต้ถุนสูงพื้นน้ำระดับทะเล ผนังบ้านทำด้วย ไม้หรือไม้ไผ่สานลวดลาย หลังคามุงด้วยจากหรือสังกะสี ชาวเลยังคงทำอาชีพประมง พื้นบ้านและอยู่กันด้วยวิถีชีวิตที่เรียบง่าย ในทุกปีชาวเลจะจัดงานประเพณีสำคัญ คือ พิธีลอยเรือ ซึ่งเชื่อว่าเป็นการสะเดาะเคราะห์และบำบัดเป่าโรคภัยของชุมชน พร้อมส่ง วิญญาณบรรพบุรุษของพวกเขาไปสู่ดินแดนที่ศักดิ์สิทธิ์ ที่สืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน

The sea gypsy 'house is a one-story house with an open basement high above the sea level. The walls are made of wood or woven bamboo. The roof is covered with galvanized iron sheets or thatches. Fishing is still a mainstay for the sea gypsies. They also still live a simple life. Every year, they organize an important tradition called “Boat Floating Ceremony” (Pithee Loy Rua). They believe that through this ceremony, their bad luck and all

sickness are taken away from their families and community, and their ancestors' souls are sent to a holy land. This ritual has been passed on through the generations.

พิธีลอยเรือ

กระบี่

“ประเพณีลอยเรือชาวเล” เป็นพิธีช่วยขับไล่สิ่งชั่วร้ายออกจากหมู่บ้าน และขอบคุณท้องทะเลแหล่งประกอบอาชีพ พิธีลอยเรือจัดขึ้นเป็นประจำทุกปีในเดือนหก เดือนสิบเอ็ด วันขึ้น 14 ค่ำ และ 15 ค่ำ วันแรกจะเริ่มจากการอาบน้ำมนต์ ในขณะที่เดียวกันชาวบ้านจะนำไม้เนื้ออ่อน มาต่อเรือจนเสร็จ นำโองที่บรรจุน้ำ และหัวไพลมาวางตรงลานบ้าน ชาวเลเชื่อว่า หัวไพลนั้นจะช่วยขับไล่สิ่งอัปมงคลออกจากร่างกาย

“Boat Floating Ceremony” is a ritual to cast away evil spirits from the village and to give thanks to the sea for being their main resource of living.

It is settled during the middle of the 6th and the 11th months yearly. On the first day of the ceremony, the ritual starts with the villagers taking a holy-water bath. They also build a boat from softwood. Then they put jars containing water and Cassumunar ginger in front of their houses. The sea gypsies believe Cassumunar ginger is able to cast away bad fortune and evil spirits from their bodies.

เมื่อเวลาพลบค่ำ ผู้นำในการประกอบพิธีจะสวดมนต์ทำพิธี และมีการร้องเพลง อัญเชิญเทพเจ้าให้มาคุ้มครองพวกเขา หญิงสูงอายุของกลุ่มจะรำถวายเทพเจ้า จนถึงเช้าจะมีการอาบน้ำมนต์เพื่อขับไล่สิ่งอัปมงคลออกไป และนำเรือไปปล่อยกลางทะเลลึก ซึ่งผู้นำเรือออกไปปล่อยจะต้องเฝ้าดูว่าเรือนั้นจะไม่ย้อนกลับเข้ามาหาฝั่ง เพราะถ้าเรือกลับขึ้นฝั่งแสดงว่าเป็นลางร้ายจะต้องทำพิธีใหม่

At nightfall, the leader who conducts the ritual sings a chant to summon a god to protect them. The senior women dance to worship the god until the day breaks. Then the people take a holy bath to cast away their bad fortune and evil spirits. After that, they release the boat to the

deep sea. The persons in charge have to make sure that the boat will not return to shore. If that happens, it is a bad luck and they have to start the ritual again.

คำสันธาน คือ คำที่ทำหน้าที่เชื่อมคำกับคำ เชื่อมประโยคกับประโยค เชื่อมข้อความกับข้อความ ให้สละสลวย

Conjunction are the words that we use for link word and word, sentence and sentence or text and text to make the complete and beautiful statement.

คำสันธานมี 4 ประเภท คือ

There are 4 types of Conjunction words:-

1. เชื่อมใจความที่คล้ายตามกัน ได้แก่ คำว่า กับ และ, ทั้ง...และ, ทั้ง...ก็, ครั้น...ก็, ครั้น...จึง, พอ...ก็, ตัวอย่างเช่น

1. Link contents that go along to each other such as with...and; both...and; either...or; then....and, etc. For example:

ผู้นำในการประกอบพิธีจะสวดมนต์ทำพิธีและมีการร้องเพลง

The leader of the ceremony will process the ceremony and then pray the chanting and there is singing.

พ่อและแม่ทำงานเพื่อลูก

Father and mother work for their child.

ครั้นได้เวลาเธอจึงไปขึ้นเครื่องบิน

When the time arrives, then she goes to get on the plane.

2. เชื่อมใจความที่ขัดแย้งกัน ได้แก่ คำว่า แต่, แต่ว่า, ถึง...ก็, กว่า...ก็ ตัวอย่าง เช่น

Link the contents that conflict to each other such as but..., though, despite of, even though, etc. For example: -

กว่าเขาจะพูดจบทุกคนก็หิวข้าวแล้ว

By the time he will finish his speech, everyone is very hungry.

ชาวเลตัวดำแต่ใจดี

The sea people have dark skin but they are very kind.

เขาอยากมีเงินแต่ไม่ทำงาน

He wanted the money but did not work.

3. เชื่อมใจความเป็นเหตุเป็นผลกัน ได้แก่คำว่า จึง, เพราะ...จึง, เพราะฉะนั้น...จึง ตัวอย่างเช่น

Link the contents which are cause and effect to each other such as So, becauseso, Thus; for example:-

เพราะชาวเลเป็นมิตรนักท่องเที่ยวจึงเดินทางมา

Because the sea people are very friendly so the tourists love to come here.

เขาพายเรือเร็วจึงเหนื่อย

He rows the boat too fast so he is tired.

ฉันกลัวรถติดเพราะฉะนั้นฉันจึงออกจากบ้านแต่เช้า

I am afraid of traffic jam, so I left my house very early.

4. เชื่อมใจความให้เลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่คำว่า หรือ, หรือไม่ก็, ไม่เช่นนั้น, มิฉะนั้น ตัวอย่างเช่น

Link the contents that you have to choose such as or, otherwise, If....not, For example:-

เธอจะไปว่ายน้ำหรือจะไปดำน้ำ

Do you want to swim or diving?

นักเรียนต้องทำแบบฝึกหัดหรือไม่ก็อ่านหนังสือ

Students have to do the exercises or reading the book.

แบบฝึกหัด

ตอนที่ 3 ทำแบบฝึกหัด

๑ ก. นำอักษรทางขวามือเติมลงในช่องว่างให้คำและความหมายตรงกัน

Use the letter from the right and fill in the blank to match word and meaning.

1 อ่าว	ก. การทำพิธีผ่อนคลายความทุกข์เพื่อไม่ให้เกิดโชคร้าย
2 ตะวัน	ข. พายุที่มีลมแรงและฝนตกหนัก
3 มรสุม	ค. ชื่อแมลงรูปร่างคล้ายมดส่วนใหญ่อตัวสีขาว ไม่ชอบแสง อาศัยทำรังอยู่เป็นกลุ่มใหญ่บนพื้นดินหรือใต้ดิน
4 ปลวก	ง. อาคารที่พักอาศัยซึ่งปลูกสร้างติดต่อกันเป็นแถวเกิน 2 ห้อง
5 ผ้าปาเต๊ะ	จ. ดวงอาทิตย์
6 ห้องแถว	ฉ. พืชชนิดหนึ่งซึ่งมีเหง้าอยู่ใต้ดิน เปลือกสีน้ำตาลแกมเหลือง
7 ตลาด	ช. ส่วนพื้นที่ของทะเลที่ล้อมรอบโดยแผ่นดินใกล้เคียง
8 สะเดาะเคราะห์	ฅ. สถานที่ที่เป็นชุมชนเพื่อซื้อขายสินค้า
9 หัวไหล	ฉ. ภาตุนิดหนึ่งเป็นแผ่นบางทำเป็นคลื่นใช้มุ่งหลังคา
10 สังกะสี	ฐ. ดินปั้นเป็นก้อนสีเหลืองแล้วเผาจนมีความแข็ง ใช้สำหรับก่อผนังหรือกำแพง
	ฑ. ผ้าที่มีลวดลายสีส่นสวยงามนิยมสวมใส่ในภาคใต้

๑ ข. จงเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด (Choose the best answer.)

1. ข้อใดกล่าวถูกต้องเกี่ยวกับภาคใต้

- ก. ภาคใต้ติดกับอ่าวไทยและทะเลอันดามัน
- ข. ภาคใต้เป็นดินแดนที่แห้งแล้ง
- ค. ชาวเลนิยมสร้างบ้านโดยชุดหลุมฝังเสา
- ง. ชาวใต้นิยมประกอบอาชีพปลูกผัก

2. ผ้าที่มีชื่อเสียงของภาคใต้เรียกว่าอะไร

- ก. ผ้าซิ่น
- ข. ผ้านุ่ง
- ค. ผ้าฝ้าย
- ง. ผ้าปาเต๊ะ

3. ภาษาถิ่นใต้ข้อใดไม่ถูกต้อง

- ก. ลอกอ – มะละกอ
- ข. หลบบ้าน – กลับบ้าน
- ค. หย่านัด – โทหก
- ง. เคย – กะปิ

4. ภาษาถิ่นใต้ข้อใดไม่ถูกต้อง

- ก. ชี้หก – โทหก
- ข. ขบ – กัด
- ค. ดีปลี่ – พริก
- ง. ลอกอ – สับปะรด

5. เกาะลันตาใหญ่ตั้งอยู่ในจังหวัดใด

- ก. นครศรีธรรมราช
- ข. สุราษฎร์ธานี
- ค. กระบี่
- ง. สงขลา

6. ชายหาดและธรรมชาติที่สวยงามของจังหวัดกระบี่ถูกเปรียบเสมือนอะไร

- ก. ไข่มุก
- ข. มรกต
- ค. เพชร
- ง. ไพลิน

7. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้องเกี่ยวกับหมู่บ้านสังกาอู้

- ก. หมู่บ้านสังกาอู้ตั้งอยู่ที่เกาะลันตาใหญ่
- ข. ชาวอูรักลาไวย์อาศัยอยู่ในหมู่บ้านสังกาอู้
- ค. ชาวเลมักสร้างบ้าน 2 ชั้น
- ง. อาชีพของชาวเลส่วนใหญ่คือประมง

8. ประเพณีที่สำคัญของชาวเลคือประเพณีใด

- ก. พิธีลอยเรือ
- ข. พิธีกินเจ
- ค. พิธีสงกรานต์
- ง. พิธีขึ้นปีใหม่

9. ข้อใดไม่ใช่จุดประสงค์ของการจัดพิธีลอยเรือ

- ก. สะเดาะเคราะห์
- ข. ขับไล่สิ่งชั่วร้าย
- ค. เพื่อส่งวิญญาณบรรพบุรุษไปสู่ดินแดนศักดิ์สิทธิ์
- ง. เพื่อความอุดมสมบูรณ์ของธรรมชาติ

10. พิธีกรรมใดไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของพิธีลอยเรือ

- ก. ตีมน้ำหัวไหล
- ข. ต่อเรือ
- ค. นำหัวไหลวางตรงลานบ้าน
- ง. อาบน้ำมนต์

เฉลยแบบฝึกหัด

แบบฝึกหัด ก.	แบบฝึกหัด ข.
1. ช.	1. ก.
2. จ.	2. ง.
3. ข.	3. ค.
4. ค.	4. ง.
5. ข.	5. ค.
6. ง.	6. ก.
7. ฉ.	7. ค.
8. ก.	8. ก.
9. ฉ.	9. ง.
10. ฉ.	10. ก.

ที่มารูปภาพ

รูปภาพ	ที่มา
	www.tlcthai.com/travel/8348
	www.gotoknow.org/post/45791
	http://library.cmu.ac.th/rsc/?newsdrtail.php&id=324
	http://termite-ant.blongspot.com/2011/06/termite.html
	http://ww38.cannot.info/_weather/get.php
	http://pattaya.olxthailand.com/10-iid-390674026
	www.mappainai.com/2011/12/100.html
	www.mengamulet-webboard.com

	www.thongtongsoth.com
	www.itekkaphan.com
	www.thaigoodview.com/node/6213
	http://kanchanapisek.or.th
	www.bloggang.com
	http://th.m.wikipedia.org/wiki/
	http://women.postjung.com
	http://women.postjung.com
	www.unseenthailand.net
	http://traval.kapook.com/view46697.html

	http://forum.plus.in.th/index.php?topic=450.50
	www.thaihotelplaza.com/travel/feed
	www.thaigoodview.com/node/87650

บรรณานุกรม

- กาญจนา นาคสกุล. (2541). ระบบเสียงภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- คณาจารย์มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย. (2552). วัฒนธรรมไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย
- จินตนา ไบกาชฎี. (2534). การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- สำลี รักสุทธี. (2555). สืบสานตำนานงานบุญประเพณีอีสาน. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด รุ่งเรือง
สาส์นการพิมพ์
- เสาวภา ไพทยวัฒน์. (2538). พื้นฐานวัฒนธรรมไทย : แนวทางอนุรักษ์และการพัฒนา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์การศาสนา.
- ธนาคารไทยพาณิชย์. (2552). 102 ที่เที่ยวออกกรส. กรุงเทพฯ : ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด
(มหาชน).
- นิตยา บุญสิงห์. (2544). วัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ : สหพัฒนาศึกษา.
- วิไลศักดิ์ กิ่งคำ. (2544). ภาษาไทยถิ่น. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Assist. Prof. Wadee Kheourai. (1999). Around Thailand in 99 day (English for tourism II).
Bangkok : The Girl Guides Association of Thailand Under the Royal Patronage of
Her Majesty the Queen.
- Roger Welty. (1996). The Thai and I Thai Culture and Society. Bangkok Thailand : Asia
Book Co. Ltd.,.
- Roger Welty. (1996). The Thai and I Successful Living in Thailand. Bangkok Thailand :
Asia book Co Ltd.,.

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การสร้างแบบเรียนเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ “สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย” นั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามระเบียบวิธีการสร้างแบบเรียน และพัฒนาจนเสร็จสมบูรณ์ และผลของการวิจัยเป็นไปตามความมุ่งหมายของการวิจัย คือ ได้แบบเรียนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ อีกทั้งยังทำให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้เรียนรู้วิถีชีวิต และวัฒนธรรมของคนไทยจากสถานที่ท่องเที่ยว ตามที่ผู้วิจัยได้สร้างเนื้อหาเรื่องสถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย ทั้ง 4 ภาค คือ ภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้

ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยผ่านกระบวนการวิจัยที่กล่าวแล้วในบทที่ 3 คือ กำหนดวัตถุประสงค์สร้างแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ เรื่องสถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย ปรับปรุงแบบเรียน จากนั้นนำแบบเรียนหรือเครื่องมือไปให้ผู้เชี่ยวชาญได้ประเมิน ซึ่งผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย

1. อาจารย์ภาสพงศ์ ผิวพอใช้
2. อาจารย์พัชนี ไชติกเสถียร
3. อาจารย์สิริวรรณ ฉันทะสานนท์
4. อาจารย์พวงทอง แก้วนาเส็ง
5. ศาสตราจารย์เยียง วีรบุตร
6. อาจารย์สุชาดา บุญอิต

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านเป็นอาจารย์สอนภาษาไทยให้แก่ชาวต่างชาติ 1 ท่าน เป็นอาจารย์ชำนาญทางและเชี่ยวชาญด้านภาษา หลักภาษา และภาษาศาสตร์ 1 ท่าน เป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 1 ท่าน เป็นอาจารย์สอนภาษาไทยระดับประถมและมัธยม 1 ท่าน เป็นอาจารย์ชาวต่างชาติที่สอนภาษาไทยให้ชาวกัมพูชา 1 ท่าน และอาจารย์ภาควิชาภาษาตะวันตก 1 ท่าน

สรุปผลการวิจัย

ผู้เชี่ยวชาญ 6 ท่าน ได้ให้ความคิดเห็นสรุปเป็นผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ด้านรูปเล่ม

1.1 ปก (สีและการออกแบบ) ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่านประเมินเหมือนกันว่า ดีมาก และอีก 1 ท่านประเมินว่าปานกลาง แสดงว่า ปก (สีและการออกแบบ) อยู่ในเกณฑ์ดี

1.2 ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านประเมินว่าดีมาก ส่วน 4 ท่านประเมินว่าดี แสดงว่า ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้าอยู่ในเกณฑ์ดี

1.3 ขนาดตัวอักษรและสี ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านประเมินว่าดีมาก ส่วน 3 ท่านประเมินว่า ดี และอีก 1 ท่านประเมินว่า ปานกลาง แสดงว่าขนาดตัวอักษรและสีอยู่ในเกณฑ์ดี

1.4 ศิลปะการจัดหน้า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 1 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วน 4 ท่านประเมินว่าดี และ 1 ท่านประเมินว่าปานกลาง แสดงว่าศิลปะการจัดหน้าอยู่ในเกณฑ์ดี

1.5 ความชัดเจนของภาพ ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านประเมินว่าดีมาก ส่วนอีก 2 ท่านประเมินว่า ดี และ 2 ท่านประเมินว่า ปานกลางแสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

1.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 2 ท่านประเมินว่า ดี และอีก 1 ท่านประเมินว่า ปานกลาง แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

1.7 จำนวนภาพต่อหน้า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 3 ท่านประเมินว่า ดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

1.8 ความเหมาะสมของภาพต่อเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 4 ท่านประเมินว่า ดี ส่วนอีก 2 ท่านประเมินว่า ดีมาก แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ ดี

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่าน ประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3.29 แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ขนาดตัวอักษรไม่สม่ำเสมอ ต้องการให้ปรับปรุงแก้ไข
- มีหมายเลขหน้าที่หายไป เช่น หน้า 23-25 ตัวอักษรบางข้อความควรเน้นใช้ตัวทึบบางภาพ เช่น ภาพตุ๊ก ถ้าแสดงภาพให้เห็นถึงการใช้งานจะเกิดความหมายชัดเจนมากขึ้น ภาพการแต่งกายของผู้ชายชาก๊วยเสื้อหม้อห้อมไม่มีให้เห็นควรจะมีเพื่อเพิ่มความเข้าใจ
- ภาพขาวดำบางภาพดำจนเกินไป ทำให้มองไม่ชัดเจน ถ้าจัดทำควรเป็นภาพสีเพื่อความสวยงามและความชัดเจนของเนื้อหาด้วย
- การเรียงลำดับภาพจะเรียงตามพยัญชนะไทยหรือความสำคัญก็ดี
- ภาพมีขนาดเล็กเกินไปทำให้ภาพไม่ชัดเจน
- การใช้สีเพื่อบ่งหัวข้อไม่มีความสม่ำเสมอ

การปรับปรุงแก้ไข

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

- ปรับปรุงแก้ไขขนาดของตัวอักษรให้เป็นแบบเดียวกัน และแก้ไขสีอักษรที่เขียนไม่ถูกต้อง
- หมายเลขหน้าที่หายไปผู้วิจัยได้แก้ไขพิมพ์เพิ่มเติมเพื่อให้เห็นหมายเลข

- แก้ไขในส่วนความหมายของคำขยายความให้เข้าใจมากยิ่งขึ้น
- แก้ไขรูปภาพให้สว่างมากยิ่งขึ้น เพื่อความชัดเจน
- จัดลำดับรูปภาพตามลำดับที่นำมาใช้
- ปรับเปลี่ยนขนาดรูปภาพ รวมทั้งสีของตัวอักษร

การจัดรูปเล่มผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านได้เสนอแนะให้ผู้วิจัยทำการแก้ไขในส่วนของคุณภาพของขนาดตัวอักษร ภาพประกอบที่ไม่ชัดเจน การใช้สีของหัวข้อต่างๆ เพื่อให้แบบเรียนในด้านรูปเล่มมีความสมบูรณ์แบบมากยิ่งขึ้นตามหลักเกณฑ์การสร้างแบบเรียนที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ด้านเนื้อหา แบ่งออกเป็น 4 บท คือ

2.1 ภาคเหนือ

2.1.1 สารสำคัญ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่าดีมาก 1 ท่านว่าดี 3 ท่านประเมินว่าปานกลาง แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.1.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่าดีมาก ส่วนอีก 3 ท่านประเมินว่าดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

2.1.3 คำชี้แจง ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 4 ท่านประเมินว่า ดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ ดี

2.1.4 เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 4 ท่านประเมินว่า ดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.1.5 กิจกรรมภายในแบบเรียน ผู้เชี่ยวชาญ 1 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 4 ท่านประเมินว่าดี และ 1 ท่านประเมินว่า ปานกลาง แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.1.6 ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ ผู้เชี่ยวชาญ 1 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 5 ท่านประเมินว่าดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.1.7 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 3 ท่านประเมินว่า ดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.1.8 ขนาดของภาพและเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 3 ท่านประเมินว่าดี และอีก 1 ท่านประเมินว่า ปานกลาง แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ ดี

2.1.9 จำนวนภาพกับเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 3 ท่านประเมินว่าดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ ดี

2.1.10 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 2 ท่านประเมินว่าดี และ 1 ท่านประเมินว่า ปานกลาง แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ ดี

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่าน ประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3.3 แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- คำศัพท์ยังมีที่ผิด เช่น warship ควรจะใช้คำ worship north local language ควรจะใช้ northern thai dialects ฯลฯ
- ควรให้ความหมายของคำว่ายี่เป็งด้วย
- การยกตัวอย่างภาษาถิ่น ควรเพิ่มเติมคำแปลภาษาไทยที่ใช้เป็นประจำชาติ (ภาษาราชการ) ในกรณีที่ยกตัวอย่างเป็นรูปประโยคและมีบางประโยคไม่ได้แปล การลงภาพซ้อนตัวอักษร ทำให้มองตัวหนังสือไม่ชัดเจนควรปรับแต่งใหม่ ตรวจสอบแบบฝึกหัดให้ชัดเจนทั้งตัวคำถาม ตัวลวง และคำตอบ เพิ่มเติมคำศัพท์ที่ควรรู้เช่น ยี่เป็ง หน้าจั่ว เสื้อหม้อห้อม กางเกงขาก๊วย เป็นต้น ตรวจสอบคำศัพท์ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง
- การซ้อนตัวหนังสือลงบนภาพสีให้ระวังเพราะบางจุดอ่านไม่ออก
- รมัดระวังเรื่องการเว้นวรรค หลายคำที่ผิด คือไม่ได้เว้นวรรค แยกคำและหลายที่หลังเครื่องหมายต่างๆ ต้องเว้นวรรคด้วย
- ตัวอย่างประโยคภาษาเมืองออกเสียงผิด
- ระวังประโยคหรือวลีที่เป็นข้อๆ ต้องให้พิมพ์ในสัญลักษณ์เป็นหัวข้อด้วย
- คำศัพท์ก่อนเข้าบท บางคำ เมื่ออยู่ในบริบทไม่สามารถแปลเหมือนที่ให้ความหมายไว้ก่อนหน้า ควรเน้นคำที่เป็นคำนามเฉพาะมากกว่า
- ประโยคคำสั่งส่วนจับคู่ที่เป็นภาษาอังกฤษยังไม่ค่อยถูกต้อง ส่วนที่เป็นคำซ้อนก็ยังแปลไม่ถูกต้อง
- คำถามเกี่ยวกับไวยากรณ์ตัวอย่างคำควรเอามาจากตัวบทอ่าน

การปรับปรุงแก้ไข

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

- แก้ไขคำศัพท์ที่ผิด และทบทวนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สะกดผิดทั้งหมด
- เพิ่มความหมายของคำว่ายี่เป็งในส่วนของเกร็ดความรู้
- ยกตัวอย่างภาษาราชการเพิ่มเติมในตัวอย่างภาษาถิ่น
- ปรับปรุงสีของตัวอักษรเมื่อต้องลงซ้อนภาพ
- ผู้วิจัยส่งอาจารย์ที่ชำนาญการด้านภาษาตรวจสอบอีกครั้งตรวจสอบแบบฝึกหัด ทบทวนอีกครั้งเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

2.2 ภาคกลาง

2.2.1 สารระสำคัญ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่าดีมาก ส่วนอีก 1 ท่านว่าดี และ 2 ท่านประเมินว่าปานกลาง แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่าดีมาก ส่วนอีก 3 ท่านประเมินว่า ดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.2.3 คำชี้แจง ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่านประเมินว่า ดี และมีเพียง 1 ท่านประเมินว่า ดีมาก แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ ดี

2.2.4 เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน ผู้เชี่ยวชาญ 1 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 5 ท่านประเมินว่า ดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.2.5 กิจกรรมภายในแบบเรียน ผู้เชี่ยวชาญ 1 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 5 ท่านประเมินว่า ดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.2.6 ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ ผู้เชี่ยวชาญ 1 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 4 ท่านประเมินว่า ดี และอีก 1 ท่านประเมินว่าปานกลาง แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.2.7 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 3 ท่านประเมินว่า ดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.2.8 ขนาดของภาพและเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 2 ท่านประเมินว่า ดี และอีก 1 ท่านประเมินว่า ปานกลาง แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.2.9 จำนวนภาพกับเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 4 ท่านประเมินว่าดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ ดี

2.2.10 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 2 ท่านประเมินว่า ดี และ 1 ท่านประเมินว่า ปานกลาง แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่าน ประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3.28 แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- หน้า 36 การออกไปทำงานของผู้หญิงคงไม่ห้ามไปเฉยควรสำรวจข้อมูลใหม่
- หน้า 49 คำราชาศัพท์ในตัวอย่างข้อ 1-5 ควรระบุที่ใช้เฉพาะกลุ่มบุคคลใด
- เพิ่มเติมคำศัพท์ที่ควรรู้ เช่น อุตสาหกรรม พุทธยาตรา ชลมารค เป็นต้น
- การขยายคำเพิ่มเติมควรระบุให้ชัดเจน เช่น พิพิธภัณฑสถาน กับ มิวเซียมสยาม เป็นความหมายเดียวกัน ควรมีการชี้แจงหรือคั่นด้วยวงเล็บ
- ตรวจสอบคำราชาศัพท์ให้ถูกต้องทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- เพิ่มเติมภาพในพิพิธภัณฑสถานให้มากขึ้น

- หน้า 40 การวางเนื้อหา 17 ห้อง ควรย่อหน้าแต่ละห้อง เพื่อความชัดเจนของเนื้อหาและความรู้ที่ได้รับด้วย
- หน้า 43 จังหวัดกรุงเทพมหานคร ควรเพิ่มคำขวัญใหม่ของกรุงเทพฯ จะดียิ่งขึ้น
- รมัตรีวังการวันวรรณภาษาอังกฤษ มีผิดหลายที่ การสะกดตัวใหญ่-เล็กของหัวข้อไม่ถูก
- ควรหารูปเรือให้ครบ เพราะใส่เกือบครบยกเว้นตอนท้าย
- กรุณาตรวจสอบความถูกต้องของภาษาอังกฤษในส่วนของภาษานำรู้
- ส่วนของ Pronoun ควรเริ่มจากช่องสรรพนามก่อน

การปรับปรุงแก้ไข

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

- ปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาของบทเรียน และตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาในส่วนที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะในหน้าต่างๆ ที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ
- สำหรับคำขวัญของกรุงเทพมหานครที่มีผู้เชี่ยวชาญเสนอให้เพิ่มเติม ผู้วิจัยมิได้เพิ่มและได้เรียนเหตุผลให้ผู้เชี่ยวชาญทราบแล้วว่า คำขวัญไม่ได้อยู่ในเนื้อหาแบบเรียน ถ้ามีคำขวัญต้องเพิ่มวงศัพท์และการอธิบายในทุกบท
- แก้ไขคำศัพท์ให้ตรงกัน แต่ในส่วนของคำศัพท์ที่ผู้เชี่ยวชาญต้องการให้เพิ่มเติม ผู้วิจัยมิได้เพิ่มเติมเนื่องจากเนื้อหาสาระในบทเรียนได้แสดงความหมายในส่วนของภาษาอังกฤษให้เห็นได้อย่างชัดเจนอยู่แล้ว
- ได้จัดเรียงหน้ากระดาษและข้อความใหม่

2.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.3.1 สาระสำคัญ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่าดีมาก ส่วนอีก 1 ท่านว่าดี และ 2 ท่านประเมินว่าปานกลาง แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.3.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่าดีมาก ส่วนอีก 3 ท่านประเมินว่าดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.3.3 คำชี้แจง ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านประเมินว่า ดีมาก และผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่านประเมินว่า ดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ ดี

2.3.4 เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านประเมินว่า ดีมาก และผู้ทรงคุณวุฒิ 4 ท่านประเมินว่า ดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ ดี

2.3.5 กิจกรรมภายในแบบเรียน ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินว่า ดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.3.6 ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ ผู้เชี่ยวชาญ 1 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วน 5 ท่าน ประเมินว่าดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.3.7 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 4 ท่าน ประเมินว่า ดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.3.8 ขนาดของภาพและเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 3 ท่าน ประเมินว่า ดี และอีก 1 ท่านประเมินว่า ปานกลาง แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.3.9 จำนวนภาพกับเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 3 ท่านประเมินว่า ดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ ดี

2.3.10 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผู้เชี่ยวชาญ 1 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 4 ท่านประเมินว่า ดี และอีก 1 ท่านประเมินว่า ปานกลาง แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่าน ประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3.25 แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- หน้า 62 และ หน้า 68 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือแห้งแล้ง ฝนไม่ไคร่ตก ดังนั้นการเกษตรกรรมจึงไม่ได้อาศัยน้ำฝนเป็นหลัก
- หน้า 71 ฮีต = heat/heet จาริต = Jared 2 คำนี้ได้ข้อมูลภาษาอังกฤษมาจากที่ใด
- หน้า 78 พระเวสสันดร และพระนางมัทรี ไม่ใช่ King และ Queen
- หน้า 80 เพื่อนฝูง ไม่น่าจะมาจาก นาม+สรรพนาม
- ในสาระสำคัญเพิ่มเติม ภาคอีสาน ใช้แทนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรระบุให้ชัดเจนก่อนนำไปใช้
- ตรวจสอบรูปภาพไม่ให้บังตัวอักษร
- ตรวจสอบคำศัพท์ให้ถูกต้องชัดเจน การใช้รูปวรรณยุกต์ให้ถูกต้อง เช่น กระดิ่ง (กระดิ่ง) ไม้ไผ่ (ไม้ไผ่) เป็นต้น
- ตัวเลขกำกับหน้าหายไป เช่น หน้า 82 หน้า 85 เป็นต้น
- แบบฝึกหัดเพิ่มเติมตัวเลือกในการจับคู่ให้มากขึ้น
- หน้า 63 ภาพประกอบพร้อมคำศัพท์ ควรเรียงตามพยัญชนะไทยก็ดีนะคะ หรือจะเรียงลำดับความสำคัญ เช่น วัด/ การแต่งกาย/ อาหาร/ ดนตรี/ เป็นต้น
- สะกดคำว่า TIP ผิด ต้องมี S และควรมีความสม่ำเสมอของการใช้ FONT ของหัวข้อที่ซ้ำกันในแต่ละบทหรือไม่?
- ระวังตัวอักษรที่ซ้อนภาพ บางจุดมองไม่ชัด อ่านไม่ออก

- ในขณะที่เนื้อหาเรื่องที่ย่อง่าย แต่ในส่วนไวยากรณ์ดูยากกว่า ไม่แน่ใจว่าระดับผู้เรียนจะทำความเข้าใจได้หรือไม่

การปรับปรุงแก้ไข

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

- ปรับปรุงเนื้อหาในสาระสำคัญให้ถูกต้อง รวมทั้งการแปลคำทับศัพท์ต่างๆ ให้เป็นทิศทางเดียวกันดังที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะ แก้ไขคำผิดต่างๆ ให้ถูกต้อง จัดเรียงหน้ากระดาษใหม่
- จัดเรียงภาพประกอบพร้อมคำศัพท์ใหม่ เพราะผู้วิจัยมิได้แก้ไขต้องการเรียงภาพประกอบและคำศัพท์จากการนำมาใช้ในบทเรียน
- แก้ไขภาพที่ซ้อนตัวอักษร โดยจัดรูปแบบใหม่

2.4 ภาคใต้

2.4.1 สาระสำคัญ ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่าดีมาก ส่วน 2 ท่านประเมินว่าดี และ 1 ท่านประเมินว่าปานกลาง แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.4.2 จุดประสงค์การเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านประเมินว่าดีมาก ส่วนอีก 4 ท่านประเมินว่าดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.4.3 คำชี้แจง ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่าดีมาก ส่วนอีก 3 ท่านประเมินว่า ดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.4.4 เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินว่า ดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ ดี

2.4.5 กิจกรรมภายในแบบเรียน ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินว่า ดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.4.6 ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ ผู้เชี่ยวชาญ 1 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วน 5 ท่านประเมินว่าดี แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.4.7 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 2 ท่านประเมินว่า ดี และอีก 1 ท่านประเมินว่า ปานกลาง แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.4.8 ขนาดของภาพและเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 2 ท่านประเมินว่า ดี และ 1 ท่านประเมินว่า ปานกลาง แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

2.4.9 จำนวนภาพกับเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 2 ท่านประเมินว่า ดี และ 1 ท่านประเมินว่า ปานกลาง แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก

2.4.10 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ผู้เชี่ยวชาญ 2 ท่านประเมินว่า ดีมาก ส่วนอีก 3 ท่านประเมินว่า ดี และ 1 ท่านประเมินว่า ปานกลาง แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่าน ประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3.23 แสดงว่าอยู่ในเกณฑ์ดี

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- สํารวจคําคําจำกัดความของคําศัพท์ให้ถูกต้อง เช่น น. 93 สังกะสี ไม่น่าจะเป็นธาตุที่เป็นแผ่น
- เพิ่มเติมคําศัพท์ เช่น ประมง บัณฑิต เป็นต้น
- ตรวจสอบตัวอย่างให้ถูกต้องชัดเจน รวมถึงการให้ความหมายของคําศัพท์
- ตัวเลขกำกับหน้าหายไป เช่น หน้า 111
- แบบฝึกหัดเพิ่มเติมตัวเลือกในการจับคู่ให้มากขึ้น
- เนื้อเรื่องเลือกเนื้อหาให้แตกต่างในแต่ละจังหวัดเพื่อรู้จักภาคได้มากขึ้น
- ภาพคําศัพท์น่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยว / การปลูกยาง/ อาชีพประมง/ฤดูที่มีเพียง 2 / ชายหาดที่ขึ้นชื่อของไทยก็ดีนะ
- ตรวจสอบภาษาอังกฤษในส่วนของภาษาน่ารู้ด้วย

การปรับปรุงแก้ไข

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

- สํารวจคําศัพท์ในบทเรียนภาคใต้ และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง
- แก้ไขตัวเลขกำกับหน้าที่หายไป
- เนื้อหาผู้วิจัยไม่ได้ปรับปรุงแก้ไข เพราะเป็นเนื้อหาที่ได้สํารวจจากนักท่องเที่ยวแล้ว
- แก้ไขคำผิดต่างๆ

ในด้านเนื้อหาทั้ง 4 บท ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะให้ผู้วิจัยตรวจสอบเนื้อหาสาระทั้ง 4 บทให้ถูกต้องครบถ้วน รวมทั้งตรวจสอบคําศัพท์คำถูกผิด การจัดรูปแบบ ความชัดเจนของภาพตามหลักเกณฑ์การสร้างแบบเรียน

การอภิปรายผล

การประเมินแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ “สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย” ได้แบ่งประเด็นที่ประเมินได้เป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. ด้านรูปเล่ม

1.1 ปก (สีและการออกแบบ) ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.6 แสดงว่าการออกแบบปก (สีและการออกแบบ) อยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข

1.2 ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.3 แสดงว่า ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้าอยู่ในเกณฑ์ดี โดยขนาดรูปเล่ม คือ กว้าง 8.25 นิ้ว ยาว 11.50 นิ้ว

1.3 ขนาดตัวอักษรและสี ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.16 แสดงว่า ขนาดตัวอักษรและสีอยู่ในเกณฑ์ดี แต่มีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงแก้ไขขนาดของตัวอักษรให้มีขนาดเท่ากัน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขเรียบร้อยแล้ว

1.4 ศิลปะการจัดหน้า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3 แสดงว่า ศิลปะการจัดหน้าอยู่ในเกณฑ์ดี

1.5 ความชัดเจนของภาพ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3 แสดงว่า ความชัดเจนของภาพอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขด้วยการปรับภาพให้มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อเพิ่มความชัดเจนของภาพ นำภาพที่ซ้อนตัวอักษรแยกออกจากกันเพื่อความชัดเจน

1.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.33 แสดงว่า ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยได้ดำเนินการเพิ่มรูปภาพบางภาพ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับเนื้อหาให้มากยิ่งขึ้น

1.7 จำนวนภาพต่อหน้า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.5 แสดงว่า จำนวนภาพต่อหน้าอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ผู้วิจัยไม่ต้องปรับปรุงแก้ไข

1.8 ความเหมาะสมของภาพกับเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.33 แสดงว่าความเหมาะสมของภาพกับเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยได้ปรับปรุงเพิ่มเติมรูปภาพบางภาพให้เหมาะสมกับเนื้อหาเพิ่มขึ้น

ปก (สีและการออกแบบ) ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า ศิลปะการจัดหน้า ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินว่าอยู่ในเกณฑ์ดี โดยขนาดรูปเล่ม คือ กว้าง 8.25 นิ้ว ยาว 11.50 นิ้ว ขนาดตัวอักษรและสีอยู่ในเกณฑ์ดีแต่มีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงแก้ไขขนาดของตัวอักษรให้มีขนาดเท่ากันซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขเรียบร้อยแล้ว ความชัดเจนของภาพ ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา จำนวนภาพต่อหน้า ความเหมาะสมของภาพกับเนื้อหา ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินว่าอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งตรงตามหลักเกณฑ์แบบเรียนที่ดี

2. ด้านเนื้อหา

2.1 สารสำคัญ

2.1.1 ภาคเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.16 แสดงว่า สารสำคัญอยู่ในเกณฑ์ดี ได้ใจความสมบูรณ์ดีผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.1.2 ภาคกลาง ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.33 แสดงว่า สารสำคัญอยู่ในเกณฑ์ดี ได้ใจความผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.1.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3.16 แสดงว่าสาระสำคัญอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยได้แก้ไขสาระสำคัญในบทนี้เพื่อให้ถูกต้อง และตรงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.1.4 ภาคใต้ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.33 แสดงว่าสาระสำคัญอยู่ในเกณฑ์ดี ได้ใจความ ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.2 จุดประสงค์การเรียนรู้

2.2.1 ภาคเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.5 แสดงว่าจุดประสงค์การเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.2.2 ภาคกลาง ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.5 แสดงว่าจุดประสงค์การเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.2.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3.5 แสดงว่าจุดประสงค์การเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.2.4 ภาคใต้ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.33 แสดงว่าจุดประสงค์การเรียนรู้อยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.3 คำชี้แจง

2.3.1 ภาคเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.33 แสดงว่าคำชี้แจงอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.3.2 ภาคกลาง ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.16 แสดงว่าคำชี้แจงอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.3.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3.33 แสดงว่าคำชี้แจงอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.3.4 ภาคใต้ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.5 แสดงว่าคำชี้แจงอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.4 เนื้อหาสาระเกี่ยวแบบเรียน

2.4.1 ภาคเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.33 แสดงว่าเนื้อหาสาระเกี่ยวแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขให้เหมาะสมมากยิ่งขึ้นตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แก้ไขคำศัพท์ที่ผิด ทบทวนคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่สะกดผิดทั้งหมด เพิ่มความหมายของคำ

ว่าใช่เป็น ยกตัวอย่างภาษาราชการเพิ่มเติมในตัวอย่างภาษาถิ่น ปรับปรุงสี่ของตัวอักษรเมื่อต้องลงข้อ
ภาพ ตรวจสอบแบบฝึกหัดเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

2.4.2 ภาคกลาง ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3.16 แสดงว่าเนื้อหา
สาระเกี่ยวกับแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยได้ปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาของบทเรียน ตรวจสอบความถูกต้อง
ของเนื้อหาในส่วนที่ผู้ทรงคุณวุฒิได้เสนอแนะ คำศัพท์ที่ผู้วิจัยได้แก้ไขให้ตรงกัน แต่ในส่วนของคำศัพท์ที่
ผู้ทรงคุณวุฒิต้องการให้เพิ่มเติม ผู้วิจัยมิได้เพิ่มเติมเนื่องจากเนื้อหาสาระในบทเรียนได้แสดงความหมาย
ในส่วนของภาษาอังกฤษให้เห็นได้อย่างชัดเจนอยู่แล้ว

2.4.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3.33
แสดงว่าเนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยได้ปรับปรุงเนื้อหาในสาระสำคัญให้ถูกต้อง
รวมทั้งการแปลคำทับศัพท์ต่างๆ ให้เป็นทิศทางเดียวกันดังที่ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะ แก้ไขคำผิดต่างๆ ให้
ถูกต้อง

2.4.4 ภาคใต้ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3 แสดงว่าเนื้อหาสาระ
เกี่ยวกับแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยได้สำรวจคำศัพท์ในบทเรียนภาคใต้ และปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง

2.5 กิจกรรมภายในแบบเรียน

2.5.1 ภาคเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3 แสดงว่ากิจกรรม
ภายในแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.5.2 ภาคกลาง ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3.16 แสดงว่า
กิจกรรมภายในแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.5.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3 แสดงว่า
กิจกรรมภายในแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.5.4 ภาคใต้ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3 แสดงว่ากิจกรรม
ภายในแบบเรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.6 ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ

2.6.1 ภาคเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3.16 แสดงว่าความ
ถูกต้องของเนื้อหาสาระอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขการสะกดคำที่ผิด และคำศัพท์
ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง และเพิ่มเติมเนื้อหาที่ถูกต้อง

2.6.2 ภาคกลาง ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3 แสดงว่าความ
ถูกต้องของเนื้อหาสาระอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยได้ดำเนินการแก้ไขการสะกดคำที่ผิด และคำศัพท์
ภาษาอังกฤษให้ถูกต้อง

2.6.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3.16 แสดงว่าความถูกต้องของเนื้อหาสาระอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยดำเนินการเพิ่มเติม แก้ไขเนื้อหาที่ไม่ถูกต้อง

2.6.4 ภาคใต้ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3 แสดงว่าความถูกต้องของเนื้อหาสาระอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยดำเนินการแก้ไขเนื้อหา รวมทั้งคำศัพท์ที่สะกดไม่ถูกต้อง

2.7 ความสัมพันธ์ของภาพกับเนื้อหา

2.7.1 ภาคเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.5 แสดงว่าความสัมพันธ์ของภาพกับเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.7.2 ภาคกลาง ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.5 แสดงว่าความสัมพันธ์ของภาพกับเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.7.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3.33 แสดงว่าความสัมพันธ์ของภาพกับเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.7.4 ภาคใต้ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.33 แสดงว่าความสัมพันธ์ของภาพกับเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.8 ขนาดของภาพกับเนื้อหา

2.8.1 ภาคเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.16 แสดงว่าขนาดของภาพกับเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.8.2 ภาคกลาง ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.33 แสดงว่าขนาดของภาพกับเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.8.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3.16 แสดงว่าขนาดของภาพกับเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.8.4 ภาคใต้ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.33 แสดงว่าขนาดของภาพกับเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.9 จำนวนภาพกับเนื้อหา

2.9.1 ภาคเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.5 แสดงว่าจำนวนภาพกับเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.9.2 ภาคกลาง ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.33 แสดงว่าจำนวนภาพกับเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.9.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3.5 แสดงว่าจำนวนภาพกับเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์ดีมาก ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.9.4 ภาคใต้ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.33 แสดงว่าขนาดของจำนวนภาพกับเนื้อหาอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.10 แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

2.10.1 ภาคเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.33 แสดงว่าแบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์อยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.10.2 ภาคกลาง ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.33 แสดงว่าแบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์อยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.10.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนเฉลี่ย 3 แสดงว่าแบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์อยู่ในเกณฑ์ดี ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

2.10.4 ภาคใต้ ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 6 ท่านประเมินและได้คะแนนรวมเฉลี่ย 3.16 แสดงว่าแบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์อยู่ในเกณฑ์ดีมาก ผู้วิจัยไม่ต้องดำเนินการแก้ไข

ลักษณะของการสร้างแบบเรียนที่ดีซึ่งผู้วิจัยได้ยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการสร้างแบบเรียนชุดนี้ คือ เรื่องของความชัดเจนของเนื้อหาสาระที่ต้องอ่านง่าย เนื้อหาต้องตรงตามวัตถุประสงค์ ภาพประกอบถูกต้องชัดเจน การจัดรูปเล่มอยู่ในขนาดที่เหมาะสมกับผู้เรียน ล้วนแล้วเป็นองค์ประกอบที่ทำให้แบบเรียนเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ เรื่อง “สถานที่ท่องเที่ยววิถีชีวิต และประเพณีไทย” เป็นแบบเรียนที่มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. งานวิจัยเล่มนี้เป็นแนวทางสำคัญในการสร้างงานวิจัยเรื่องการสร้างแบบเรียน ชุดการสอน หรือสื่อประสม เรื่องวัฒนธรรม วิถีชีวิตในจังหวัดต่างๆ ที่มีอัตลักษณ์ได้
2. เครื่องมือของการวิจัยเล่มนี้สามารถนำไปพัฒนาแนวคิดในการเปลี่ยนแปลงเป็นภาษาต่างประเทศอื่นๆ เพื่อนำไปใช้สอนในสถาบันนั้นๆ ได้
3. การสร้างแบบเรียนเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ เรื่อง สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย” ผู้วิจัยต้องศึกษาเนื้อหาให้ถ่องแท้ ชัดเจน ถูกต้อง โดยเฉพาะเรื่องวัฒนธรรมไทยที่ต้องใช้สอนชาวต่างชาติ

บรรณานุกรม

- กรมการท่องเที่ยว. (2554). สถิตินักท่องเที่ยว. สืบค้นเมื่อ 12 กุมภาพันธ์ 2554, จาก
<http://www.tourism.go.th/2010/th/statistic/tourism.php>.
- กาญจนา นาคสกุล. (2541). ระบบเสียงภาษาไทย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กฤษณา สุภาพักตร์. (2551). แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงควบกล้ำสำหรับชาวต่างชาติ. สารนิพนธ์
ศศ.ม. (ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา.
- คณาจารย์มหาวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.(2552). วัฒนธรรมไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.
- จินตนา ไบกาชฎี. (2534). การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน. (2522). กระบวนการดำเนินงานศูนย์วัสดุตีพิมพ์และไม้ตีพิมพ์. มหาสารคาม :
ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.
- ชิตจันทร์ หังสสุต. (2532). หลักและการจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ : โรง
พิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ลำลี รักสุทธิ. (2555). สืบสานตำนานงานบุญประเพณีอีสาน. กรุงเทพฯ : รุ่งเรืองสาส์นการพิมพ์.
- เสาวภา ไพทยวัฒน์. (2538). พื้นฐานวัฒนธรรมไทย : แนวทางอนุรักษ์และการพัฒนา. กรุงเทพฯ: การ
ศาสนา.
- ฐิรชญา มณีเนตร.(2553). ไทยศึกษาเพื่อการท่องเที่ยว. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรินต์ติ้งเฮาส์.
- ไทยรัฐออนไลน์. (2555). อาหารไทย ซีเอ็นเอ็นโก. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2555, จาก
<http://www.thairath.co.th/content/tech/188516>
- ธนาคารไทยพาณิชย์. (2552). 102 ที่เที่ยวออกorst. กรุงเทพฯ : ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน).
- ณัฐวดี สภาพรต. (2553). แบบเรียนภาษาไทยเรื่องวิถีชีวิตไทยสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ. สาร
นิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
- นิตยา วิจาระนันท์. (2551). การสร้างแบบเรียนเรื่องการทำบุญ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ. สาร
นิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
- นิตยา บุญสิงห์. (2544). วัฒนธรรมไทย. กรุงเทพฯ: สหพัฒนาศึกษา.

- นิภา ลาหิรัญ. (2546). การสร้างแบบเรียนเล่มเล็กเชิงวรรณกรรม ชุด ราชนิที่รัก เพื่อเป็นสื่อการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนราชินี. สารนิพนธ์ กศ.ม. (การประถมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
- บุญพิเชษฐ์ จันทร์เมือง. (2553). การจัดการท่องเที่ยวในพระอารามหลวงชั้นเอก ในเกาะรัตนโกสินทร์. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. (สาขาวิชาการวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม) กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
- บุญเลิศ จิตตั้งวัฒนา. (2549). การพัฒนาและการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : เพรส แอนด์ดีไซน์ จำกัด.
- ประสิทธิ์ชัย สำเภาทอง. (2555). ชุดการสอนภาษาและวัฒนธรรมไทย เรื่องนำเที่ยวเกาะรัตนโกสินทร์ สำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
- ผู้จัดการออนไลน์. (2555). ข่าวเอสเอสพีซี การย้ายถิ่นฐานของชาวต่างชาติ. สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2555. จาก www.manager.co.th/Around/viewNews.aspx?NewsID=9540000125262.
- พัทธยา จิตต์เมตตา. (2550). การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ แนวคิด: เทคนิควิธีการสอน โดยใช้ภาษาไทย. (เอกสารประกอบการอบรม). กรุงเทพฯ : ม.ป.พ. อัดสำเนา.
- พรทิพย์ กิจเจริญไพศาล. (2553). การศึกษาทรัพยากรท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมของชุมชนชาวมอญเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในจังหวัดปทุมธานี. ปรินญาณินพนธ์ วท.ม. (การวางแผนและการจัดการท่องเที่ยวเพื่ออนุรักษ์สิ่งแวดล้อม). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
- พรประภา จิตต์วัฒนา. (2553). การสร้างแบบเรียน เรื่องสระภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา
- ภัทรพร หิรัญภัทร์. (2548, มกราคม -มิถุนายน). การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมกับการเรียนการสอนภาษาที่สอง. *ภาษาและวัฒนธรรม*. 24(1): 82-85.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2545). การจัดการทรัพยากรการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- เล เจิ่น หมาก ขาย. (2553). การสร้างแบบเรียนความรู้ทางวัฒนธรรมไทย เรื่อง ศิลปะไทย สำหรับนักศึกษาชาวเวียดนาม. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อัดสำเนา

วันเพ็ญ สกุลทอง. (2552). *การสร้างแบบเรียนเรื่องพญชนะไทยสำหรับชาวต่างชาติ*. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.อัดสำเนา

วารีย์ ธีระจิตร. (2534). *การพัฒนาการสอนสังคมศึกษา ระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิไลศักดิ์ กิ่งคำ. (2544). *ภาษาไทยถิ่น*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

อัมพร แก้วสุวรรณ. (2527). *วิเคราะห์แบบเรียนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : แผนกบริการกลาง สำนักงานอธิการบดี พระราชวังสนามจันทร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Kheourai, Wadee (1999). *Around Thailand in 99 day (English for tourism II)*. Bangkok : The Girl Guides Association of Thailand Under the Royal Patronage of Her Majesty the Queen.

Roger Welty. (1996). *The Thai and I Thai Culture and Society*. Bangkok Thailand : Asia Book.

Roger Welty. (1996). *The Thai and I Successful Living in Thailand*. Bangkok Thailand : Asia book.

ภาคผนวก ก

แบบประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

“สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน
ประกอบการพิจารณา 4=ดีมาก 3=ดี 2=ปานกลาง 1=พอใช้ 0=ปรับปรุง

ลำดับ	แบบประเมิน	ระดับคะแนน				
		ดีมาก 4	ดี 3	ปานกลาง 2	พอใช้ 1	ปรับปรุง 0
ด้านรูปแบบ						
1.1	ปก (สีและการออกแบบ)	✓				
1.2	ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า	✓				
1.3	ขนาดตัวอักษรและสี		✓			
1.4	ศิลปะการจัดหน้า		✓			
ภาพประกอบ						
1.5	ความชัดเจนของภาพ		✓			
1.6	ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	✓				
1.7	จำนวนภาพต่อเนื้อหา	✓				
1.8	ความเหมาะสมของภาพต่อเนื้อหา		✓			
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
Font ไม่สวยงามพอ ไม่ดี ปรับ Font ให้ดีขึ้น และปรับสีให้ดูดี						
สีของข้อความอักษรยังไม่ดี						

2. ด้านเนื้อหา

บทที่ 1 ภาคเหนือ	4	3	2	1	0
1. สารสำคัญ	✓				
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	✓				
3. คำชี้แจง	✓				
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	✓				
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	✓				
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	✓				
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	✓				
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	✓				
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	✓				
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

3. ด้านเนื้อหา

บทที่ 2 ภาคกลาง

	4	3	2	1	0
1. สาระสำคัญ	✓				
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	✓				
3. คำชี้แจง		✓			
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน		✓			
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน		✓			
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ		✓			
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา		✓			
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา		✓			
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา		✓			
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

4. ด้านเนื้อหา

บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

	4	3	2	1	0
1. สาระสำคัญ	✓				
2. จุดประสงค์การเรียนรู้					
3. คำชี้แจง	✓				
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	✓				
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	✓	✓			
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	✓				
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	✓				
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	✓				
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	✓				
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

5. ด้านเนื้อหา

บทที่ 4 ภาคใต้

	4	3	2	1	0
1. สารสำคัญ	✓				
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	✓				
3. คำชี้แจง	✓				
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน		✓			
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน		✓			
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	✓				
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	✓				
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	✓				
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	✓				
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓				

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

นางสาว อ.อ.อ.
(นางสาว อ.อ.อ.)

แบบประเมินแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

“สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน
ประกอบการพิจารณา 4=ดีมาก 3=ดี 2=ปานกลาง 1=พอใช้ 0=ปรับปรุง

ลำดับ	แบบประเมิน	ระดับคะแนน				
		ดีมาก 4	ดี 3	ปานกลาง 2	พอใช้ 1	ปรับปรุง 0
ด้านรูปแบบ						
	1.1 ปก (สีและการออกแบบ)	✓				
	1.2 ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า	✓				
	1.3 ขนาดตัวอักษรและสี	✓				
	1.4 ศิลปะการจัดหน้า	✓				
ภาพประกอบ						
	1.5 ความชัดเจนของภาพ	✓				
	1.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	✓				
	1.7 จำนวนภาพต่อเนื้อหา	✓				
	1.8 ความเหมาะสมของภาพต่อเนื้อหา	✓				
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
ควรใส่ผู้เขียนข้อมูลภาษาอังกฤษด้วย เพราะมีหลายแห่ง						
ไม่แน่ใจถูกต้อง; สักสัญลักษณ์ฝั่งใดหลายแห่ง; คำจำกัดความ						
ขอคำแนะนำการใช้ภาษากรม ช่วย เพื่อความถูกต้อง						

2. ด้านเนื้อหา					
บทที่ 1 ภาคเหนือ	4	3	2	1	0
1. สาระสำคัญ	✓
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	✓
3. คำชี้แจง	✓
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	✓
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	✓
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	✓
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	✓
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	✓
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	✓
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	<p>คำศัพท์ยังไม่ชัด เช่น worship น่าจะใช้คำ worship ; north local language น่าจะใช้ northern Thai dialects ฯลฯ</p>				

3. ด้านเนื้อหา

บทที่ 2 ภาคกลาง

	4	3	2	1	0
1. สาระสำคัญ	✓
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	✓
3. คำชี้แจง	✓
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	✓
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	✓
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	✓
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	✓
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	✓
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

น. 36 - การออกใบทำงานของผู้นับถือศาสนาอิสลามเพียง

ควรสำรวจข้อมูลก่อน

น. 49 - คำราชาศัพท์ในตัวอย่าง ข้อ 1-5 ควรระบุว่าเป็นเฉพาะ

กลุ่มบุคคลใด

4. ด้านเนื้อหา	4	3	2	1	0
บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					
1. สารสำคัญ	✓
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	✓
3. คำชี้แจง	✓
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	✓
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	✓
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	✓
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	✓
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	✓
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	✓
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
พ. 68	พ. 68				
พ. 69	พ. 69 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื้อหา ฝนไม่โปรยตก ดินนี้ ทรนจนทรนจนจึงไม่ได้อาศัยน้ำฝนเป็นหลัก				
พ. 71	พ. 71 ฮีต = heat/heet ลาร์ต = Jared ๕ คำนี้ ได้ร้อยลูกท้อสุกมาจากที่ใด.				
พ. 78	พ. 78 พย. 10 สันดร และ พย. 10 มัทรี ๕ คำ King และ Queen				
พ. 80	พ. 80 เซ็อนเยอ ๕ คำ จอมจาก ทม + สรรพทม				

แบบประเมินแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

“สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน

ประกอบการพิจารณา 4=ดีมาก 3=ดี 2=ปานกลาง 1=พอใช้ 0=ปรับปรุง

ลำดับ	แบบประเมิน	ระดับคะแนน				
		ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
		4	3	2	1	0
ด้านรูปแบบ						
	1.1 ปก (สีและการออกแบบ)
	1.2 ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า	✓
	1.3 ขนาดตัวอักษรและสี	✓
	1.4 ศิลปะการจัดหน้า	✓
ภาพประกอบ						
	1.5 ความชัดเจนของภาพ	✓
	1.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	✓
	1.7 จำนวนภาพต่อเนื้อหา	✓
	1.8 ความเหมาะสมของภาพต่อเนื้อหา	✓
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
มีเลขหน้าท้ายไป หน้า 23, 25 ตัวอักษรบางข้อความควรเน้นให้ตัวใหญ่						
ของภาพ ให้ภาพดู ถ้าแสดงภาพให้เห็นสัตว์ที่กินจะเกิด ความหมาย						
ชัดเจนมากขึ้น ภาพคนต่างกายของผู้ไทยที่เกี่ยวเนื่องมันน้อยไปมีให้เห็น						
ควรจะมีเนื้อเพิ่มเติมภาพไว้						

2. ด้านเนื้อหา					
บทที่ 1 ภาคเหนือ	4	3	2	1	0
1. สาระสำคัญ	✓
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	✓
3. คำชี้แจง	✓
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	✓
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	✓
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	✓
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	✓
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	✓
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	✓
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....
 ทรนคต่ออย่างทบทกัห ทรนคเพิ่มเติมด้แปลททไทยทไ้ใช้ระจิวำตุ(ททลจทร)

.....
 ทรนคที่ขกคต่ออองเป็นทรนคปรโยคและมีทรนคปรโยคไ้ได้แปล ทรนคภาพ
 ทรนคตัวอักษร ทงท้นมองตอหน้งสือไ้จัดทรนคทรนคปรโยคใหม่ ทรนค
 สอปรนคยักหน้ให้จัดทรนคทงตัวดำทม ตัวลวง และดำตอข เพิ่มเติม
 ดำตีพทที่ทรนคทรนคจ้งช ฐีปอง หน้จิว ลื่อนม้อน้อม ทงทรนคทงค้อม
 เป็นตัว ทรนคสอปรนคดำตีพททงทรนคทรนคปรโยคให้ดูกล้อ

3. ด้านเนื้อหา	4	3	2	1	0
บทที่ 2 ภาคกลาง					
1. สาระสำคัญ	✓
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	✓
3. คำชี้แจง	✓
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	✓
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	✓
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	✓
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	✓
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	✓
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	✓
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
<ul style="list-style-type: none"> - เพิ่มเติมคำศัพท์ที่ควรรู้ เช่น อีสานกรรม พจนานุกรม ขลุ่ยมรดก เป็นต้น - ภาวขยายคำเพิ่มเติมวรรณคดีในสี่เจน เช่น พิพิธภัณฑ์สยามกับ มิวเซียมสยาม เป็นความหมายเดียวกัน ควรมีการชี้แจงข้อนี้ด้วยวงเล็บ - ตรวจสอบคำราชาศัพท์ที่ในคู่มือทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ - เพิ่มเติมภาพให้พิพิธภัณฑสถานให้มากขึ้น 					

4. ด้านเนื้อหา

บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4	3	2	1	0
1. สารสำคัญ	✓				
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	✓				
3. คำชี้แจง	✓				
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	✓				
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน		✓			
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ		✓			
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา		✓			
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา		✓			
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา		✓			
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ในสาระสำคัญ เพิ่มเติม วัตถุประสงค์ ใช้แทนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตรวจสอบในข้อสอบก่อนนำไปใช้

- ตรวจสอบรูปถ่ายไม่นับขั้วอักษร

- ตรวจสอบคำศัพท์ในคู่มือข้อสอบ การใช้รูปพรรณษุต์ในคู่มือข้อ
เช่น กระดิ่ง (กระดิ่ง) ไม้ไผ่ (ไม้ไผ่) เป็ดต้น

- ตัวเลขกำกับหน้าหายไป เช่น หน้า ๘2 หน้า ๘5 เป็ดต้น

- แขนงักหน้าเพิ่มเติมต่อเครื่องจักรจับดูให้มากขึ้น

5. ด้านเนื้อหา

บทที่ 4 ภาคใต้	4	3	2	1	0
1. สาระสำคัญ	✓				
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	✓				
3. คำชี้แจง	✓				
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน		✓			
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน		✓			
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ		✓			
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	✓				
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	✓				
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	✓				
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- เพิ่มเติมภาคใต้ ให้ ๑ ประการ ป้ายขยาย
- ตรวจสอบตัวอย่างให้ถูกต้องชัดเจน รวมถึงการให้ความหมายของคำศัพท์
- ตัวเลขกำกับหน้าหายไป เช่น หน้า III

- แบบฝึกหัดเพิ่มเติมตัวเลือกในกรณีจับคู่ในมากขึ้น

- เพื่อเรื่องเสื่อกเพื่อหาให้แตกต่างกันแต่ละจังหวัดเพื่อรู้จักภาคใต้อีกมากขึ้น

แบบประเมินแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

“สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน
ประกอบการพิจารณา 4=ดีมาก 3=ดี 2=ปานกลาง 1=พอใช้ 0=ปรับปรุง

ลำดับ	แบบประเมิน	ระดับคะแนน				
		ดีมาก 4	ดี 3	ปานกลาง 2	พอใช้ 1	ปรับปรุง 0
ด้านรูปแบบ						
	1.1 ปก (สีและการออกแบบ)
	1.2 ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า ✓
	1.3 ขนาดตัวอักษรและสี ✓
	1.4 ศิลปะการจัดหน้า ✓
ภาพประกอบ						
	1.5 ความชัดเจนของภาพ ✓
	1.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา ✓
	1.7 จำนวนภาพต่อเนื้อหา ✓
	1.8 ความเหมาะสมของภาพต่อเนื้อหา ✓
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
- ภาพลดคุณภาพภาพดำจนเกินไป ทำให้มองไม่ชัดเจน ถ้าจัดทํา- ควรเพิ่มภาพสี เพื่อความสวยงาม และ ความชัดเจนของเนื้อหาด้วย						
- การเรียงลำดับภาพ จะเรียงตามพหุคูณหรือ ไทย หรือ ตามลำดับปกติ						

2. ด้านเนื้อหา

บทที่ 1 ภาคเหนือ

4 3 2 1 0

1. สาระสำคัญ			✓		
2. จุดประสงค์การเรียนรู้		✓			
3. คำชี้แจง		✓			
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน		✓			
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน		✓			
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ		✓			
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา		✓			
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา		✓			
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา		✓			
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ควรให้ดาวชนกฯ รวบรวม "ฮีโร่" ด้วย.

3. ด้านเนื้อหา

บทที่ 2 ฉากกลาง	4	3	2	1	0
1. สาระสำคัญ		✓			
2. จุดประสงค์การเรียนรู้		✓			
3. คำชี้แจง		✓			
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน		✓			
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน		✓			
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ		✓			
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา		✓			
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา		✓			
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา		✓			
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- หน้า 40 ตารางสีที่ 17 หน้า 205 206 207 หน้าแต่ละหน้า ก็คือตามข้อแรก
ของเนื้อหา และ ความรู้ที่ได้จับด้วย ข้อที่ 1 เฝือกโงะ
ข้อที่ 2 โทษแท้

หน้า 48 สัปดาห์กรุงรัตนโกสินทร์ ควรเพิ่มคำขวัญในโรงเรียน

๑:๑๖/๖๕

5. ด้านเนื้อหา	4	3	2	1	0
บทที่ 4 ภาคใต้					
1. สาระสำคัญ	✓
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	✓
3. คำชี้แจง	✓
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	✓
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	✓
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	✓
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	✓
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	✓
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	✓
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					
- ภาพคำศัพท์ ภาพเหมือนคล้ายของเนื้อ / มรสุมกลาง / ชาติพมงาม					
อุตุที่มีเกือบ 2 / ดงพตราชูจีน ซึ่งของไทย ก่อให้					

แบบประเมินแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

“สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน
ประกอบการพิจารณา 4=ดีมาก 3=ดี 2=ปานกลาง 1=พอใช้ 0=ปรับปรุง

ลำดับ	แบบประเมิน	ระดับคะแนน				
		ดีมาก 4	ดี 3	ปานกลาง 2	พอใช้ 1	ปรับปรุง 0
ด้านรูปแบบ						
	1.1 ปก (สีและการออกแบบ)	✓				
	1.2 ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า		✓			
	1.3 ขนาดตัวอักษรและสี	✓				
	1.4 ศิลปะการจัดหน้า		✓			
ภาพประกอบ						
	1.5 ความชัดเจนของภาพ	✓				
	1.6 ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา		✓			
	1.7 จำนวนภาพต่อเนื้อหา		✓			
	1.8 ความเหมาะสมของภาพต่อเนื้อหา		✓			
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
.....						
.....						

2. ด้านเนื้อหา

บทที่ 1 ภาคเหนือ

	4	3	2	1	0
1. สาระสำคัญ	✓				
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	✓				
3. คำชี้แจง ของครู/สจพ		✓			
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน		✓			
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน		✓			
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ		✓			
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา		✓			
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา		✓			
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา		✓			
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓			

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

3. ด้านเนื้อหา		4	3	2	1	0
บทที่ 2 ภาคกลาง						
1. สารสำคัญ	✓
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	✓
3. คำชี้แจง		✓
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน		✓
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน		✓
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ		✓
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา		✓
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา		✓
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา		✓
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม	
	

4. ด้านเนื้อหา

บทที่ 3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4 3 2 1 0

1. สารสำคัญ

..... ✓

2. จุดประสงค์การเรียนรู้

..... ✓

3. คำชี้แจง

..... ✓

4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน

..... ✓

5. กิจกรรมภายในแบบเรียน

..... ✓

6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ

..... ✓

7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา

..... ✓

8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา

..... ✓

9. จำนวนภาพกับเนื้อหา

..... ✓

10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

..... ✓

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

.....

.....

5. ด้านเนื้อหา					
บทที่ 4 ภาคใต้	4	3	2	1	0
1. สารสำคัญ	✓				
2. จุดประสงค์การเรียนรู้		✓			
3. คำชี้แจง	✓				
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน		✓			
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน		✓			
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ		✓			
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา		✓			
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา		✓			
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา		✓			
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์		✓			
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม					

ศาสตราจารย์ ดร. ยะยัง วีระกบต์

YEANG VIRAKBOT

แบบประเมินแบบเรียนภาษาไทยเพื่อการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมสำหรับผู้เรียนชาวต่างชาติ

“สถานที่ท่องเที่ยว วิถีชีวิต และประเพณีไทย”

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่าที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยใช้เกณฑ์การให้คะแนน
ประกอบการพิจารณา 4=ดีมาก 3=ดี 2=ปานกลาง 1=พอใช้ 0=ปรับปรุง

ลำดับ	แบบประเมิน	ระดับคะแนน				
		ดีมาก 4	ดี 3	ปานกลาง 2	พอใช้ 1	ปรับปรุง 0
ด้านรูปแบบ						
1.1	ปก (สีและการออกแบบ)			✓		
1.2	ขนาดรูปเล่มและจำนวนหน้า		✓			
1.3	ขนาดตัวอักษรและสี			✓		
1.4	ศิลปะการจัดหน้า			✓		
ภาพประกอบ						
1.5	ความชัดเจนของภาพ			✓		
1.6	ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา		✓			
1.7	จำนวนภาพต่อเนื้อหา		✓			
1.8	ความเหมาะสมของภาพต่อเนื้อหา		✓			
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม						
- ขยายภาพ มีขนาด pixels น้อย ทำให้ภาพไม่คมชัด / ขยับภาพให้ชัดขึ้น						
- หนังสือนี้น่าสนใจ น่าอ่าน ไม่มีความซ้ำซ้อน บางบทสั้น ขาดเนื้อหาที่น่าสนใจ						

3. ด้านเนื้อหา

บทที่ 2 ภาคกลาง	4	3	2	1	0
1. สาระสำคัญ	✓
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	✓
3. คำชี้แจง	✓
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	✓
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	✓
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	✓
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	✓
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	✓
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	✓
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

- ภาชนะแก้ว ๓๖ เงินรวมภาพสองจุดๆ มีที่ติดของน้ำ / ภาชนะปิดสนิทในฝา-เล็ก ๆ

หัวข้อ ซ้ำไม่ถูก

- ภาชนะใช้ เรือ ๑ คันมี เพาะ ไร่ กุ้ง ๑ ไร่ ยกเงิน ๑๐๐ บาท
- สุนัข ๑ ตัวของ ลีโอน ออฟ ดู ๑ ตัว ของ ๑ ไร่ (๑ ไร่ ส่วน ๑ ไร่)
- ลังของ ๑ ไร่ของ ๑ คนเริ่ม ทก ไร่ ๑ ไร่ของ ๑ คน /
- หัวข้อ "คำที่ใช้แทน" คือคนเรือ ไม่ทำไร่ ๑ ไร่ของ ๑ คน

5. **ด้านเนื้อหา**

บทที่ 4 ภาคใต้	4	3	2	1	0
1. สาระสำคัญ	✓
2. จุดประสงค์การเรียนรู้	✓
3. คำชี้แจง	✓
4. เนื้อหาสาระเกี่ยวกับแบบเรียน	✓
5. กิจกรรมภายในแบบเรียน	✓
6. ความถูกต้องของเนื้อหาสาระ	✓
7. ความสัมพันธ์ของภาพและเนื้อหา	✓
8. ขนาดของภาพกับเนื้อหา	✓
9. จำนวนภาพกับเนื้อหา	✓
10. แบบฝึกหัดสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	✓
ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม				
 จ.กค. Storm สติ				
 ภาพ ยาน ไม่ตรงกับ เนื้อหา				
 จ.กค. โทส สติ				

- รวบรวมเนื้อหา สาระ สอน
- ลงมือทำ งาน ศึกษาค้นคว้าในส่วน ภาพ นำผู้สอน
- ไม่เข้าใจ จุดประสงค์ของ ครูได้ความรู้อะไรจากงาน เพราะคำตามทำ
บทไม่ได้ ตามคำตาม โขชาลณ์ แสดงว่า ก็เป็นเนื้อหาที่ขาด

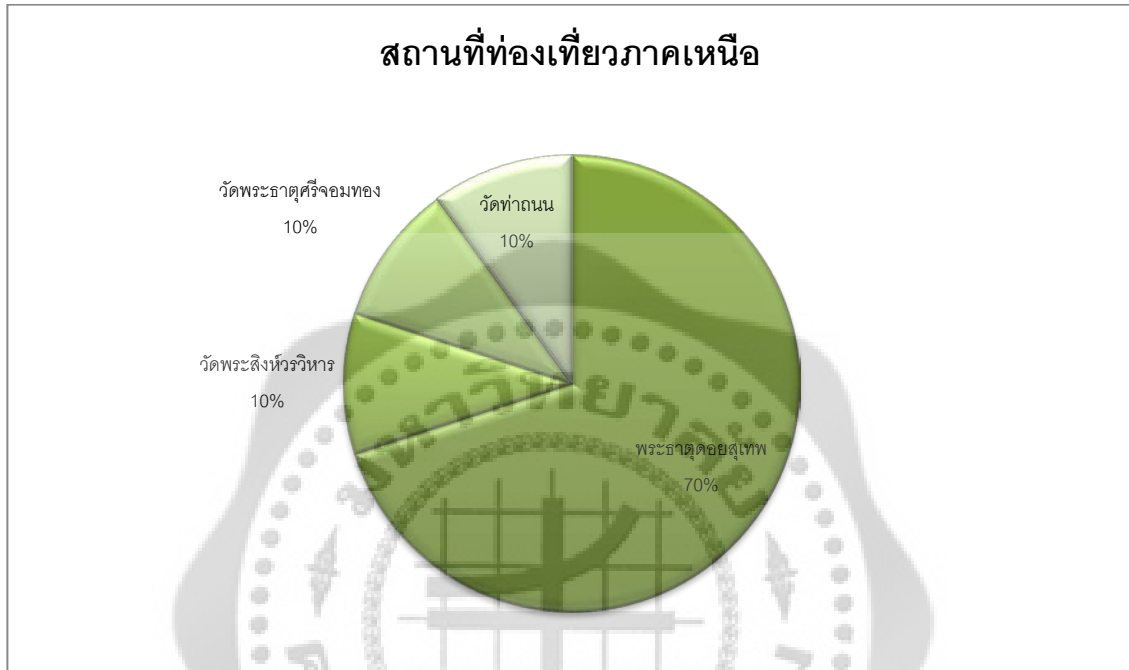
ภาคผนวก ข

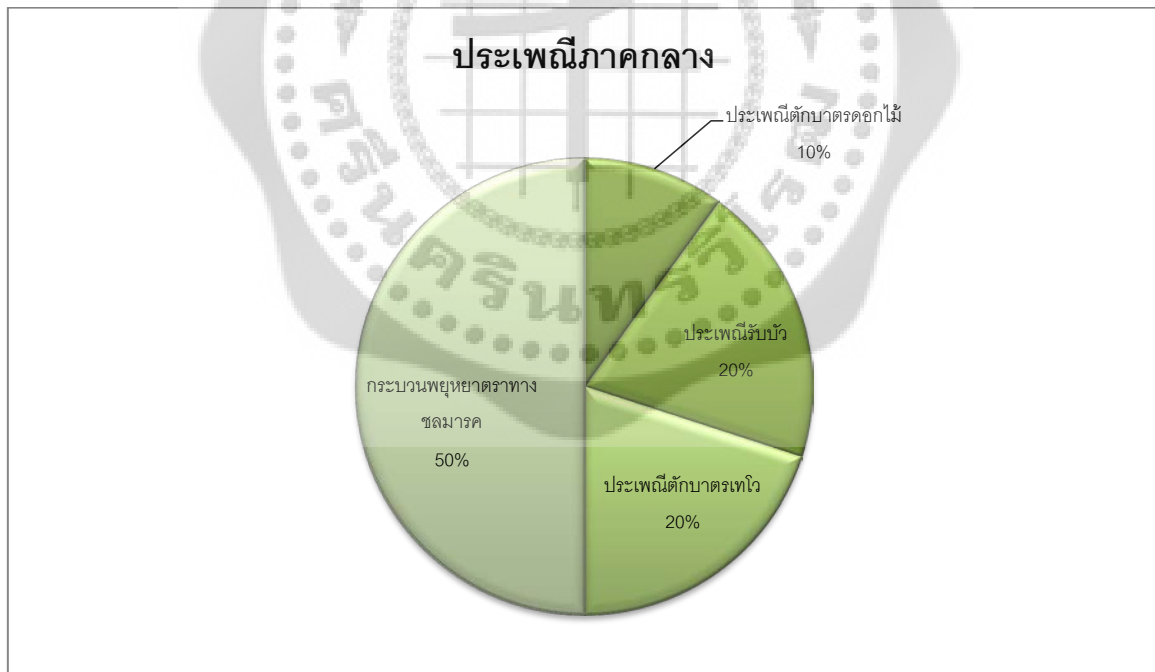
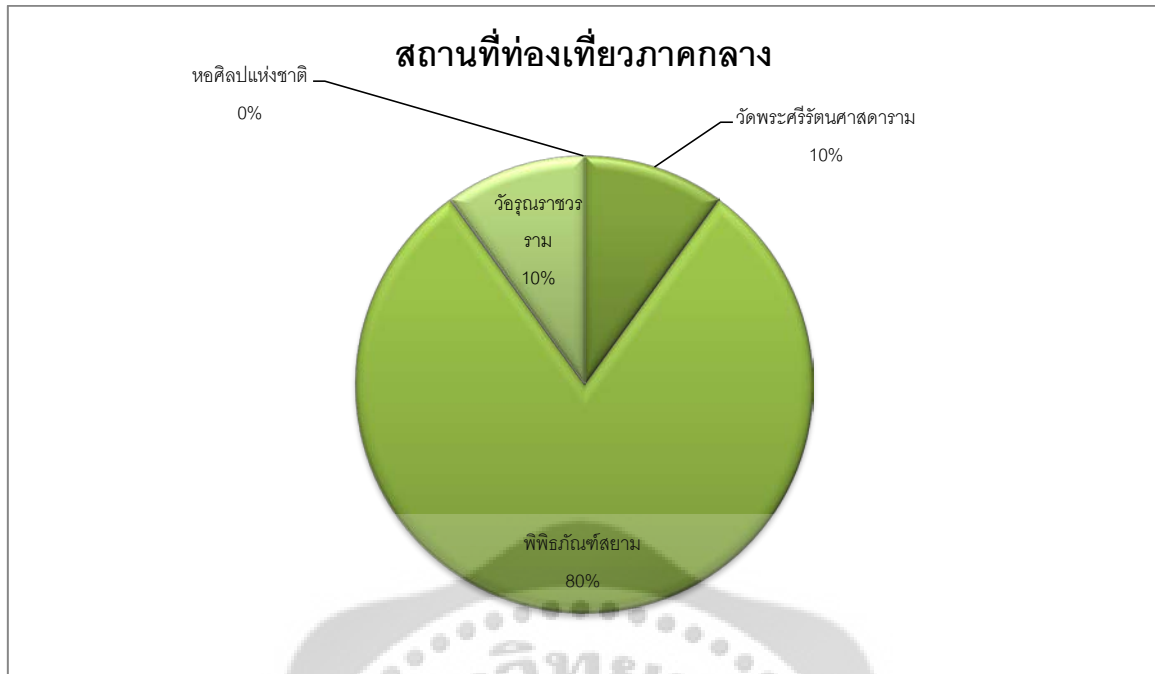
สรุปแบบสอบถามนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

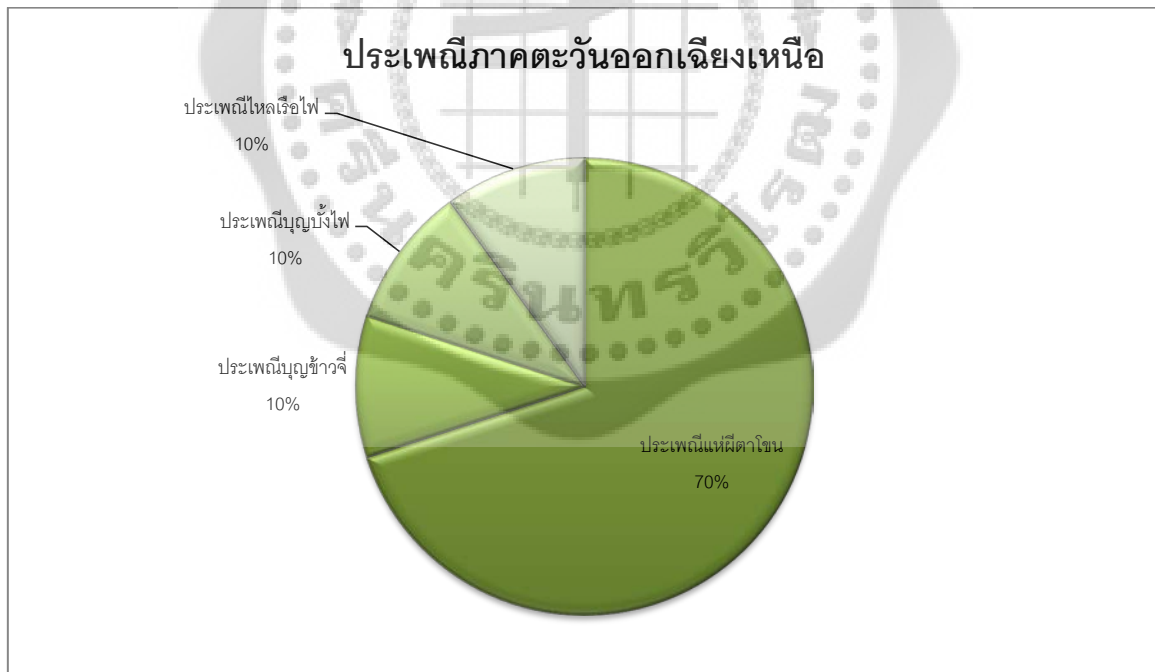
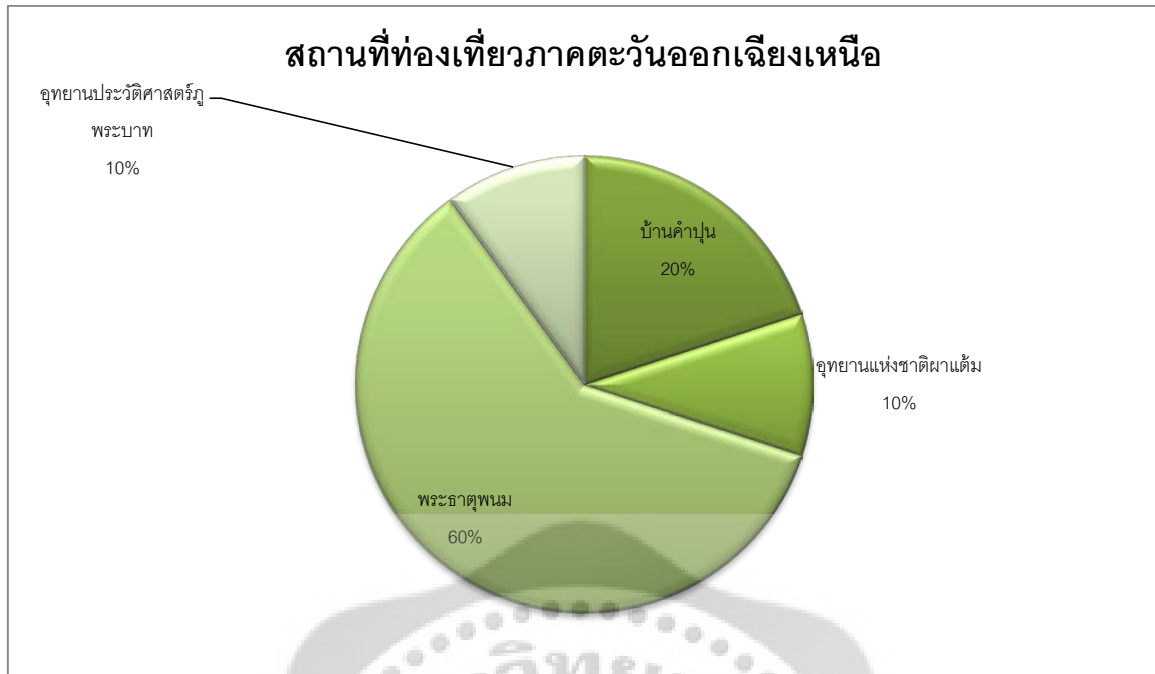
สรุปผลแบบสอบถาม

ความสนใจนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย 4 ภาค

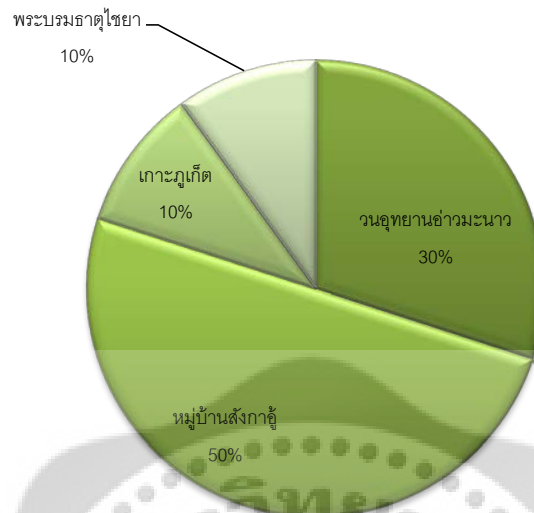
จำนวนนักท่องเที่ยวจำนวน 10 ท่าน

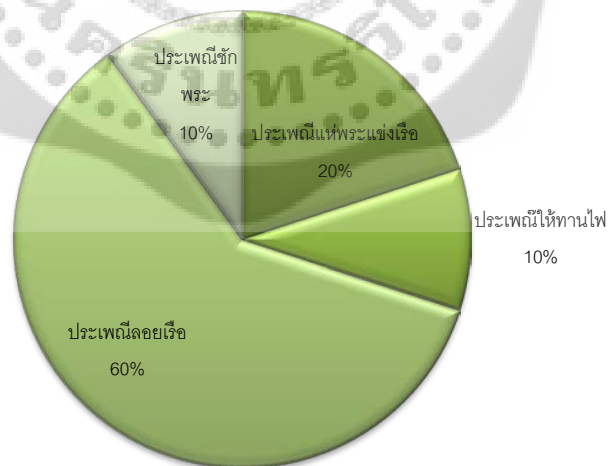

สถานที่ท่องเที่ยวภาคใต้

ประเพณีภาคใต้

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามนักท่องเที่ยว จำนวน 10 ท่าน

แบบสอบถามความสนใจของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย 4 ภาค

จงทำเครื่องหมาย / หน้าคำตอบที่ท่านต้องการมากที่สุด

● ข้อมูลทั่วไป

เพศ *male* อายุ *26* สัญชาติ *American*

● ข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยว

1. ภาคเหนือ

1.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. พระธาตุดอยสุเทพ
 2. วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร
 3. วัดพระธาตุดอยสุเทพ
 4. วัดท่าถนน

1.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคเหนือข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีลอยโคม
 2. ประเพณีฮ่อเป็ง
 3. ประเพณีเลี้ยงผี
 4. ประเพณีสงกรานต์พระบรมธาตุหริภุญชัย

2. ภาคกลาง

2.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
 2. พิพิธภัณฑ์สยาม
 3. วัดอรุณราชวราราม
 4. หอศิลป์แห่งชาติ

2.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคกลางข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีตักบาตรดอกไม้
- 2. ประเพณีรับบัว
- 3. ประเพณีตักบาตรเทโว
- 4. กระบวนพระยุหยาตราทางชลมารค

3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. บ้านคำปุน
- 2. อุทยานแห่งชาติผาแต้ม
- 3. พระธาตุพนม
- 4. อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท

3.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีแห่ผีตาโขน
- 2. ประเพณีบุญข้าวฉี่
- 3. ประเพณีบุญบั้งไฟ
- 4. ประเพณีไหลเรือไฟ

4. ภาคใต้

4.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วนอุทยานอ่าวมะนาว
- 2. หมู่บ้านสังกาดู
- 3. เกาะภูเก็ต
- 4. พระบรมธาตุไชยา

4.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคใต้ข้อใดมากที่สุด

- ประเพณีแห่พระแข่งเรือ
- ประเพณีให้ทานไฟ
- ประเพณีลอยเรือ
- ประเพณีชักพระ

แบบสอบถามความสนใจของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย 4 ภาค

จงทำเครื่องหมาย / หน้าคำตอบที่ท่านต้องการมากที่สุด

● ข้อมูลทั่วไป

เพศ.....*male*.....

อายุ.....*32*.....

สัญชาติ.....*American*.....

● ข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยว

1. ภาคเหนือ

1.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. พระธาตุดอยสุเทพ
 2. วัดพระสิงห์วรมหาร
 3. วัดพระธาตุศรีจอมทอง
 4. วัดท่าถนน

1.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคเหนือข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีลอยโคม
..... 2. ประเพณียี่เป็ง
 3. ประเพณีเลี้ยงผี
 4. ประเพณีตักน้ำพระบรมธาตุหริภุญชัย

2. ภาคกลาง

2.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
..... 2. พิพิธภัณฑ์สยาม
 3. วัดอรุณราชวราราม
 4. หอศิลป์แห่งชาติ

2.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคกลางข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีตักบาตรดอกไม้ม
- 2. ประเพณีรับบัว
- ✓..... 3. ประเพณีตักบาตรเทโว
- 4. กระบวนพระยุหยาตราทางชลมารค

3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. บ้านคำปุน
- 2. อุทยานแห่งชาติผาแต้ม
- ✓..... 3. พระธาตุพนม
- 4. อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท

3.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือข้อใดมากที่สุด

- ✓..... 1. ประเพณีแห่ผีตาโขน
- 2. ประเพณีบุญข้าวฉี่
- 3. ประเพณีบุญบั้งไฟ
- 4. ประเพณีไหลเรือไฟ

4. ภาคใต้

4.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- ✓..... 1. วนอุทยานอ่าวมะนาว
- 2. หมู่บ้านสิงกาจู้
- 3. เกาะภูเก็ต
- 4. พระบรมธาตุไชยา

4.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคใต้ข้อใดมากที่สุด

- ประเพณีแห่พระแข่งเรือ
- ประเพณีให้ทานไฟ
- ✓..... ประเพณีลอยเรือ
- ประเพณีชักพระ

แบบสอบถามความสนใจของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย 4 ภาค

จงทำเครื่องหมาย / หน้าคำตอบที่ท่านต้องการมากที่สุด

● ข้อมูลทั่วไป

เพศ.....*หญิง*.....

อายุ.....*32*.....

สัญชาติ.....*จีน*.....

● ข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยว

1. ภาคเหนือ

1.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. พระธาตุดอยสุเทพ
 2. วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร
 3. วัดพระธาตุดอยสุเทพ
 4. วัดท่าถนน

1.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคเหนือข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีลอยโคม
 2. ประเพณีฮ่อเป็ง
 3. ประเพณีเลี้ยงผี
 4. ประเพณีตักน้ำพระบรมธาตุหรือบุญชัย

2. ภาคกลาง

2.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
 2. พิพิธภัณฑ์สยาม
 3. วัดอรุณราชวราราม
 4. หอศิลป์แห่งชาติ

2.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคกลางข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีตักบาตรดอกไม้
- 2. ประเพณีรับบัว
- 3. ประเพณีตักบาตรเทโว
- 4. กระบวนพระยุหยาตราทางชลมารค

3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. บ้านคำปุ่น
- 2. อุทยานแห่งชาติผาแต้ม
- 3. พระธาตุพนม
- 4. อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท

3.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีแห่ผ้าขึ้นธาตุ
- 2. ประเพณีบุญข้าวฉี่
- 3. ประเพณีบุญบั้งไฟ
- 4. ประเพณีไหลเรือไฟ

4. ภาคใต้

4.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วนอุทยานอ่าวมะนาว
- 2. หมู่บ้านสังกะอู๋
- 3. เกาะภูเก็ต
- 4. พระบรมธาตุไชยา

4.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคใต้ข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีแห่พระแข่งเรือ
- 2. ประเพณีให้ทานไฟ
- 3. ประเพณีลอยเรือ
- 4. ประเพณีชักพระ

แบบสอบถามความสนใจของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย 4 ภาค

จงทำเครื่องหมาย / หน้าคำตอบที่ท่านต้องการมากที่สุด

- ข้อมูลทั่วไป

เพศ.....*ชาย*..... อายุ.....*35*..... สัญชาติ.....*จีน*.....

- ข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยว

1. ภาคเหนือ

1.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. พระธาตุดอยสุเทพ
- 2. วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร
- 3. วัดพระธาตุดอยสุพรรณ
- 4. วัดท่าถนน

1.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคเหนือข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีลอยโคม
- 2. ประเพณีฮ่อเป็ง
- 3. ประเพณีเลี้ยงผี
- 4. ประเพณีตักบาตรพระบรมธาตุหรือบุญชัย

2. ภาคกลาง

2.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
- 2. พิพิธภัณฑ์สยาม
- 3. วัดอรุณราชวราราม
- 4. หอศิลป์แห่งชาติ

2.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคกลางข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีตักบาตรดอกไม้
- 2. ประเพณีรับบัว
- 3. ประเพณีตักบาตรเทโว
- 4. กระบวนพระยุหยาตราทางชลมารค

3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. บ้านคำปุ่น
- 2. อุทยานแห่งชาติผาแต้ม
- 3. พระธาตุพนม
- 4. อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท

3.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีแห่ผีตาโขน
- 2. ประเพณีบุญข้าวจี
- 3. ประเพณีบุญบั้งไฟ
- 4. ประเพณีไหลเรือไฟ

4. ภาคใต้

4.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วนอุทยานอ่าวมะนาว
- 2. หมู่บ้านสังกาดู
- 3. เกาะภูเก็ต
- 4. พระบรมธาตุไชยา

4.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคใต้ข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีแห่พระแข่งเรือ
- 2. ประเพณีให้ทานไฟ
- 3. ประเพณีลอยเรือ
- 4. ประเพณีชักพระ

แบบสอบถามความสนใจของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย 4 ภาค

จงทำเครื่องหมาย / หน้าคำตอบที่ท่านต้องการมากที่สุด

- ข้อมูลทั่วไป

เพศ... female อายุ... 26 สัญชาติ... ฟิลิปปินส์

- ข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยว

1. ภาคเหนือ

1.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. พระธาตุดอยสุเทพ
 2. วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร
 3. วัดพระธาตุศรีจอมทอง
 4. วัดท่าถนน

1.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคเหนือข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีลอยโคม
 2. ประเพณีขึ้นเข่าเป็ง
 3. ประเพณีเลี้ยงผี
 4. ประเพณีสงกรานต์พระบรมธาตุหริภุญชัย

2. ภาคกลาง

2.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
 2. พิพิธภัณฑ์สยาม
 3. วัดอรุณราชวราราม
 4. หอศิลป์แห่งชาติ

2.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคกลางข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีตักบาตรดอกไม้
- 2. ประเพณีรับบัว
- 3. ประเพณีตักบาตรเทโว
- 4. กระบวนพระยุหยาตราทางชลมารค

3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. บ้านคำปุ่น
- 2. อุทยานแห่งชาติผาแต้ม
- 3. พระธาตุพนม
- 4. อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท

3.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีแห่ผีตาโขน
- 2. ประเพณีบุญข้าวฉี่
- 3. ประเพณีบุญบั้งไฟ
- 4. ประเพณีไหลเรือไฟ

4. ภาคใต้

4.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วนอุทยานอ่าวมะนาว
- 2. หมู่บ้านสังกะอู๋
- 3. เกาะภูเก็ต
- 4. พระบรมธาตุไชยา

4.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคใต้ข้อใดมากที่สุด

- ประเพณีแห่พระแข่งเรือ
- ประเพณีให้ทานไฟ
- ประเพณีลอยเรือ
- ประเพณีชักพระ

แบบสอบถามความสนใจของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย 4 ภาค

จงทำเครื่องหมาย / หน้าคำตอบที่ท่านต้องการมากที่สุด

● ข้อมูลทั่วไป

เพศ.....หญิง.....

อายุ.....26.....

สัญชาติ.....ฟิลิปปินส์.....

● ข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยว

1. ภาคเหนือ

1.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. พระธาตุดอยสุเทพ
 2. วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร
 3. วัดพระธาตุศรีจอมทอง
 4. วัดท่าถนน

1.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคเหนือข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีลอยโคม
 2. ประเพณียี่เป็ง
 3. ประเพณีเลี้ยงผี
 4. ประเพณีสงกรานต์พระบรมธาตุหริภุญชัย

2. ภาคกลาง

2.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
 2. พิพิธภัณฑ์สยาม
 3. วัดอรุณราชวราราม
 4. หอศิลป์แห่งชาติ

2.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคกลางข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีตักบาตรดอกไม้ม
- 2. ประเพณีรับบัว
- 3. ประเพณีตักบาตรเทโว
- ✓..... 4. กระบวนพระยุหยาตราทางชลมารค

3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. บ้านคำปุน
- 2. อุทยานแห่งชาติผาแต้ม
- ✓..... 3. พระธาตุพนม
- 4. อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท

3.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือข้อใดมากที่สุด

- ✓..... 1. ประเพณีแห่ผีตาโขน
- 2. ประเพณีบุญข้าวฉี่
- 3. ประเพณีบุญบั้งไฟ
- 4. ประเพณีไหลเรือไฟ

4. ภาคใต้

4.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วนอุทยานอ่าวมะนาว
- ✓..... 2. หมู่บ้านสังกาดู
- 3. เกาะภูเก็ต
- 4. พระบรมธาตุไชยา

4.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคใต้ข้อใดมากที่สุด

- ประเพณีแห่พระแข่งเรือ
- ประเพณีให้ทานไฟ
- ประเพณีลอยเรือ
- ✓..... ประเพณีชักพระ

แบบสอบถามความสนใจของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย 4 ภาค

จงทำเครื่องหมาย / หน้าคำตอบที่ท่านต้องการมากที่สุด

● ข้อมูลทั่วไป

เพศ.....*ชาย*..... อายุ.....*35*..... สัญชาติ.....*อังกฤษ*.....

● ข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยว

1. ภาคเหนือ

1.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. พระธาตุคอกยสุเทพ
 2. วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร
 3. วัดพระธาตุดอยสุเทพ
 4. วัดท่าถนน

1.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคเหนือข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีลอยโคม
 2. ประเพณีฮ่อเป็ง
 3. ประเพณีเลี้ยงผี
 4. ประเพณีสงกรานต์พระบรมธาตุหริภุญชัย

2. ภาคกลาง

2.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
..... 2. พิพิธภัณฑ์สยาม
 3. วัดอรุณราชวราราม
 4. หอศิลป์แห่งชาติ

2.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคกลางข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีตักบาตรดอกไม้
- 2. ประเพณีรับบัว
- ✓..... 3. ประเพณีตักบาตรเทโว
- 4. กระบวนพระยุหยาตราทางชลมารค

3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. บ้านคำปุ่น
- 2. อุทยานแห่งชาติผาแต้ม
- 3. พระธาตุพนม
- ✓..... 4. อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท

3.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือข้อใดมากที่สุด

- ✓..... 1. ประเพณีแห่ผีตาโขน
- 2. ประเพณีบุญข้าวฉี่
- 3. ประเพณีบุญบั้งไฟ
- 4. ประเพณีไหลเรือไฟ

4. ภาคใต้

4.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วนอุทยานอ่าวมะนาว
- ✓..... 2. หมู่บ้านสังกาดู
- 3. เกาะภูเก็ต
- 4. พระบรมธาตุไชยา

4.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคใต้ข้อใดมากที่สุด

- ประเพณีแห่พระแข่งเรือ
- ประเพณีให้ทานไฟ
- ✓..... ประเพณีลอยเรือ
- ประเพณีชักพระ

แบบสอบถามความสนใจของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย 4 ภาค

จงทำเครื่องหมาย / หน้าคำตอบที่ท่านต้องการมากที่สุด

● ข้อมูลทั่วไป

เพศ.....ชาย..... อายุ.....27..... สัญชาติ.....อเมริกัน.....

● ข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยว

1. ภาคเหนือ

1.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. พระธาตุดอยสุเทพ
 2. วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร
 3. วัดพระธาตุดอยสุเทพ
 4. วัดท่าถนน

1.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคเหนือข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีลอยโคม
 2. ประเพณีขึ้นเข่า
 3. ประเพณีเลี้ยงผี
 4. ประเพณีสงกรานต์พระบรมธาตุหริภุญชัย

2. ภาคกลาง

2.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
 2. พิพิธภัณฑ์สยาม
 3. วัดอรุณราชวราราม
 4. หอศิลป์แห่งชาติ

2.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคกลางข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีตักบาตรดอกไม้
- 2. ประเพณีรับบัว
- 3. ประเพณีตักบาตรเทโว
- 4. กระบวนพระยุหยาตราทางชลมารค

3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. บ้านคำปุ่น
- 2. อุทยานแห่งชาติผาแต้ม
- 3. พระธาตุพนม
- 4. อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท

3.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีแห่ผีตาโขน
- 2. ประเพณีบุญข้าวฉี่
- 3. ประเพณีบุญบั้งไฟ
- 4. ประเพณีไหลเรือไฟ

4. ภาคใต้

4.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วนอุทยานอ่าวมะนาว
- 2. หมู่บ้านสังกาดู
- 3. เกาะภูเก็ต
- 4. พระบรมธาตุไชยา

4.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคใต้ข้อใดมากที่สุด

- ประเพณีแห่พระแข่งเรือ
- ประเพณีให้ทานไฟ
- ประเพณีลอยเรือ
- ประเพณีชักพระ

แบบสอบถามความสนใจของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย 4 ภาค

จงทำเครื่องหมาย / หน้าคำตอบที่ท่านต้องการมากที่สุด

● ข้อมูลทั่วไป

เพศ.....หญิง.....

อายุ.....35.....

สัญชาติ.....เกาหลี.....

● ข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยว

1. ภาคเหนือ

1.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. พระธาตุดอยสุเทพ
 2. วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร
 3. วัดพระธาตุศรีจอมทอง
 4. วัดท่าถนน

1.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคเหนือข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีลอยโคม
 2. ประเพณีขึ้นเข่าเป็ง
 3. ประเพณีเลี้ยงผี
 4. ประเพณีสงกรานต์พระบรมธาตุหริภุญชัย

2. ภาคกลาง

2.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
 2. พิพิธภัณฑ์สยาม
 3. วัดอรุณราชวราราม
 4. หอศิลป์แห่งชาติ

2.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคกลางข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีตักบาตรดอกไม้
- 2. ประเพณีรับบัว
- 3. ประเพณีตักบาตรเทโว
- 4. กระบวนพระยุหยาตราทางชลมารค

3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. บ้านคำปุน
- 2. อุทยานแห่งชาติผาแต้ม
- 3. พระธาตุพนม
- 4. อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท

3.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีแห่ผ้าขึ้น
- 2. ประเพณีบุญข้าวฉี่
- 3. ประเพณีบุญบั้งไฟ
- 4. ประเพณีไหลเรือไฟ

4. ภาคใต้

4.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วนอุทยานอ่าวมะนาว
- 2. หมู่บ้านสังกาดู
- 3. เกาะภูเก็ต
- 4. พระบรมธาตุไชยา

4.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคใต้ข้อใดมากที่สุด

- ประเพณีแห่พระแข่งเรือ
- ประเพณีให้ทานไฟ
- ประเพณีลอยเรือ
- ประเพณีชักพระ

แบบสอบถามความสนใจของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวในเมืองไทย 4 ภาค

จงทำเครื่องหมาย / หน้าคำตอบที่ท่านต้องการมากที่สุด

• ข้อมูลทั่วไป

เพศ..... *ชาย* อายุ..... *36* สัญชาติ..... *เกาหลี*

• ข้อมูลด้านสถานที่ท่องเที่ยว

1. ภาคเหนือ

1.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. พระธาตุดอยสุเทพ
 2. วัดพระสิงห์วรมหาวิหาร
 3. วัดพระธาตุศรีจอมทอง
 ✓ 4. วัดท่าถนน

1.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคเหนือข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีลอยโคม
 2. ประเพณียี่เป็ง
 3. ประเพณีเลี้ยงผี
 ✓ 4. ประเพณีสงกรานต์พระบรมธาตุหริภุญชัย

2. ภาคกลาง

2.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วัดพระศรีรัตนศาสดาราม
 2. พิพิธภัณฑ์สยาม
 ✓ 3. วัดอรุณราชวราราม
 4. หอศิลป์แห่งชาติ

2.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคกลางข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีตักบาตรดอกไม้
- 2. ประเพณีรับบัว
- 3. ประเพณีตักบาตรเทโว
- 4. กระบวนพระยุหยาตราทางชลมารค

3. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. บ้านคำปุ่น
- 2. อุทยานแห่งชาติผาแต้ม
- 3. พระธาตุพนม
- 4. อุทยานประวัติศาสตร์ภูพระบาท

3.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคตะวันออกเฉียงเหนือข้อใดมากที่สุด

- 1. ประเพณีแห่ผีตาโขน
- 2. ประเพณีบุญข้าวจี
- 3. ประเพณีบุญบั้งไฟ
- 4. ประเพณีไหลเรือไฟ

4. ภาคใต้

4.1 ท่านต้องการท่องเที่ยวในสถานที่แห่งใดมากที่สุด

- 1. วนอุทยานอ่าวมะนาว
- 2. หมู่บ้านสังกาดู
- 3. เกาะภูเก็ต
- 4. พระบรมธาตุไชยา

4.2 ท่านต้องการเรียนรู้ประเพณีวัฒนธรรมของภาคใต้ข้อใดมากที่สุด

- ประเพณีแห่พระแข่งเรือ
- ประเพณีให้ทานไฟ
- ประเพณีลอยเรือ
- ประเพณีชักพระ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล นางสาวสินีนารถ ราชชมภู

วันเดือนปีเกิด 28 เดือนเมษายน 2530

สถานที่อยู่ปัจจุบัน 84/77 เดอะบรีส คอนโดมิเนียม ซอยเรวดี 23 ถนนติวานนท์
ตำบลตลาดขวัญ อำเภอเมือง จังหวัดนนทบุรี 11000

ตำแหน่งหน้าที่การงาน พนักงานเทคนิค ระดับ 3

สถานที่ทำงานปัจจุบัน วิศวกรไทยพาณิชย์ สาขาเซ็นทรัลพลาซา รัตนาธิเบศร์
68/100 ถนนรัตนาธิเบศร์ ตำบลบางกระสอ อำเภอเมือง
จังหวัดนนทบุรี 11000

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2552 ศิลปศาสตรบัณฑิต (ภาษาไทยและการสื่อสาร)
จากมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

พ.ศ. 2556 ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ)
จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร